

Europeiska unionens officiella tidning

L 127

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioförsta årgången

15 maj 2008

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ **Rådets förordning (EG, Euratom) nr 420/2008 av den 14 maj 2008 om anpassning med verkan från och med den 1 juli 2007 av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 421/2008 av den 14 maj 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 7
- Kommissionens förordning (EG) nr 422/2008 av den 14 maj 2008 om fastställande av tilldelningskoefficienten för utfärdande av importlicenser som det ansökts om 5 maj–9 maj 2008 för sockerprodukter inom ramen för tullkvoter och förmånsavtal 9
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 423/2008 av den 8 maj 2008 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1493/1999 och om införandet av en gemenskapskodex för oenologiska metoder och behandlingar (kodifierad version)** 13

Pris: 18 EUR

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

Kommissionen

2008/367/EG:

- ★ **Beslut nr 2/2007 av gemenskapens och Schweiz gemensamma luftfartskommitté som inrättas i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart av den 15 december 2007 om ersättning av bilagan till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart** 58

-
- III Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING V I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

- ★ **Rådets gemensamma åtgärd 2008/368/GUSP av den 14 maj 2008 till stöd för genomförandet av Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1540 (2004) och inom ramen för genomförandet av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen** 78
- ★ **Rådets gemensamma ståndpunkt 2008/369/Gusp av den 14 maj 2008 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2005/440/Gusp** 84

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG, EURATOM) nr 420/2008

av den 14 maj 2008

om anpassning med verkan från och med den 1 juli 2007 av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier, särskilt artikel 13 i detta,

med beaktande av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna, fastställda genom rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 63, 65 och 82 i tjänsteföreskrifterna och bilagorna VII, XI och XIII till samma tjänsteföreskrifter samt artiklarna 20, 64 och 92 i anställningsvillkoren,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Italien har, på grundval av en nationell lag som antogs i december 2007, meddelat nya uppgifter om en retroaktiv ökning i reallönerna för tjänstemän i medlemsstatens centrala statsförvaltning. Ändringen trädde i kraft den 1 februari 2007, ett datum som ligger inom referensperioden den 1 juli 2006–den 1 juli 2007, och Eurostat har därför ändrat den särskilda indikatorn för referensperioden.
- (2) Eftersom dessa uppgifter inte fanns tillgängliga när kommissionen presenterade sitt förslag för referensperioden 1 juli 2006–1 juli 2007, beaktades inte den faktiska löneökningen i den italienska statsförvaltningen i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1558/2007, vilken antogs på grundval av det förslaget.
- (3) Det är i syfte att se till att köpkraften för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna utvecklas parallellt med köpkraften för tjänstemän i statsförvaltningen i medlemsstaterna lämpligt att inom ramen för en tilläggsöversyn av lönenivån anpassa lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den för beräkningen av lönerna och pensionerna tillämpliga tabellen över grundmånadslönerna i artikel 66 i tjänsteföreskrifterna ska med verkan från och med den 1 juli 2007 ersättas med följande tabell:

⁽¹⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 1558/2007 (EUT L 340, 22.12.2007, s. 1).

1.7.2007	Löneklass				
Lönegrad	1	2	3	4	5
16	15 824,35	16 489,31	17 182,21		
15	13 986,08	14 573,79	15 186,20	15 608,71	15 824,35
14	12 361,36	12 880,80	13 422,07	13 795,49	13 986,08
13	10 925,38	11 384,48	11 862,87	12 192,91	12 361,36
12	9 656,21	10 061,97	10 484,79	10 776,50	10 925,38
11	8 534,47	8 893,10	9 266,80	9 524,62	9 656,21
10	7 543,05	7 860,02	8 190,31	8 418,17	8 534,47
9	6 666,80	6 946,94	7 238,86	7 440,26	7 543,05
8	5 892,33	6 139,94	6 397,95	6 575,95	6 666,80
7	5 207,84	5 426,68	5 654,72	5 812,04	5 892,33
6	4 602,86	4 796,28	4 997,82	5 136,87	5 207,84
5	4 068,16	4 239,11	4 417,24	4 540,14	4 602,86
4	3 595,57	3 746,66	3 904,10	4 012,72	4 068,16
3	3 177,89	3 311,43	3 450,58	3 546,58	3 595,57
2	2 808,72	2 926,75	3 049,73	3 134,58	3 177,89
1	2 482,44	2 586,76	2 695,45	2 770,45	2 808,72

Artikel 2

Beloppen för föräldraledighetsersättning enligt artikel 42a andra och tredje styckena i tjänsteföreskrifterna ska med verkan från och med den 1 juli 2007 vara 852,74 EUR respektive – för ensamstående föräldrar – 1 136,98 EUR.

Artikel 3

Grundbeloppet för hushållstillägg enligt artikel 1.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna ska med verkan från och med den 1 juli 2007 vara 159,49 EUR.

Beloppet för tillägg för underhållsberättigat barn enligt artikel 2.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna ska med verkan från och med den 1 juli 2007 vara 348,50 EUR.

Beloppet för utbildningstillägget enligt artikel 3.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna ska med verkan från och med den 1 juli 2007 vara 236,46 EUR.

Beloppet för utbildningstillägget enligt artikel 3.2 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna ska med verkan från och med den 1 juli 2007 vara 85,14 EUR.

Minimibeloppet för utlandstillägg enligt artikel 69 i tjänsteföreskrifterna och artikel 4.1 andra stycket i bilaga VII till dessa ska med verkan från och med den 1 juli 2007 vara 472,70 EUR.

Artikel 4

Kilometerersättningen enligt artikel 8.2 andra stycket i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna ska med verkan från och med den 1 januari 2008 vara följande:

0 EUR per km för 0 till 200 km

0,3545 EUR per km för 201 till 1 000 km

0,5908 EUR per km för 1 001 till 2 000 km

0,3545 EUR per km för 2 001 till 3 000 km

0,1181 EUR per km för 3 001 till 4 000 km

0,0569 EUR per km för 4 001 till 10 000 km

0 EUR per km över 10 000 km.

Till kilometerersättningen ska läggas ett schablontillägg på

- 177,22 EUR om tågsträckan mellan anställningsorten och ursprungsorten är mellan 725 km och 1 450 km,
- 354,41 EUR om tågsträckan mellan anställningsorten och ursprungsorten är längre än 1 450 km.

Artikel 5

Dagtraktamentet enligt artikel 10.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna ska med verkan från och med den 1 juli 2007 vara

- 36,63 EUR för en tjänsteman som har rätt till hushållstillägg, och
- 29,53 EUR för en tjänsteman som inte har rätt till hushållstillägg.

Artikel 6

Minimibeloppet för bosättningsbidrag enligt artikel 24.3 i anställningsvillkoren för övriga anställda ska med verkan från och med den 1 juli 2007 vara

- 1 042,85 EUR för en anställd som har rätt till hushållstillägg, och
- 620,08 EUR för en anställd som inte har rätt till hushållstillägg.

Artikel 7

Den undre och den övre gränsen för arbetslöshetsersättning enligt artikel 28a.3 andra stycket i anställningsvillkoren för övriga anställda ska med verkan från och med den 1 juli 2007 vara 1 250,67 EUR respektive 2 501,35 EUR och schablonavdraget vara 1 136,98 EUR.

Artikel 8

Tabellen över grundmånadslönerna i artikel 63 i anställningsvillkoren för övriga anställda ska med verkan från och med den 1 juli 2007 ersättas med följande tabell:

1.7.2007	Kategori	Grupp	Löneklass			
			1	2	3	4
A	I	I	6 374,10	7 163,65	7 953,20	8 742,75
		II	4 626,21	5 077,00	5 527,79	5 978,58
		III	3 887,62	4 060,79	4 233,96	4 407,13
B	IV	IV	3 734,56	4 100,17	4 465,78	4 831,39
		V	2 933,43	3 126,80	3 320,17	3 513,54
C	VI	VI	2 789,91	2 954,16	3 118,41	3 282,66
		VII	2 497,07	2 582,03	2 666,99	2 751,95
D	VIII	VIII	2 256,96	2 389,89	2 522,82	2 655,75
		IX	2 173,54	2 203,82	2 234,10	2 264,38

Artikel 9

Tabellen över grundmånadslönerna i artikel 93 i anställningsvillkoren för övriga anställda ska med verkan från och med den 1 juli 2007 ersättas med följande tabell:

Tjänstegrupp	1.7.2007	Löneklass						
	Lönegrad	1	2	3	4	5	6	7
IV	18	5 455,05	5 568,49	5 684,30	5 802,51	5 923,17	6 046,35	6 172,09
	17	4 821,32	4 921,58	5 023,93	5 128,40	5 235,05	5 343,92	5 455,05
	16	4 261,20	4 349,82	4 440,28	4 532,62	4 626,88	4 723,10	4 821,32
	15	3 766,16	3 844,48	3 924,43	4 006,04	4 089,35	4 174,39	4 261,20
	14	3 328,63	3 397,85	3 468,51	3 540,64	3 614,28	3 689,44	3 766,16
	13	2 941,93	3 003,11	3 065,56	3 129,31	3 194,39	3 260,82	3 328,63
	III	12	3 766,10	3 844,42	3 924,36	4 005,97	4 089,27	4 174,31
11		3 328,60	3 397,82	3 468,48	3 540,60	3 614,23	3 689,38	3 766,10
10		2 941,92	3 003,10	3 065,55	3 129,30	3 194,37	3 260,80	3 328,60
9		2 600,17	2 654,24	2 709,43	2 765,77	2 823,29	2 881,99	2 941,92
8		2 298,11	2 345,90	2 394,68	2 444,48	2 495,31	2 547,20	2 600,17
II	7	2 600,10	2 654,18	2 709,39	2 765,74	2 823,27	2 881,99	2 941,93
	6	2 297,99	2 345,79	2 394,58	2 444,38	2 495,22	2 547,12	2 600,10
	5	2 030,98	2 073,23	2 116,35	2 160,37	2 205,30	2 251,17	2 297,99
	4	1 795,00	1 832,33	1 870,45	1 909,35	1 949,06	1 989,60	2 030,98
I	3	2 211,30	2 257,19	2 304,04	2 351,86	2 400,67	2 450,49	2 501,35
	2	1 954,88	1 995,46	2 036,87	2 079,14	2 122,29	2 166,34	2 211,30
	1	1 728,20	1 764,07	1 800,68	1 838,05	1 876,20	1 915,14	1 954,88

Artikel 10

Minimibeloppet för bosättningsbidrag enligt artikel 94 i anställningsvillkoren för övriga anställda ska med verkan från och med den 1 juli 2007 vara

- 784,40 EUR för en anställd som har rätt till hushållstillägg, och
- 465,05 EUR för en anställd som inte har rätt till hushållstillägg.

Artikel 11

Den undre och den övre gränsen för arbetslöshetsersättning enligt artikel 96.3 andra stycket i anställningsvillkoren för övriga anställda ska med verkan från och med den 1 juli 2007 vara 938,01 EUR respektive 1 876,01 EUR och schablonavdraget ska vara 852,74 EUR.

Artikel 12

Med verkan från och med den 1 juli 2007 ska bidragen för skiftarbete som avses i artikel 1.1 första stycket i rådets förordning (EKSG, EEG, Euratom) nr 300/76⁽¹⁾ vara 357,45 EUR, 539,51 EUR, 589,88 EUR och 804,20 EUR.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EKSG, EEG, Euratom) nr 300/76 av den 9 februari 1976 om fastställande av de grupper av tjänstemän som är berättigade till ersättning för skiftarbete samt storleken på och villkoren för denna ersättning (EGT L 38, 13.2.1976, s. 1). Förordningen kompletterad genom förordning (Euratom, EKSG, EEG) nr 1307/87 (EGT L 124, 13.5.1987, s. 6) och senast ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 1558/2007.

Artikel 13

Beloppen i artikel 4 i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 260/68 ⁽¹⁾ ska med verkan från och med den 1 juli 2007 multipliceras med en koefficient på 5,159819.

Artikel 14

Tabellen över de tillämpliga beloppen i artikel 8.2 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna ska med verkan från och med den 1 juli 2007 ersättas med följande tabell:

1.7.2007	Löneklass							
Lönegrad	1	2	3	4	5	6	7	8
16	15 824,35	16 489,31	17 182,21	17 182,21	17 182,21	17 182,21		
15	13 986,08	14 573,79	15 186,20	15 608,71	15 824,35	16 489,31		
14	12 361,36	12 880,80	13 422,07	13 795,49	13 986,08	14 573,79	15 186,20	15 824,35
13	10 925,38	11 384,48	11 862,87	12 192,91	12 361,36			
12	9 656,21	10 061,97	10 484,79	10 776,50	10 925,38	11 384,48	11 862,87	12 361,36
11	8 534,47	8 893,10	9 266,80	9 524,62	9 656,21	10 061,97	10 484,79	10 925,38
10	7 543,05	7 860,02	8 190,31	8 418,17	8 534,47	8 893,10	9 266,80	9 656,21
9	6 666,80	6 946,94	7 238,86	7 440,26	7 543,05			
8	5 892,33	6 139,94	6 397,95	6 575,95	6 666,80	6 946,94	7 238,86	7 543,05
7	5 207,84	5 426,68	5 654,72	5 812,04	5 892,33	6 139,94	6 397,95	6 666,80
6	4 602,86	4 796,28	4 997,82	5 136,87	5 207,84	5 426,68	5 654,72	5 892,33
5	4 068,16	4 239,11	4 417,24	4 540,14	4 602,86	4 796,28	4 997,82	5 207,84
4	3 595,57	3 746,66	3 904,10	4 012,72	4 068,16	4 239,11	4 417,24	4 602,86
3	3 177,89	3 311,43	3 450,58	3 546,58	3 595,57	3 746,66	3 904,10	4 068,16
2	2 808,72	2 926,75	3 049,73	3 134,58	3 177,89	3 311,43	3 450,58	3 595,57
1	2 482,44	2 586,76	2 695,45	2 770,45	2 808,72			

Artikel 15

Beloppen för barn tillägg enligt artikel 14 första stycket i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna ska med verkan från och med den 1 juli 2007 vara följande:

1.7.2007–31.12.2007 320,54 EUR

1.1.2008–31.12.2008 334,51 EUR

Artikel 16

Beloppen för tillägg enligt artikel 15 första stycket i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna ska med verkan från och med den 1 juli 2007 vara följande:

1.7.2007–31.8.2007 51,07 EUR

1.9.2007–31.8.2008 68,10 EUR

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 260/68 av den 29 februari 1968 om villkoren för och förfarandet vid skatt till Europeiska gemenskaperna (EGT L 56, 4.3.1968, s. 8). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 1558/2007.

Artikel 17

För tillämpningen av artikel 18.1 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna ska det fasta tillägget enligt tidigare artikel 4a i bilaga VII till de före den 1 maj 2004 gällande tjänsteföreskrifterna med verkan från och med den 1 juli 2007 vara

- 123,31 EUR per månad för tjänstemän i lönegrad C 4 eller C 5, och
- 189,06 EUR per månad för tjänstemän i lönegrad C 1, C 2 eller C 3.

Artikel 18

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 maj 2008.

På rådets vägnar

A. BAJUK

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 421/2008**av den 14 maj 2008****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundans kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 maj 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 maj 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 14 maj 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	MA	50,7
	TN	111,0
	TR	105,3
	ZZ	89,0
0707 00 05	EG	167,2
	JO	196,3
	MK	40,9
	TR	163,9
	ZZ	142,1
0709 90 70	TR	124,2
	ZZ	124,2
0805 10 20	EG	44,5
	IL	59,9
	MA	50,9
	TN	52,0
	TR	55,2
	US	49,8
	ZZ	52,1
0805 50 10	AR	151,8
	MK	58,7
	TR	147,5
	US	129,7
	ZA	131,1
	ZZ	123,8
0808 10 80	AR	93,2
	BR	80,4
	CA	95,7
	CL	91,0
	CN	87,7
	MK	65,0
	NZ	109,3
	US	116,4
	UY	76,3
	ZA	79,5
ZZ	89,5	

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 422/2008**av den 14 maj 2008****om fastställande av tilldelningskoefficienten för utfärdande av importlicenser som det ansökts om 5 maj–9 maj 2008 för sockerprodukter inom ramen för tullkvoter och förmånsavtal**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 950/2006 av den 28 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter för regleringsåren 2006/07, 2007/08 och 2008/09 för import och raffinering av produkter från sockersektorn inom ramen för vissa tullkvoter och förmånsavtal ⁽²⁾, särskilt artikel 5.3, och

av följande skäl:

- (1) Under perioden 5 maj–9 maj 2008 lämnades det i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1832/2006 av den 13 december 2006 om övergångsåtgärder inom sockersektorn med anledning av Bulgariens

och Rumäniens anslutning ⁽³⁾ för en kvantitet som motsvarar eller överskrider den tillgängliga kvantiteten för löpnummer 09.4337 (2008–2009).

- (2) Kommissionen bör därför fastställa en tilldelningskoefficient så att licenser kan utfärdas i proportion till den disponibla kvantiteten och meddela medlemsstaterna att den gällande gränsen har uppnåtts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de ansökningar om importlicenser som lämnades in under perioden 5 maj–9 maj 2008 i enlighet med artikel 4.2 i förordning (EG) nr 950/2006 eller artikel 5 i förordning (EG) nr 1832/2006 skall licenser utfärdas inom ramen för de kvantiteter som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 maj 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 58, 28.2.2006, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1260/2007 (EUT L 283, 27.10.2007, s. 1). Med verkan från och med den 1 oktober 2008 ersätts förordning (EG) nr 318/2006 av förordning (EG) nr 1234/2007 (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 178, 1.7.2006, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 371/2007 (EUT L 92, 3.4.2007, s. 6).

⁽³⁾ EUT L 354, 14.12.2006, s. 8.

BILAGA

Förmånsocker AVS-INDIEN
Avdelning IV i förordning (EG) nr 950/2006
Regleringsåret 2007/08

Löpnnummer	Land	% som skall beviljas av de kvantiteter som omfattas av ansökningar under veckan 5.5.2008-9.5.2008	Gräns
09.4331	Barbados	100	
09.4332	Belize	0	Uppnådd
09.4333	Elfenbenskusten	100	
09.4334	Kongo	100	
09.4335	Fiji	100	
09.4336	Guyana	100	
09.4337	Indien	0	Uppnådd
09.4338	Jamaica	100	
09.4339	Kenya	100	
09.4340	Madagaskar	100	
09.4341	Malawi	100	
09.4342	Mauritius	100	
09.4343	Moçambique	0	Uppnådd
09.4344	Saint Kitts och Nevis	—	
09.4345	Surinam	—	
09.4346	Swaziland	100	
09.4347	Tanzania	100	
09.4348	Trinidad och Tobago	100	
09.4349	Uganda	—	
09.4350	Zambia	100	
09.4351	Zimbabwe	100	

Förmånssocker AVS-INDIEN
Avdelning IV i förordning (EG) nr 950/2006
Regleringsåret 2008/09

Löpnummer	Land	% som skall beviljas av de kvantiteter som omfattas av ansökningar under veckan 5.5.2008-9.5.2008	Gräns
09.4331	Barbados	—	Uppnådd
09.4332	Belize	100	
09.4333	Elfenbenskusten	—	
09.4334	Kongo	—	
09.4335	Fiji	—	
09.4336	Guyana	—	
09.4337	Indien	100	
09.4338	Jamaica	—	
09.4339	Kenya	—	
09.4340	Madagaskar	—	
09.4341	Malawi	—	
09.4342	Mauritius	—	
09.4343	Moçambique	100	
09.4344	Saint Kitts och Nevis	—	
09.4345	Surinam	—	
09.4346	Swaziland	—	
09.4347	Tanzania	—	
09.4348	Trinidad och Tobago	—	
09.4349	Uganda	—	
09.4350	Zambia	—	
09.4351	Zimbabwe	—	

Tilläggssocker
Avdelning V i förordning (EG) nr 950/2006
Regleringsåret 2007/08

Löpnummer	Land	% som skall beviljas av de kvantiteter som omfattas av ansökningar under veckan 5.5.2008-9.5.2008	Gräns
09.4315	Indien	100	
09.4316	Länder som undertecknat AVS-protokollet	100	

socker enligt CXL-medgivanden
Avdelning VI i förordning (EG) nr 950/2006
Regleringsåret 2007/08

Löpnummer	Land	% som skall beviljas av de kvantiteter som omfattas av ansökningar under veckan 5.5.2008-9.5.2008	Gräns
09.4317	Australien	0	Uppnådd
09.4318	Brasilien	0	Uppnådd
09.4319	Kuba	0	Uppnådd
09.4320	Övriga tredjeländer	0	Uppnådd

Balkansocker
Avdelning VII i förordning (EG) nr 950/2006
Regleringsåret 2007/08

Löpnummer	Land	% som skall beviljas av de kvantiteter som omfattas av ansökningar under veckan 5.5.2008-9.5.2008	Gräns
09.4324	Albanien	100	Uppnådd
09.4325	Bosnien och Hercegovina	0	
09.4326	Serbien, Montenegro och Kosovo	100	
09.4327	F.d. jugoslaviska republiken Makedonien	100	
09.4328	Kroatien	100	

Socker för exceptionell eller industriell import
Avdelning VIII i förordning (EG) nr 950/2006
Regleringsåret 2007/08

Löpnummer	Typ	% som skall beviljas av de kvantiteter som omfattas av ansökningar under veckan 5.5.2008-9.5.2008	Gräns
09.4380	Exceptionell import	—	
09.4390	Industriell import	—	

Import av socker inom ramen för de övergångstullkvoter som öppnats för Bulgarien och Rumänien
Kapitel 1 avsnitt 2 i förordning (EG) nr 1832/2006
Regleringsåret 2007/08

Löpnr	Typ	% som skall beviljas av de kvantiteter som omfattas av ansökningar under veckan 5.5.2008-9.5.2008	Gräns
09.4365	Bulgarien	0	Uppnådd
09.4366	Rumänien	100	

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 423/2008

av den 8 maj 2008

om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1493/1999 och om införandet av en gemenskapskodex för oenologiska metoder och behandlingar

(kodifierad version)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 46 och 80, och

av följande skäl:

(1) Kommissionens förordning (EG) nr 1622/2000 av den 24 juli 2000 om vissa tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin och införandet av en gemenskapskodex för oenologiska metoder och behandlingar ⁽²⁾ har ändrats flera gånger ⁽³⁾ på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.

(2) I avdelning V kapitel I i förordning (EG) nr 1493/1999 och i flera av bilagorna till den förordningen fastställs generella regler för oenologiska behandlingar och metoder. Därutöver hänvisas till de tillämpningsföreskrifter som kommissionen skall anta.

(3) Det är av intresse för såväl de ekonomiska aktörerna i gemenskapen som för de myndigheter som ansvarar för att tillämpa gemenskapens regelverk att samtliga dessa bestämmelser finns samlade i en gemenskapskodex för oenologiska metoder och behandlingar.

(4) Gemenskapskodexen bör endast omfatta de tillämpningsföreskrifter som rådet uttryckligen hänvisar till i förordning (EG) nr 1493/1999. Därutöver bör de regler som

följer av artikel 28 och följande artiklar i fördraget vara tillräckliga för att på det oenologiska området garantera fri rörlighet för vinsektorns produkter.

(5) Det bör påpekas att denna kodex skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser på andra områden, i synnerhet i livsmedelslagstiftningen, där sådana regler kan förekomma redan nu eller komma att införas senare.

(6) Enligt artikel 42.5 i förordning (EG) nr 1493/1999 kan även andra druvsorter än de som i klassificeringen enligt artikel 19 i den förordningen är upptagna som druvsorter för vinframställning, eller produkter som härrör från dessa, få användas i gemenskapen för framställning av sådana produkter som avses i nämnda artikel 42.5. En förteckning bör upprättas över de sorter för vilka dessa undantag kan beviljas.

(7) Genom tillämpning av bilaga V till förordning (EG) nr 1493/1999 bör en förteckning upprättas över kvalitetslikörviner framställda inom specificerade områden (kvalitetslikörviner fso) för vilka särskilda regler för framställningen medges. För att göra det lättare att identifiera produkterna och för att underlätta handeln mellan medlemsstaterna bör det hänvisas till den varubeskrivning som har fastställts i gemenskapsbestämmelser eller i nationella bestämmelser.

(8) Genom tillämpning av bilaga IV till förordning (EG) nr 1493/1999 bör det fastställas gränser för användningen av vissa ämnen samt villkor för hur vissa av dessa ämnen får användas.

(9) Två medlemsstater har genomfört experiment där lysozym använts vid vinframställning. Det har här bekräftats att tillsatsen av detta ämne är av betydande intresse för stabilisering av viner och möjliggör framställning av kvalitetsviner med låg svaveldioxidhalt. Dess användning bör alltså tillåtas varvid doseringen vid användningen bör fastställas i enlighet med de tekniska krav som konstaterats vid experimenten.

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 194, 31.7.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1300/2007 (EUT L 289, 7.11.2007, s. 8).

⁽³⁾ Se bilaga XXII.

- (10) I artikel 44 i rådets förordning (EEG) nr 337/79 ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 3307/85 ⁽²⁾, föreskrevs, med verkan från och med den 1 september 1986, en minskning med 15 mg/l av den högsta tillåtna totala svaveldioxidhalten i andra viner än mousserande viner, likörviner och ett antal kvalitetsviner. För att undvika avsättningsvårigheter för dessa viner till följd av de ändrade produktionsreglerna gavs tillstånd för att viner från gemenskapen, med undantag för Portugal, som hade framställts före detta datum skulle få saluföras för direkt konsumtion. Det gavs också tillstånd för att viner från tredjeländ och från Portugal skulle få saluföras efter detta datum, under en övergångsperiod på ett år räknat från ovan nämnda datum, om den totala svaveldioxidhalten överensstämde med gemenskapsbestämmelserna och i förekommande fall med de spanska bestämmelser som gällde före den 1 september 1986. Dessa bestämmelser bör förlängas eftersom sådana viner fortfarande kan finnas kvar i lager.
- (11) I artiklarna 12 och 16 i rådets förordning (EEG) nr 358/79 av den 5 februari 1979 om mousserande vin framställt inom gemenskapen enligt definitionen i punkt 13 i bilaga II till förordning (EEG) nr 337/79 ⁽³⁾ fastställs en minskning, med verkan från den 1 september 1986, på 15 mg/l av den totala svaveldioxidhalten i mousserande viner, mousserande kvalitetsviner och mousserande kvalitetsviner framställda inom specificerade områden. Vad gäller mousserande viner med ursprung i gemenskapen, bortsett från Portugal, ges i artikel 22 första stycket i förordning (EEG) nr 358/79 möjlighet att avsätta dessa produkter till dess att lagren har tömts, om de har framställts i enlighet med förordning (EEG) nr 358/79 i dess gällande lydelse före den 1 september 1986. Övergångsbestämmelser bör fastställas för importerade mousserande viner och för mousserande viner med ursprung i Spanien och Portugal som har framställts före den 1 september 1986, för att undvika svårigheter med att avsätta dessa produkter. Det bör tillåtas att dessa produkter får bjudas ut till försäljning under en övergångsperiod efter den tidpunkten, om deras totala svaveldioxidhalt är i överensstämmelse med gällande gemenskapsbestämmelser före den 1 september 1986.
- (12) I bilaga V punkt B 1 till förordning (EG) nr 1493/1999 fastställs den högsta halten av flyktiga syror i vin. Undantag får medges för vissa kvalitetsviner fso och vissa bordsviner som har en geografisk beteckning eller som har en alkoholhalt på 13 % eller högre. På grund av särskilda framställningsmetoder och hög alkoholhalt har vissa viner i de här kategorierna, med ursprung i Tyskland, Spanien, Frankrike, Italien, Österrike och Förenade kungariket, i regel en halt av flyktiga syror som är högre än den som föreskrivs i ovan nämnda bilaga V. För att dessa viner även i fortsättningen skall kunna framställas med de traditionella metoder som ger dem deras karaktäristiska egenskaper bör undantag medges från ovan nämnda bilaga V punkt B 1.
- (13) I enlighet med bilaga V punkt D 3 till förordning (EG) nr 1493/1999 är det nödvändigt att närmare ange de vinodlingsområden där sackaros traditionellt har tillsatts enligt den lagstiftning som gällde den 8 maj 1970.
- (14) Eftersom vinodlingen är av begränsad omfattning i Luxemburg kan de behöriga myndigheterna genomföra en systematisk analytisk kontroll av alla partier av produkter som används för vinframställning. Så länge dessa förhållanden består är det inte nödvändigt att lämna deklARATIONER om planerad berikning.
- (15) Enligt bilaga V punkt G 5 till förordning (EG) nr 1493/1999 skall varje beriknings-, syratillsättnings- och avsyrningsprocess anmälas till de behöriga myndigheterna. Detsamma gäller i fråga om de mängder socker eller koncentrerad druvmust eller renad koncentrerad druvmust som innehåller av de fysiska eller juridiska personer som utför dessa processer. Dessa anmälningar skall göra det möjligt att kontrollera de nämnda processerna. Därför måste anmälningarna göras till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där en sådan process äger rum. Anmälningarna måste vara så precisa som möjligt och lämnas in till den behöriga myndigheten inom den tidsfrist som är lämplig för att den myndigheten skall kunna utföra en effektiv kontroll i de fall det rör sig om en höjning av alkoholhalten. När det gäller tillsättning av syra och avsyrring räcker det med en senare kontroll. Av denna anledning och för att förenkla administrationen bör det i dessa fall vara tillåtet, med undantag för den första anmälan för vinåret, att anmälan sker genom en uppdatering av de register som regelbundet kontrolleras av den behöriga myndigheten.
- (16) I bilaga V punkt F 1 till förordning (EG) nr 1493/1999 fastställs vissa regler för sötning av viner. Dessa bestämmelser avser i första hand bordsvin. I enlighet med bilaga VI punkt G 2 till den förordningen är de också tillämpliga på kvalitetsviner fso.
- (17) Sötning får inte medföra berikning utöver de gränser som fastställs i bilaga V punkt C till förordning (EG) nr 1493/1999. Därför fastställs särskilda bestämmelser om detta i bilaga V punkt F 1 till den förordningen. Dessutom är det alldeles nödvändigt med kontrollåtgärder, särskilt för att säkerställa att bestämmelserna i fråga följs.

⁽¹⁾ EGT L 54, 5.3.1979, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 367, 31.12.1985, s. 39.

⁽³⁾ EGT L 54, 5.3.1979, s. 130.

- (18) För att öka effektiviteten i dessa kontroller bör sötning endast äga rum i själva produktionen eller i ett led som ligger så nära produktionen som möjligt. Därför bör sötning begränsas till produktionsledet och grossistledet.
- (19) Kontrollorganen skall underrättas så snart en sötningsprocess är planerad. Det bör därför fastställas att den som avser att genomföra sötning skall anmäla detta skriftligt till kontrollorganet. Detta förfarande kan dock förenklas om ett företag ofta eller kontinuerligt utför sötning.
- (20) Syftet med anmälan är att möjliggöra kontroll av sötningen. Därför måste anmälningarna göras till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där en sådan process äger rum. Anmälningarna måste vara så precisa som möjligt och lämnas in till den behöriga myndigheten innan processen äger rum.
- (21) För att kontrollen skall vara effektiv måste de mängder druvmust eller koncentrerad druvmust som innehåses av den berörda parten deklarerats innan sötningen påbörjas. Denna deklaration kan endast fylla sin funktion om den förenas med skyldigheten att föra register över in- och utgående produkter som används vid sötning.
- (22) För att undvika att sackaros används vid sötning av likörvin bör det vara tillåtet att förutom koncentrerad druvmust använda renad koncentrerad druvmust.
- (23) Blandning ("coupage") är en vanligt förekommande oenologisk metod. Med tanke på de effekter den kan få och för att undvika missbruk är det nödvändigt att införa regler för hur metoden får användas.
- (24) Vad gäller vin eller must från samma vinodlingszon inom gemenskapen eller från samma produktionsområde i tredjeland, är det av stor betydelse för handelsvärdet att det geografiska ursprunget eller druvsorten anges. Därför bör en blandning av vin eller druvmust från samma vinodlingszon, men från olika geografiska områden inom denna zon, eller blandning av vin och druvmust som härrör från olika druvsorter eller skördeår, under förutsättning att beskrivningen av slutprodukten innehåller uppgifter om det geografiska ursprunget, druvsorten eller skördeåret, betraktas som en blandning.
- (25) Under en begränsad period och i experimentsyfte är det lämpligt att medlemsstaterna får tillåta vissa metoder eller behandlingar som inte tillåts i förordning (EG) nr 1493/1999.
- (26) Enligt artikel 46.3 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall analysmetoder fastställas för att bestämma sammansättningen av de produkter som anges i artikel 1 i samma förordning, samt regler för kontroll av huruvida dessa produkter har utsatts för någon behandling som strider mot godkända oenologiska metoder.
- (27) Bilaga VI punkt J 1 till förordning (EG) nr 1493/1999 innehåller bestämmelser om en analytisk undersökning som omfattar åtminstone en bedömning av de egenskaper hos det aktuella kvalitetsvinet fso som anges i punkt J 3.
- (28) Det är nödvändigt att införa enhetliga analysmetoder för kontroll av de uppgifter som anges i dokumentationen för de aktuella produkterna, så att uppgifterna blir korrekta och jämförbara. Dessa metoder bör därför vara obligatoriska för alla handelstransaktioner och alla kontrollåtgärder. Med hänsyn till kontrollkraven och de begränsade möjligheterna i detta avseende inom handeln bör ännu ett visst antal rutinmetoder tillåtas för en begränsad period, vilket gör det möjligt att snabbt och med tillräcklig säkerhet fastställa de nödvändiga faktorerna.
- (29) I kommissionens förordning (EEG) nr 2676/90 fastställdes gemenskapens analysmetoder för vinsektorn⁽¹⁾. Med hänsyn till giltigheten hos de metoder som anges där bör den förordningen behållas, med undantag för vanliga metoder som inte längre beskrivs.
- (30) Förvaltningskommittén för viner har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Utan att det påverkar den generella livsmedelslagstiftningen skall gemenskapens regelverk i fråga om oenologiska behandlingar och metoder utgöras dels av avdelning V kapitel I i förordning (EG) nr 1493/1999, dels av bilagorna till den förordningen samt denna kodex.

⁽¹⁾ EGT L 272, 3.10.1990, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1293/2005 (EUT L 205, 6.8.2005, s. 12).

Denna kodex utgör tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999, särskilt i fråga om produkter som är avsedda att användas i framställningen av vin (avdelning I) samt oenologiska behandlingar och metoder som är tillåtna i gemenskapen (avdelning II och III).

AVDELNING I

BESTÄMMELSER OM VISSA DRUVOR OCH DRUVMUSTER

Artikel 2

Användning av vissa druvsorter

1. Det är förbjudet att framställa vin från druvor av sorter som klassificerats endast som bordsdruvor.

2. Genom undantag från artikel 42.5 i förordning (EG) nr 1493/1999 får de druvsorter som anges i bilaga I till den här förordningen användas i gemenskapen för framställning av de produkter som avses i den bestämmelsen.

Artikel 3

Användning av vissa produkter som inte har den naturliga alkoholhalten i volymprocent för framställning av mousserande vin, mousserande vin tillsatt med koldioxid eller pärlande vin tillsatt med koldioxid

I bilaga II till den här förordningen anges de år då sådana produkter från vinodlingszonerna A och B, som på grund av ogynnsam väderlek inte har den minsta naturliga alkoholhalt i volymprocent som föreskrivs för dessa zoner, får användas, på de villkor som anges i artikel 44.3 i förordning (EG) nr 1493/1999, för framställning av mousserande vin, mousserande vin tillsatt med koldioxid eller pärlande vin tillsatt med koldioxid.

Artikel 4

Användning av druvmust från vissa druvsorter för framställning av mousserande kvalitetsviner av aromatisk typ och mousserande kvalitetsviner fso av aromatisk typ, samt undantag från denna användning

1. I bilaga III del A till den här förordningen upprättas en förteckning över de druvsorter av vilka sådan druvmust, eller delvis jäst druvmust, får framställas som är avsedd att användas för framställning av cuvée till mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ och mousserande kvalitetsvin fso av aromatisk typ, i enlighet med bilaga V punkt I 3 a och bilaga VI punkt K 10 a till förordning (EG) nr 1493/1999.

2. I bilaga III del B till den här förordningen anges de undantag som avses i bilaga V punkt I 3 a och i bilaga VI punkt K 10

a till förordning (EG) nr 1493/1999 beträffande druvsorter och produkter som får användas för framställning av cuvée.

AVDELNING II

OENOLOGISKA METODER OCH BEHANDLINGAR

KAPITEL I

Gränser och villkor för användning av vissa ämnen som är tillåtna för oenologiska ändamål

Artikel 5

Gränser för användning av vissa ämnen

De ämnen som är tillåtna för oenologiska ändamål enligt bilaga IV till förordning (EG) nr 1493/1999 får endast användas inom de gränser som anges i bilaga IV till den här förordningen.

Artikel 6

Specifikationer för renhet och identitet för de ämnen som ingår i de oenologiska metoderna

Specifikationerna för renhet och identitet för de ämnen som ingår i de oenologiska metoder som avses i artikel 46.2 c i förordning (EG) nr 1493/1999 skall vara de som anges i kommissionens direktiv 96/77/EG⁽¹⁾. I tillämpliga fall skall dessa kriterier för renhet kompletteras med särskilda krav som anges i den här förordningen.

Artikel 7

Kalciumtartrat

Kalciumtartrat, vars användning regleras i bilaga IV punkt 3 v till förordning (EG) nr 1493/1999 för att främja utfällning av vinsten, får endast användas om bestämmelserna i bilaga V till den här förordningen följs.

Artikel 8

Vinsyra

1. Det är tillåtet att använda vinsyra, vars användande för avsyring föreskrivs i bilaga IV punkt 1 m och i bilaga IV punkt 3 l till förordning (EG) nr 1493/1999, endast för produkter

a) som härrör från druvsorterna Elbling och Riesling, och

b) som kommer från druvor som skördats i vinodlingsområden i den norra delen av vinodlingszon A enligt följande:

— Ahr

— Rheingau,

⁽¹⁾ EGT L 339, 30.12.1996, s. 1.

- Mittelrhein,
- Mosel,
- Nahe,
- Rheinhessen,
- Pfalz,
- Moselle luxembourgeoise.

2. Vinsyra som används på det sätt som anges i bilaga IV punkterna 1 l och 1 m samt 3 k och 3 l till förordning (EG) nr 1493/1999, också kallad L-vinsyra, skall vara av jordbruksursprung och framställd främst ur vinprodukter. Den skall likaledes uppfylla de renhetskriterier som anges i direktiv 96/77/EG.

Artikel 9

Kåda från Aleppotall

1. Kåda från Aleppotall, vars användning regleras i bilaga IV punkt 1 n till förordning (EG) nr 1493/1999, får endast användas för framställning av ett bordsvin av retsinatyp. Denna oenologiska metod får endast användas

- a) i Grekland,
- b) på druvmust från druvor vars sort, produktionsområde och vinframställningsområde fastställs i grekiska bestämmelser som var i kraft den 31 december 1980,
- c) genom tillsats av högst 1 000 gram kåda per hektoliter produkt som används före jäsningen eller, under förutsättning att den verkliga alkoholhalten i volymprocent inte är högre än en tredjedel av den totala alkoholhalten i volymprocent, även under jäsningen.

2. Om Grekland har för avsikt att ändra de bestämmelser som avses i punkt 1 b skall kommissionen i förväg underrättas om detta. Om kommissionen inte framför några synpunkter inom två månader efter ett sådant meddelande får Grekland göra sådana ändringar.

Artikel 10

Betaglukanas

Betaglukanas, vars användning regleras i bilaga IV punkt 1 j och punkt 3 m till förordning (EEG) nr 1493/1999, får endast användas om bestämmelserna i bilaga VI till den här förordningen följs.

Artikel 11

Mjölksyrabakterier

Mjölksyrabakterier, vars användning regleras i bilaga IV punkt 1 q och punkt 3 z till förordning (EG) nr 1493/1999, får endast användas om bestämmelserna i bilaga VII till den här förordningen följs.

Artikel 12

Lysozym

I bilaga IV punkterna 1 r och 3 zb till förordning (EG) nr 1493/1999 fastställs bruket av lysozym, som bara får användas om det motsvarar specifikationerna i bilaga VIII till den här förordningen.

Artikel 13

Jonbytarhartser

De jonbytarhartser som får användas i enlighet med bilaga IV punkt 2 h till förordning (EG) nr 1493/1999 är sampolymerer av styren eller divinylbensen som innehåller grupper av sulfonsyra eller ammonium. De måste överensstämma med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004⁽¹⁾, och med såväl gemenskapens som nationella tillämpningsföreskrifter för den förordningen. Dessutom får de inte under den kontroll som görs med hjälp av den analysmetod som anges i bilaga IX till den här förordningen förlora mer än 1 mg/l organiska ämnen till någon av de uppräknade lösningarna. Hartserna skall regenereras med hjälp av ämnen som har godkänts för användning vid framställning av livsmedel.

Hartserna får endast användas om en oenolog eller tekniker kontrollerar processen och om den äger rum på en anläggning som godkänts av myndigheterna i den medlemsstat där hartserna används. Dessa myndigheter skall fastställa de godkända oenologernas och teknikernas uppgifter och ansvar.

Artikel 14

Kaliumferrocyanid

Kaliumferrocyanid, vars användning regleras i bilaga IV punkt 3 p till förordning (EG) nr 1493/1999, får endast användas om denna behandling sker under kontroll av en oenolog eller tekniker som är godkänd av myndigheterna i den medlemsstat där produkterna används, och vars ansvarsområde skall fastställas, om det är nödvändigt, av den berörda medlemsstaten.

Efter behandlingen skall vinet innehålla spår av järn.

⁽¹⁾ EUT L 338, 13.11.2004, s. 4.

Bestämmelser om kontroll av användningen av de produkter som avses i första stycket skall antas av medlemsstaterna.

Artikel 15

Kalciumfytat

Kalciumfytat, vars användning regleras i bilaga IV punkt 3 p till förordning (EG) nr 1493/1999, får endast användas om varje behandling sker under kontroll av en oenolog eller tekniker som är godkänd av myndigheterna i den medlemsstat där en av dessa behandlingar äger rum, och vars ansvarsområde skall fastställas, om det är nödvändigt, av den berörda medlemsstaten.

Efter behandlingen skall vinet innehålla spår av järn.

Bestämmelser om kontroll av användningen av de produkter som avses i första stycket skall antas av medlemsstaterna.

Artikel 16

DL vinsyra

DL vinsyra, vars användning regleras i bilaga IV punkt 3 s till förordning (EG) nr 1493/1999, får endast användas om behandlingen sker under kontroll av en oenolog eller tekniker som är godkänd av myndigheterna i den medlemsstat där behandlingen sker, och vars ansvarsområde skall fastställas, om det är nödvändigt, av den berörda medlemsstaten.

Bestämmelser om kontroll av användningen av den produkt som avses i första stycket skall antas av medlemsstaterna.

Artikel 17

Dimetyldikarbonat

Tillsättning av dimetyldikarbonat, enligt punkt 3 zc i bilaga IV till förordning (EG) nr 1493/1999, får endast ske inom de gränser som fastställs i bilaga IV till den här förordningen och såvida bestämmelserna i bilaga X i den här förordningen följs.

Artikel 18

Elektrodialysbehandling

Elektrodialysbehandling för att säkerställa vinets vinsyresterstabilisering, vars användning regleras i bilaga IV punkt 4 b till förordning (EG) nr 1493/1999, får endast användas om bestämmelserna i bilaga XI till den här förordningen följs.

Artikel 19

Ureas

Ureas för att minska ureahalten i vinerna, vars användning regleras i bilaga IV punkt 4 c till förordning (EG) nr 1493/1999, får endast användas om den överensstämmer med de bestämmelser och renhetskriterier som anges i bilaga XII till den här förordningen.

Artikel 20

Tillsats av syre

Tillsats av syre, vars användning regleras i bilaga IV punkt 4 a till förordning (EG) nr 1493/1999, får endast ske i form av rent syre tillsatt med kolsyra.

Artikel 21

Hållande av vin eller druvmust över jäsningsrester, druvrester eller pressad "aszú"-massa

Hållande av vin eller druvmust över jäsningsrester, druvrester eller pressad "aszú"-massa enligt punkt 4 d i bilaga IV till förordning (EG) nr 1493/1999 skall ske i enlighet med de ungerska bestämmelser som gällde den 1 maj 2004, på följande sätt:

- a) "Tokaji fordítás" skall framställas genom att druvmust eller vin hålls över den pressade "aszú"-massan.
- b) "Tokaji máslás" skall framställas genom att druvmust eller vin hålls över jäsningsrester av "szamorodni" eller "aszú".

Artikel 22

Användning av bitar av ek

Vid framställningen av vin får bitar av ek användas, enligt bilaga IV punkt 4 e i förordning (EG) 1493/1999, endast om bestämmelserna i bilaga XIII till den här förordningen är uppfyllda.

KAPITEL II

Gränser och särskilda villkor

Artikel 23

Innehåll av svaveldioxid

1. I bilaga XIV till den här förordningen anges ändringar i förteckningarna över viner i bilaga V punkt A 2 till förordning (EG) nr 1493/1999.

2. Så länge det finns lager kvar får följande viner saluföras för direkt konsumtion:

— Andra viner än mousserande viner och likörviner, med ursprung i gemenskapen med undantag för Portugal, som producerats före den 1 september 1986, och

— andra viner än mousserande viner och likörviner, med ursprung i tredjeland och i Portugal, som importerats till gemenskapen före den 1 september 1987.

Detta får ske på villkor att den totala svaveldioxidhalten vid den tidpunkt då vinet saluförs inte är högre än

a) 175 mg/l för röda viner,

b) 225 mg/l för vita viner och roséviner,

c) 225 mg/l för röda viner och 275 mg/l för vita viner och roséviner; genom undantag från punkterna a) och b) skall detta vara tillåtet för viner med en restsockerhalt, uttryckt som invertsocker, på lägst 5 g/l.

Till dess att lagren har tömts får dessutom följande viner saluföras för direkt konsumtion i produktionslandet eller för export till tredjeland:

— Viner med ursprung i Spanien, som har framställts före den 1 september 1986 och vars totala svaveldioxidhalt inte överstiger de nivåer som fastställts i spanska bestämmelser som gällde före den tidpunkten.

— Viner med ursprung i Portugal, som har framställts före den 1 januari 1991 och vars totala svaveldioxidhalt inte överstiger de nivåer som fastställts i portugisiska bestämmelser som gällde före den tidpunkten.

3. Till dess att lagren har tömts får mousserande viner med ursprung i tredjeland och i Portugal, och som importerats till gemenskapen före den 1 september 1987, saluföras för direkt konsumtion. Detta får ske på villkor att den totala svaveldioxidhalten inte är högre än

— 250 mg/l för mousserande viner,

— 200 mg/l för mousserande kvalitetsviner.

Till dess att lagren har tömts får dessutom följande viner saluföras för direkt konsumtion i produktionslandet eller för export till tredjeland:

— Viner med ursprung i Spanien, som har framställts före den 1 september 1986 och vars totala svaveldioxidhalt inte överstiger de nivåer som fastställts i spanska bestämmelser som gällde före den tidpunkten.

— Viner med ursprung i Portugal, som har framställts före den 1 januari 1991 och vars totala svaveldioxidhalt inte överstiger de nivåer som fastställts i portugisiska bestämmelser som gällde före den tidpunkten.

4. Förteckningen över de tillfällen då medlemsstaterna på grund av ogynnsamma väderleksförhållanden får ge tillstånd att, för vissa viner som har framställts inom vissa vinodlingszoner på deras territorium, höja den högsta tillåtna totala svaveldioxidhalten under 300 mg/l som avses i punkt A i bilaga V till förordning (EG) nr 1493/1999 med högst 40 ml/l återfinns i bilaga XV till den här förordningen.

Artikel 24

Halt av flyktiga syror

De viner för vilka det föreskrivs undantag från den högsta tillåtna halten av flyktiga syror i enlighet med bilaga V punkt B 3 till förordning (EG) nr 1493/1999 anges i bilaga XVI till den här förordningen.

Artikel 25

Användning av kalciumsulfat för vissa likörviner

De undantag beträffande användningen av kalciumsulfat som avses i bilaga V punkt J 4 b till förordning (EG) nr 1493/1999 får endast medges för följande spanska viner:

a) "Vino generoso", enligt definitionen i bilaga VI punkt L 8 till förordning (EG) nr 1493/1999;

b) "Vino generoso de licor", enligt definitionen i bilaga VI punkt L 11 till förordning (EG) nr 1493/1999.

AVDELNING III

OENOLOGISKA METODER

KAPITEL I

Berikning

Artikel 26

Tillstånd att använda sackaros

Sackaros får i enlighet med bilaga V punkt D 3 till förordning (EG) nr 1493/1999 användas i följande vinodlingsregioner:

- a) Vinodlingszon A,
- b) Vinodlingszon B,
- c) Vinodlingszon C, med undantag för vinarealerna i Italien, Grekland, Spanien, Portugal och de vinarealer i de franska departementen över vilka följande appellationsdomstolar har domsrätt:
 - Aix-en-Provence,
 - Nîmes,
 - Montpellier,
 - Toulouse,
 - Agen,
 - Pau,
 - Bordeaux,
 - Bastia.

De nationella myndigheterna får emellertid undantagsvis ge tillstånd för berikning genom chaptalisering i de franska departement som avses i punkt c. Frankrike skall utan dröjsmål underätta kommissionen och övriga medlemsstater om sådana tillstånd.

Artikel 27

Berikning när väderleken har varit exceptionellt ogynnsam

I bilaga XVII till den här förordningen anges de år, samt i förekommande fall även berörda vinodlingszoner, geografiska

områden samt sorter, då en höjning av den alkoholhalt i volymprocent som avses i bilaga V punkt C 3 till förordning (EG) nr 1493/1999, enligt förfarandet i artikel 75.2 i den förordningen, får ske på grund av exceptionellt ogynnsam väderlek, i enlighet med punkt C 4 i nämnda bilaga.

Artikel 28

Berikning av cuvéen till mousserande viner

I enlighet med bilaga V punkt H 4 och punkt I 5 samt bilaga VI punkt K 11 till förordning (EG) nr 1493/1999 får medlemsstaterna tillåta berikning av cuvéen på den plats där ett mousserande vin framställs. Detta får ske under följande förutsättningar:

- a) Att ingen av beståndsdelarna i cuvéen tidigare har varit föremål för berikning.
- b) Att dessa beståndsdelar endast härrör från druvor som har skördats i medlemsstaten.
- c) Att berikningsprocessen genomförs i ett enda arbetsmoment.
- d) Att följande gränser inte överskrids:
 - i) 3,5 % vol. för en cuvée med beståndsdelar från vinodlingszon A, om den naturliga alkoholhalten i volymprocent för varje beståndsdel är minst 5 % vol.
 - ii) 2,5 % vol. för en cuvée med beståndsdelar från vinodlingszon B, förutsatt att den naturliga alkoholhalten i volymprocent för varje beståndsdel är minst 6 % vol.
 - iii) 2 % vol. för en cuvée med beståndsdelar från vinodlingszonerna C I a, C I b, C II, C III, förutsatt att den naturliga alkoholhalten i volymprocent för varje beståndsdel är minst 7,5 % vol., 8 % vol., 8,5 % vol. respektive 9 % vol.
- e) Att den använda metoden består i tillsättning av sackaros, koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust.

De gränser som anges i första stycket punkt d påverkar inte tillämpningen av artikel 44.3 i förordning (EG) nr 1493/1999 på cuvées som är avsedda för framställning av sådant mousserande vin som avses i bilaga I punkt 15 till den förordningen.

Artikel 29

Administrativa regler för berikning

1. Anmälan enligt bilaga V punkt G 5 till förordning (EG) nr 1493/1999 avseende höjning av alkoholhalten skall lämnas av de fysiska eller juridiska personer som utför processen inom den tidsfrist och under de kontrollvillkor som fastställts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där processen äger rum.

2. Den anmälan som avses i punkt 1 skall göras skriftligt och skall innehålla följande uppgifter:

- a) namn och adress på den person som gör anmälan,
- b) den plats där processen skall utföras,
- c) dag och klockslag då processen inleds,
- d) beteckning på den produkt som är föremål för processen,
- e) den metod som används i processen, samt närmare uppgifter om vilken typ av produkt som skall användas i denna.

3. Medlemsstaterna får tillåta att en enda anmälan i förväg lämnas in för flera processer eller för en viss bestämd period. En sådan anmälan får endast godtas under förutsättning att företaget i enlighet med punkt 6 för register över varje berikning och registrerar de uppgifter som krävs i punkt 2.

4. Medlemsstaterna skall fastställa de villkor enligt vilka en anmälningsskyldig, som på grund av *force majeure* är förhindrad att utföra processen vid den tidpunkt som uppges i anmälan, skall lämna in en ny anmälan till den behöriga myndigheten så att den nödvändiga kontrollen kan utföras.

Medlemsstaterna skall meddela kommission dessa bestämmelser skriftligt.

5. Den anmälan som avses i punkt 1 skall inte krävas i Luxemburg.

6. I enlighet med tillämpningsföreskrifterna för artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall uppgifter om processen för höjning av alkoholhalten skrivas in i registren över benämningar så snart själva processen har avslutats.

Om det i en anmälan i förväg för flera processer inte sägs vilken dag och vid vilken tidpunkt en process skall inledas skall detta skrivas in i registret innan en process inleds.

KAPITEL II

Tillsättning av syra och avsyrring

Artikel 30

Administrativa regler för tillsättning av syra och avsyrring

1. Den anmälan som avses i bilaga V punkt G 5 till förordning (EG) nr 1493/1999 skall, vad gäller tillsättning av syra och avsyrring, lämnas in av företagen senast två dagar efter det att den första processen under ett vinår har utförts. Den skall gälla för alla processer under vinåret.

2. Den anmälan som avses i punkt 1 skall göras skriftligt och skall innehålla följande uppgifter:

- a) namn och adress på den person som gör anmälan,
- b) processens art,
- c) den plats där processen har ägt rum.

3. Uppgifter om varje process med tillsättning av syra eller med avsyrring skall skrivas in i registret i enlighet med tillämpningsföreskrifterna för artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999.

KAPITEL III

Gemensamma regler för berikning, tillsättning av syra och avsyrring

Artikel 31

Tillsättning av syra och berikning av en och samma produkt

I bilaga XVIII till den här förordningen anges de fall då tillsättning av syra och berikning av en och samma produkt i enlighet med bilaga I till förordning (EG) nr 1493/1999 får ske i enlighet med bilaga V punkt E 7 till förordning (EG) nr 1493/1999, vilket skall beslutas i enlighet med förfarandet i artikel 75.2 i förordning (EG) nr 1493/1999.

*Artikel 32***Allmänna villkor för berikning, tillsättning av syra och avsyrrning av andra produkter än vin**

De processer som avses i bilaga V punkt G 1 till förordning (EG) nr 1493/1999 skall utföras i ett enda arbetsmoment. Medlemsstaterna får emellertid tillåta att vissa processer utförs i flera arbetsmoment under förutsättning att detta tillvägagångssätt ger en bättre slutprodukt. I detta fall skall de gränser som anges i bilaga V till förordning (EG) nr 1493/1999 gälla för samtliga arbetsmoment.

*Artikel 33***Undantag från de datum som fastställs för berikning, tillsättning av syra och avsyrrning**

Genom undantag från de datum som fastställs i bilaga V G 7 till förordning (EG) nr 1493/1999 får processerna för berikning, tillsättning av syra och avsyrrning utföras före de datum som anges i bilaga XIX till den här förordningen.

KAPITEL IV

Sötning*Artikel 34***Tekniska regler för sötning**

Sötning av bordsviner och kvalitetsviner fso får endast ske i produktionsledet och grossistledet.

*Artikel 35***Administrativa regler för sötning**

1. Fysiska eller juridiska personer som avser att genomföra sötning skall lämna in en anmälan om detta till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där sötningen skall äga rum.

2. Dessa anmälningar skall vara skriftliga. De skall vara den behöriga myndigheten tillhanda minst 48 timmar före den dag då sötning skall äga rum.

Om sötning utförs av ett företag ofta eller kontinuerligt, kan medlemsstaterna dock tillåta att en anmälan som omfattar flera processer eller avser en angiven tidsperiod lämnas in till de behöriga myndigheterna. En sådan anmälan får endast godtas under förutsättning att företaget för register över varje sötning och registrerar de uppgifter som anges i punkt 3.

3. Anmälningar skall innehålla följande uppgifter:

a) För sötning enligt bilaga V punkt F 1 a, samt bilaga VI punkt G 2 till förordning (EG) nr 1493/1999:

i) mängden av samt den totala och den verkliga alkoholhalten i det bordsvin eller det kvalitetsvin fso som skall sötas,

ii) mängden av samt den totala och den verkliga alkoholhalten i den druvmust som skall tillsättas,

iii) den totala och den verkliga alkoholhalten i bordsvinet eller kvalitetsvinet fso efter sötning.

b) För sötning som genomförs enligt bilaga V punkt F 1 b, samt bilaga VI punkt G 2 till förordning (EG) nr 1493/1999:

i) mängden av samt den totala och den verkliga alkoholhalten i det bordsvin eller det kvalitetsvin fso som skall sötas,

ii) mängden av och den totala och den verkliga alkoholhalten i den druvmust, respektive mängden och densiteten av den koncentrerade druvmust, som skall tillsättas,

iii) den totala och den verkliga alkoholhalten i bordsvinet eller kvalitetsvinet fso efter sötning.

4. De personer som avses i punkt 1 skall föra ett register över inkommande och avgående varor som visar vilka mängder druvmust eller koncentrerad druvmust som de innehar för sötningsändamål.

*Artikel 36***Sötning av vissa importerade viner**

Den sötning av importerade viner som avses i bilaga V punkt F 3 till förordning (EG) nr 1493/1999 får ske på de villkor som föreskrivs i artiklarna 34 och 35 i den här förordningen.

Artikel 37

Särskilda regler för sötning av likörviner

1. Sötning enligt villkoren i bilaga V punkt J 6 a andra strecksatsen till förordning (EG) nr 1493/1999 är tillåten för "vino generoso de licor" enligt definitionen i bilaga VI punkt L 11 till förordning (EG) nr 1493/1999.

2. Sötning enligt villkoren i bilaga V punkt J 6 a tredje strecksatsen till förordning (EG) nr 1493/1999 är tillåten för kvalitetslikörvinet fso "Madeira".

KAPITEL V

Blandning

Artikel 38

Definition

1. Med blandning ("*coupage*") enligt artikel 46.2 b i förordning (EG) nr 1493/1999 avses blandning av viner eller must med ursprung i

- a) olika stater,
- b) olika vinodlingszoner i gemenskapen i den mening som avses i bilaga III till förordning (EG) nr 1493/1999 eller i olika produktionsområden i tredjeland,
- c) samma vinodlingszon i gemenskapen eller samma produktionsområde i tredjeland, men av olika geografiskt ursprung, eller av olika druvsorter, eller från olika skördeår, såvida uppgifterna om ursprung, sort eller år förekommer eller skall förekomma i beskrivningen av produkten i fråga, eller
- d) olika vin- eller musttyper.

2. Följande vin- och musttyper skall betraktas som olika typer:

- a) rött vin och vitt vin, samt must eller vin som lämpar sig för framställning av någon av dessa vintyper,
- b) bordsvin och kvalitetsvin fso, samt must eller vin som lämpar sig för framställning av någon av dessa vintyper.

I tillämpningen av denna punkt skall rosévin betraktas som rött vin.

3. Följande skall inte betraktas som blandning:

- a) tillsättning av koncentrerad druvmust eller renad koncentrerad druvmust i syfte att höja den naturliga alkoholhalten,
- b) sötning
 - i) av ett bordsvin,
 - ii) av ett kvalitetsvin fso, om den produkt som används för sötningen har sitt ursprung i samma specificerade område eller består av rektifierad koncentrerad druvmust,
- c) framställning av ett kvalitetsvin fso enligt de traditionella metoder som avses i bilaga VI punkt D 2 till förordning (EG) nr 1493/1999.

Artikel 39

Allmänna regler för blandning

1. Blandning av följande produkter, får inte ske om en av beståndsdelarna inte överensstämmer med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1493/1999 eller bestämmelserna i den här förordningen:

- a) två eller flera bordsviner, eller
- b) viner som var för sig eller tillsammans med bordsviner lämpar sig för att framställa bordsviner, eller
- c) två eller flera kvalitetsviner fso.

2. Blandning av å ena sidan färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust eller ungt icke färdigjäst vin, i de fall en av dessa produkter inte har de egenskaper som krävs för att framställa ett vin som lämpar sig för att ge ett bordsvin eller som är ett bordsvin, med å andra sidan produkter som kan ge viner av dessa typer, eller med bordsvin, kan inte anses ge ett vin som lämpar sig för framställning av ett bordsvin eller som är ett bordsvin.

3. Om blandning sker, och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i föregående stycken, får endast sådana produkter som framställs genom blandning av bordsviner inbördes och blandning av bordsviner med viner som lämpar sig för att ge ett bordsvin anses vara bordsviner, under förutsättning att de viner som lämpar sig för att ge ett bordsvin har en total naturlig alkoholhalt i volymprocent på högst 17 % vol.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 44.7 i förordning (EG) nr 1493/1999 får en blandning av ett vin som lämpar sig för att ge ett bordsvin med

- a) ett bordsvin endast anses ge ett bordsvin om blandningen sker i den vinodlingszon där det vin som lämpar sig för att ge ett bordsvin har producerats;
- b) ett annat vin som lämpar sig för att ge ett bordsvin endast anses ge ett bordsvin om
 - i) det andra vinet som lämpar sig för att ge ett bordsvin har sitt ursprung i samma vinodlingszon och
 - ii) om blandningen sker i samma vinodlingszon.

5. Blandning av druvmust eller ett bordsvin som har undergått sådan oenologisk behandling som avses i bilaga IV punkt 1 n till förordning (EG) nr 1493/1999 med druvmust eller ett vin som inte har undergått sådan behandling får inte utföras.

KAPITEL VI

Tillsats av andra produkter

Artikel 40

Tillsats av destillat i likörviner och i vissa kvalitetslikörviner fso

I bilaga XX till den här förordningen anges egenskaperna för de destillat av vin eller av torkade druvor som i enlighet med bilaga V punkt J 2 a i andra strecksatsen till förordning (EG) nr 1493/1999 får tillsättas i likörviner och vissa kvalitetsviner fso.

Artikel 41

Tillsats av andra produkter och användning av druvmust vid framställning av vissa kvalitetslikörviner fso

1. I bilaga XXI del A till den här förordningen upprättas en förteckning över de kvalitetslikörviner fso som enligt bilaga V punkt J 1 till förordning (EG) nr 1493/1999 får framställas genom användning av druvmust eller en blandning av denna produkt och vin.

2. I bilaga XXI del B till den här förordningen upprättas en förteckning över de kvalitetslikörviner fso i vilka de produkter som avses i bilaga V punkt J 2 b till förordning (EG) nr 1493/1999 får tillsättas.

Artikel 42

Tillsats av alkohol i pärlande vin

I tillämpningen av artikel 42.3 i förordning (EG) nr 1493/1999 får tillsatsen av alkohol i pärlande vin leda till en höjning av den totala alkoholhalten med högst 0,5 volymprocent. Alkoholen får endast tillsättas i form av expeditjonslikör och under förutsättning att detta är en metod som är tillåten enligt gällande bestämmelser i den producerande medlemsstaten samt att kommissionen och övriga medlemsstater har informerats om dessa bestämmelser.

KAPITEL VII

Vissa villkor för mognadslagring

Artikel 43

Mognadslagring av vissa likörviner

Mognadslagring på de villkor som föreskrivs i bilaga V punkt J 6 c till förordning (EG) nr 1493/1999 får ske för kvalitetslikörvinet fso "Madeira".

AVDELNING IV

ANVÄNDNING FÖR FÖRSÖKSÄNDAMÅL AV NYA OENOLOGISKA METODER

Artikel 44

Allmänna bestämmelser

1. För sådana försöksändamål som avses i artikel 46.2 f i förordning (EG) nr 1493/1999 får medlemsstaterna för en period på högst tre år tillåta vissa oenologiska metoder och behandlingar som inte är tillåtna enligt förordning (EG) nr 1493/1999 eller enligt den här förordningen, under förutsättning

- a) att metoderna eller behandlingarna uppfyller kraven i artikel 42.2 i förordning (EG) nr 1493/1999,
- b) att de kvantiteter som omfattas av dessa metoder eller behandlingar inte överskrider 50 000 hektoliter per år och per försök,
- c) att de produkter som framställs inte sänds utanför den medlemsstats gränser i vilken försöket har utförts,
- d) att den berörda medlemsstaten, när ett försök inleds, underrettar kommissionen och övriga medlemsstater om villkoren för varje tillstånd.

Med försök avses en eller flera processer som företas inom ramen för ett väl definierat forskningsprojekt och som karaktäriseras av att det finns ett enda försöksprotokoll.

2. Innan den period som avses i punkt 1 har löpt ut skall kommissionen från den berörda medlemsstaten få ett meddelande om det tillåtna försöket. Kommissionen skall informera övriga medlemsstater om resultatet av försöket. I förekommande fall, och beroende på detta resultat, får den berörda medlemsstaten lämna in en ansökan till kommissionen om att ett försök skall få fortsätta under ytterligare en period på högst tre år, eventuellt med större kvantiteter än under det första försöket. Som stöd för sin ansökan skall medlemsstaten lämna in en lämplig dokumentation.

3. I enlighet med förfarandet i artikel 75.2 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall kommissionen fatta beslut om den ansökan som avses i punkt 2 i denna artikel; samtidigt får beslut fattas om att försök på samma villkor får fortsätta i andra medlemsstater.

4. Efter att ha samlat in all information om försöket i fråga kan kommissionen, vid utgången av den period som avses i punkt 1 eller punkt 2, lägga fram ett förslag för rådet om ett permanent tillstånd för den oenologiska metod eller behandling som försöket avsett.

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 45

Vin som producerats före den 1 augusti 2000

Vin som producerats före den 1 augusti 2000 får saluföras för direkt konsumtion, förutsatt att det uppfyller de gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser som gällde före det datumet.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 maj 2008.

Artikel 46

Villkor för destillation, förflyttning och användning av sådana produkter som inte uppfyller kraven i förordning (EG) nr 1493/1999 eller i den här förordningen

1. Produkter som i enlighet med artikel 45.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 inte får saluföras eller levereras för direkt konsumtion skall förstöras. Medlemsstaterna får dock tillåta att vissa produkter för vilka de fastställer egenskaperna får användas på ett destilleri, i en ättiksfabrik eller komma till industriell användning.

2. Dessa produkter får inte utan legitima skäl innehas av en producent eller handlare, och de får endast förflyttas om mottagaren är ett destilleri, en ättiksfabrik, ett företag som skall använda det i industriellt syfte eller till industriprodukter, eller ett företag som skall destruera dem.

3. Medlemsstaterna får tillåta att denatureringsmedel eller igenkänningsämnen tillsätts till sådant vin som avses i punkt 1 så att detta lättare kan identifieras. Om goda skäl föreligger får medlemsstaterna också förbjuda de användningar som avses i punkt 1 och se till att produkterna destrueras.

Artikel 47

Gemenskapens analysmetoder

Förordning (EEG) nr 2676/90 skall tillämpas för produkter som omfattas av förordning (EG) nr 1493/1999.

Artikel 48

Upphävande

Förordning (EG) nr 1622/2000 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall anses som hänvisningar till denna förordning och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga XXIII.

Artikel 49

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA I

Förteckning över druvsorter som genom undantag från artikel 42.5 i förordning (EG) nr 1493/1999 får användas för framställning av de produkter som avses i den bestämmelsen

(artikel 2 i den här förordningen)

(p.m.)

BILAGA II

De är då sådana produkter med ursprung i vinodlingszonerna A och B som inte har den lägsta naturliga alkoholhalt i volymprocent som föreskrivs i förordning (EG) nr 1493/1999 får användas för framställning av mousserande viner, mousserande viner tillsatta med kolsyra eller pärlande viner tillsatta med kolsyra

(artikel 3 i den här förordningen)

(p.m.)

BILAGA III

A. Förteckning över druvsorter vars druvor får användas för framställning av cuvéen för mousserande kvalitetsviner av aromatisk typ och mousserande kvalitetsviner fso av aromatisk typ*(artikel 4.1 i den här förordningen)*

Aleatico N

Assyrtiko (Assyrtiko)

Bourboulenc B

Brachetto N

Clairette B

Colombard B

Csaba gyöngye B

Cserszegi fűszeres B

Freisa N

Gamay N

Gewürztraminer Rs

Girò N

Γλυκερήρα (Glykerythra)

Huxelrebe

Irsai Olivér B

Macabeu B

Samtliga malvoisie

Mauzac, vit och rosé

Monica N

Μοσχοφιλέρο (Moschofilero)

Müller-Thurgau B

Samtliga muscat

Nektár

Pálava B

Parellada B

Perle B

Piquepoul B

Poulsard

Prosecco

Ροδίτης (Roditis)

Scheurebe

Torbato

Zefír B

B. Undantag som avses i bilaga v punkt i 3 a och i bilaga vi punkt k 10 a till förordning (eg) nr 1493/1999 i fråga om framställning av cuvéen till mousserande kvalitetsviner av aromatisk typ och mousserande kvalitetsviner fso av aromatisk typ

(artikel 4.2 i den här förordningen)

Genom undantag från punkt K 10 a i bilaga VI får ett mousserande kvalitetsvin fso av aromatisk typ framställas genom att viner som framställts av druvor av sorten "Prosecco" som skördats i särskilda specificerade områden med ursprungsbeteckningen Conegliano-Valdobbiadene och Montello e Colli Asolani används för framställning av cuvéen.

BILAGA IV

Gränsvärden för användningen av vissa ämnen

(artikel 5 i den här förordningen)

Nedan anges högsta gränsvärden och villkor för användning av de ämnen som avses i bilaga IV till förordning (EG) nr 1493/1999:

Ämnen	Användning för färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor, koncentrerad druvmust, ungt icke färdigjäst vin	Användning för delvis jäst druvmust för direkt konsumtion som livsmedel i obearbetat tillstånd, vin som lämpar sig för framställning av bordsvin, bordsvin, mousserande vin, mousserande vin tillsatt med koldioxid, pärlande vin, pärlande vin tillsatt med koldioxid, likörvin och kvalitetsvin fso
Preparat av jästcellvägg	40 g/hl	40 g/hl
Koldioxid		Högsta halt i behandlat vin: 2 g/l
L-askorbinsyra	250 mg/l	250 mg/l; den högsta halten i behandlat vin får inte överstiga 250 mg/l
Citronsyra		Högsta halt i behandlat vin: 1 g/l
Metavinsyra		100 mg/l
Koppar sulfat		1 g/hl på villkor att den behandlade produkten inte har en högre halt av koppar än 1 mg/l
Kol för oenologiskt bruk	100 g torr produkt per hl	100 g torr produkt per hl
Näringsalter: diammoniumfosfat eller ammoniumsulfat	1 g/l (uttryckt i salt) ⁽¹⁾	0,3 g/l (uttryckt i salt), för framställning av mousserande viner
Ammoniumsulfid eller ammoniumsulfid	0,2 g/l (uttryckt i salt) ⁽²⁾	
Tillväxtbefrämjande medel: tiamin i form av tiaminhydroklorid	0,6 mg/l (uttryckt i tiamin)	0,6 mg/l (uttryckt i tiamin), för behandling av mousserande viner
Polyvinylpyrrolidon	80 g/hl	80 g/hl
Kalciumtartrat		200 g/hl
Kalciumtartrat		8 g/hl
Lysozym	500 mg/l ⁽³⁾	500 mg/l ⁽⁴⁾
Dimetyldikarbonat		200 mg/l; spårbara rester får ej finnas i vin som släpps ut på marknaden

⁽¹⁾ Dessa produkter får också användas tillsammans, upp till det totala gränsvärdet 1 g/l, utan att det påverkar tillämpningen av det ovan nämnda gränsvärdet 0,2 g/l.

⁽²⁾ Dessa produkter får också användas tillsammans, upp till det totala gränsvärdet 1 g/l, utan att det påverkar tillämpningen av det ovan nämnda gränsvärdet 0,2 g/l.

⁽³⁾ När tillsats görs till must och till vin skall den sammanlagda mängden inte överskrida gränsvärdet 500 mg/l.

⁽⁴⁾ När tillsats görs till must och till vin skall den sammanlagda mängden inte överskrida gränsvärdet 500 mg/l.

BILAGA V

Bestämmelser för kalciumtartrat

(artikel 7 i den här förordningen)

ANVÄNDNINGSSOMRÅDE

Kalciumtartrat får tillsättas i vin som adjuvant för att främja utfällning av vinsten och bidra till stabilisering av vinsten i vinet genom att den slutliga koncentrationen av kaliumväteartrater och kalciumtartrat sänks.

BESTÄMMELSER

- Den högsta tillåtna dosen anges i bilaga IV till den här förordningen.
- När kalciumtartrat tillsätts skall vinet skakas om och kylas av. Därefter skall de kristaller som bildats separeras genom fysikaliska metoder.

BILAGA VI

Bestämmelser för betaglukanas

(artikel 10 i den här förordningen)

1. Internationell klassificering för betaglukanaser: E.C. 3-2-1-58.
2. Betaglukanhydrolas (nedbrytning av glukos från *Botrytis cinerea*).
3. Ursprung: *Trichoderma harzianum*.
4. Tillämpningsområde: nedbrytning av betaglukaner i viner, i synnerhet viner gjorda på *Botrytis*-angripna druvor.
5. Högsta dosering: 3 gram enzympreparat innehållande 25 % uppslammat organiskt material (TOS) per hektoliter
6. Kemisk och mikrobiologisk renhet:

Förlust vid torkning	Mindre än 10 %
Tungmetaller	Mindre än 30 ppm
Pb	Mindre än 10 ppm
As	Mindre än 3 ppm
Koliformer totalt	Inga
<i>Escherichia coli</i>	Inga i ett prov på 25 g
<i>Salmonella</i> spp	Inga i ett prov på 25 g
Aeroba bakterier totalt	Mindre än 5×10^4 bakterier/g

BILAGA VII

Mjölksyrabakterier

(artikel 11 i den här förordningen)

SPECIFIKATIONER

Mjölksyrabakterier, vars användning regleras i bilaga IV.1 q och IV.3 z till förordning (EG) nr 1493/1999, skall tillhöra släktena *Leuconostoc*, *Lactobacillus* och/eller *Pedococcus*. De skall ha förmågan att omvandla äppelsyra i druvmust eller vin till mjölksyra utan att smaken påverkas. De skall ha hållits åtskilda från druvor, druvmust, vin eller produkter som framställts av druvor. Namnet på släktet och arten samt uppgift om stammen skall framgå av etiketten, tillsammans med uppgift om ursprung och stamodlaren.

Särskilt tillstånd krävs för att få utföra gentekniska experiment med mjölksyrabakterier.

TILLSTÅND

De skall användas i flytande eller fryst tillstånd eller som frystorkat pulver, i renkultur eller blandkultur.

IMMOBILISERADE BAKTERIER

Substratet för framställning av immobiliserade mjölksyrabakterier skall vara inert och tillåtet för användning vid vinframställning.

KONTROLLFORMER**Kemisk kontroll:**

Samma krav för de undersökta ämnena som för andra enologiska preparat, särskilt vad gäller tungmetaller.

Mikrobiologisk kontroll:

- Halten av förökningsdugliga mjölksyrabakterier skall vara minst 10^8 /g eller 10^7 /ml.
- Halten av mjölksyrabakterier av en annan art än de angivna stammarna skall vara lägre än 0,01 % av den totala mängden förökningsdugliga mjölksyrabakterier.
- Halten av aeroba bakterier skall vara lägre än 10^3 per gram pulver eller per ml.
- Det totala jästinnehållet skall vara lägre än 10^3 per gram pulver eller per ml.
- Mögelinnehållet skall vara lägre än 10^3 per gram pulver eller per ml.

TILLSATSER

Tillsatser som används vid beredning av mjölksyrabakteriekulturer eller vid reaktivering av mjölksyrabakterier skall vara substanser som är tillåtna för användning i livsmedel och skall uppges på etiketten.

FRAMSTÄLLNINGSDATUM

Tillverkaren skall uppges datum då varan lämnade fabriken.

ANVÄNDNING

Tillverkaren skall lämna en bruksanvisning eller ange reaktiveringsmetod.

KONSERVERING

Förvaringssättet skall framgå tydligt av etiketten.

ANALYSMETODER

- Mjölksyrabakterier: substrat A(1), B(2) eller C(3) med den användningsmetod för stammen som angivits av tillverkaren.
- Aeroba bakterier: Bacto-Agar-substrat.
- Jäst: Malt-Wickerham-substrat.
- Mögel: Malt-Wickerham eller Czapeck-substrat.

Substrat A

Jästextrakt	5 g
Köttextrakt	10 g
Tryptisk pepton	15 g
Natriumacetat	5 g
Ammoniumcitrat	2 g
Tween 80	1 g
Mangansulfat	0,050 g
Magnesiumsulfat	0,200 g
Glukos	20 g
Vatten	1 000 ml
pH	5,4

Substrat B

Tomatsaft	250 ml
Jästextrakt Difco	5 g
Pepton	5 g
L-äppelsyra	3 g
Tween 80	1 dråb
Mangansulfat	0,050 g
Magnesiumsulfat	0,200 g
Vatten	1 000 ml
pH	4,8

Substrat C

Glukos	5 g
Trypton Difco	2 g
Pepton Difco	5 g
Leverextrakt	1 g
Tween 80	0,05 g
Tomatsaft, utspädd 4,2 ggr filtrerad på Whatman nr 1	1 000 ml
pH	5,5

BILAGA VIII

Specifikationer för lysozym

(artikel 12 i denna förordning)

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Lysozym får tillsättas i druvmust, delvis jäst must och vin för att kontrollera tillväxten och aktiviteten hos bakterierna som svarar för den malolaktiska jäsningen in dessa produkter.

SPECIFIKATION

- Den högsta tillåtna tillsatsen anges i bilaga IV till denna förordning.
 - Den använda produkten skall uppfylla renhetskriterierna enligt direktiv 96/77/EG.
-

BILAGA IX

Bestämning av jonbytesthartsers förluster av organiska ämnen

(artikel 13 i den här förordningen)

1. ANVÄNDNINGSSOMRÅDE

Bestämning av jonbytesthartsers förluster av organiska ämnen.

2. DEFINITION

Jonbytesthartsers förluster av organiska ämnen: förlusten av organiska ämnen bestäms med hjälp av den metod som beskrivs nedan.

3. PRINCIP

Extraktionsvätskor får passera genom en kolonn som packats med hartser, och mängden extraherat organiskt material bestäms gravimetriskt.

4. REAGENS

Alla reagens skall vara av analytisk kvalitet.

Extraktionsvätskor:

4.1. Destillerat vatten eller avjoniserat vatten av motsvarande renhetsgrad.

4.2. Etanol, 15 % v/v. Bereds genom att 15 volymdelar absolut etanol blandas med 85 volymdelar vatten (punkt 4.1).

4.3. Ättiksyra, 5 % m/m. Bereds genom att 5 viktdelar isättika blandas med 95 viktdelar vatten (punkt 4.1).

5. UTRUSTNING

5.1. Kromatografiska jonbyteskolonner.

5.2. Mätglas, 2 l.

5.3. Indunstningskålar som tål uppvärmning till 850 °C i muffelugn.

5.4. Torkskåp, termostatstyrt till 105 ± 2 °C.

5.5. Muffelugn, termostatstyrd till 850 ± 25 °C.

5.6. Analysvåg med en noggrannhet av 0,1 mg.

5.7. Indunstningsapparat, värmeplatta eller indunstningsapparat med infrarött ljus.

6. UTFÖRANDE

6.1. Den jonbytestharts som analysen gäller tvättas och behandlas i enlighet med tillverkarens anvisningar om hur den skall förberedas för användning med livsmedel. Därefter hålls 50 ml av hartsen i var och en av tre kromatografiska jonbyteskolonner (punkt 5.1).

6.2. Om hartsen är av anjonisk typ får de tre extraktionsvätskorna (punkt 4.1, 4.2 och 4.3) passera genom var sin packade kolonn (punkt 6.1) med en strömningshastighet av 350–450 ml/h. Den första litern eluat från alla tre kolonnerna kasseras och de följande två litrarna samlas upp i mätglas (punkt 5.2). Beträffande katjonhartser, låt endast de två vätskorna angivna i punkt 4.1 och 4.2 passera genom de hartspackade kolonnerna.

- 6.3. De tre eluaten indunstas över en värmeplatta eller en indunstningsapparat med infrarött ljus (punkt 5.7) i var sin indunstningsskål (punkt 5.3) som rengjorts och vägts i förväg (m0). Sätt in skålarna i torkskåpet (punkt 5.4) och låt torka till konstant vikt (m1).
- 6.4. När den konstanta vikten (punkt 6.3) har noterats, läggs indunstningsskålen i muffelugnen (punkt 5.5), där innehållet inaskas till konstant vikt (m2).
- 6.5. Beräkna mängden extraherat organiskt material (punkt 7.1). Om halten överstiger 1 mg/l görs ett blindprov på reagenser, och mängden extraherat organiskt material beräknas på nytt.

Blindprovet utförs genom att punkterna 6.3 och 6.4 upprepas, men med användning av två liter extraktionsvätska för att erhålla vikterna m3 och m4 i punkt 6.3 respektive 6.4.

7. BERÄKNING AV RESULTAT

7.1. Formler och beräkning av resultat

Mängden organiska ämnen i mg/l som extraherats urfrån jonbyteshartserna erhålls genom formeln

$$500 (m1 - m2)$$

där m1 och m2 anges i gram.

Den korrigerade mängden organiska ämnen i mg/l som extraherats ur jonbyteshartserna erhålls genom formeln

$$500 (m1 - m2 - m3 + m4)$$

där m1, m2, m3 och m4 anges i gram.

- 7.2. Skillnaden mellan resultaten från två parallella bestämningar som utförs på samma hartsprov får inte överstiga 0,2 mg/l.

BILAGA X

Bestämmelser för dimetyldikarbonat

(artikel 17 i den här förordningen)

ANVÄNDNINGSSOMRÅDE

Dimetyldikarbonat får tillsättas i vin för att garantera mikrobiologisk stabilitet hos sådant vin på flaska som innehåller jäsbart socker.

BESTÄMMELSER

- Tillsatsen skall göras endast en kort tid före tappning, dvs. den process då den berörda produkten i kommersiellt syfte tappas på behållare med en volym på högst 60 liter.
 - Det får bara tillsättas viner med en sockerhalt på 5 g/l eller mer.
 - Högsta tillåtna dos anges i bilaga IV till den här förordningen och ämnet får ej vara spårbart i vin som släpps ut på marknaden.
 - Ämnet skall uppfylla renhetskriterierna enligt direktiv 96/77/EG.
 - Behandlingen skall anges i det register som avses i artikel 70.2 i förordning (EG) nr 1493/1999.
-

BILAGA XI

Bestämmelser för behandling genom elektrodialys

(artikel 18 i den här förordningen)

Denna behandling syftar till att säkerställa vinets stabilitet med avseende på förhållandet mellan vinsyran och dess salter, kaliumvätertartrat och kalciumtartrat (och andra kalciumsalter), genom selektiv extraktion av de överskottsjoner som finns i vinet under inverkan av ett elektriskt fält, dels med membran som endast är permeabla för anjoner, dels med membran som endast är permeabla för katjoner.

1. TILLÄMPNINGSBESTÄMMELSER FÖR MEMBRANEN

- 1.1. Membranen placeras växelvis i ett "filter-presssystem" eller annat ändamålsenligt system som avgränsar avdelningarna för behandling (vin) och koncentration (spillvatten).
- 1.2. De membran som är permeabla för katjoner skall vara anpassade till extraktion av enbart katjoner, särskilt K⁺ och Ca²⁺.
- 1.3. De membran som är permeabla för anjoner skall vara anpassade till extraktion av enbart anjoner, särskilt tartrationer.
- 1.4. Membranen bör inte ge alltför stora förändringar av vinets fysikalisk-kemiska egenskaper och sammansättning eller dess organoleptiska karaktär. De skall uppfylla följande villkor:

- De skall vara tillverkade enligt god tillverkningssed och av ämnen som är tillåtna i tillverkningen av plastmaterial avsedda att komma i kontakt med de livsmedel som förtecknas i bilaga II till kommissionens direktiv 2002/72/EG⁽¹⁾.
- Den som använder utrustningen för elektrodialys skall kunna visa att de membran som används har de egenskaper som tidigare beskrivits och att byte av membran utförs av specialutbildad personal.
- Membranen får inte avge några farliga ämnen i mängder som medför fara för människors hälsa eller som skämmer livsmedlens smak eller doft, och de skall motsvara de kriterier som fastställs i direktiv 2002/72/EG.
- Vid användningen av membran bör beståndsdelarna i dessa inte påverka vinets beståndsdelar eller omvänt, på så sätt att det i den behandlade produkten kan bildas nya ämnen som skulle kunna ha toxiska effekter.

Stabiliteten hos nya elektrodialysmembran skall fastställas med hjälp av en provlösning med liknande fysikalisk-kemiska egenskaper som vinet för att det ska gå att studera om vissa ämnen eventuellt avges från membranen.

Följande bestämningsmetod rekommenderas:

Provlösningen skall baseras på en vatten-alkohollösning som är buffrad till samma pH och konduktivitet som vinet. Den skall ha följande sammansättning:

- absolut etanol: 11 liter
- kaliumvätertartrat: 380 gram
- kalciumtartrat: 60 gram
- koncentrerad svavelsyra: 5 ml
- destillerat vatten av högsta kvalitet: 100 liter

⁽¹⁾ EGT L 220, 15.8.2002, s. 18.

Denna lösning används för att testa överföringen i en sluten krets i ett membransystem för elektrodialys under spänning (1 volt/cell) med 50 liter/m² för anjonmembran och katjonmembran till dess att lösningen har avminerats till 50 %. Som startlösning används en kaliumkloridlösning med koncentrationen 5 g/l. De beståndsdelar som överförs bestäms i såväl provlösningen som dialysatet.

De organiska molekylerna som ingår i membranets sammansättning och som kan överföras till den behandlade lösningen analyseras kvantitativt. En särskild kvantitativ analys för var och en av beståndsdelarna skall göras av ett godkänt laboratorium. Halten i provlösningen skall vara lägre än totalhalten för samtliga beståndsdelar, dvs. 50 mikrogram/l.

Generellt kan sägas att de allmänna reglerna för kontroll av material som kommer i kontakt med livsmedel skall tillämpas för dessa membran.

2. BESTÄMMELSER FÖR ANVÄNDNINGEN AV MEMBRANEN

Det membranpar som används vid behandling för stabilisering av vinsyra genom elektrodialys skall uppfylla följande villkor:

- Minskningen av vinets pH skall inte vara större än 0,3 pH-enheter.
- Minskningen av halten av flyktiga syror skall vara mindre än 0,12 g/l uttryckt i ättiksyra (2 milliekvivalenter).
- Behandling genom elektrodialys skall inte påverka de beståndsdelar i vinet som inte är joner, särskilt polyfenoler och polysackarider.
- Diffusionen av små molekyler som etanol skall begränsas och bör inte medföra en minskning av alkoholhalten på mer än 0,1 volymprocent.
- Förvaring och rengöring av membranerna skall göras enligt godkända metoder med ämnen som får användas vid beredning av livsmedel.
- Membranerna skall märkas för att det skall vara möjligt att bibehålla ordningen i membransystemet.
- Den utrustning som används skall ha ett styrsystem som innebär att instabiliteten hos varje vin beaktas, så att enbart överskottet av kaliumvätartrat och olika kalciumsalter elimineras.
- Behandlingen skall genomföras under överinseende av en godkänd enolog eller kvalificerad tekniker.

Denna behandling skall anges i det register som avses i artikel 70.2 i förordning (EG) nr 1493/1999.

BILAGA XII

Bestämmelser för ureas

(artikel 19 i den här förordningen)

1. Internationell kod för ureas: EG-nr: 3-5-1-5, CAS-nr: 9002-13-5.
2. Aktivitet: ureas (verksamt i sur miljö), bryter ned urinämne till ammoniak och koldioxid. Den angivna aktiviteten ligger på minst 5 enheter/mg, där 1 enhet definieras som den mängd enzym som frigör 1 mikromol NH₃ per minut vid 37 °C och en koncentration av urinämne på 5 g/l (pH 4).
3. Ursprung: *Lactobacillus fermentum*
4. Tillämpningsområde: nedbrytning av urinämne i sådant vin som skall lagras under lång tid, när den ursprungliga koncentrationen urinämne är högre än 1 mg/l.
5. Högsta tillåtna dosering: 75 mg enzympreparat per liter behandlat vin, dock högst 375 enheter ureas per liter vin. I slutet av behandlingen skall all resterande enzymaktivitet avlägsnas genom att vinet filtreras (porens diameter skall vara mindre än 1 mikrometer).
6. Kemisk och mikrobiologisk renhet:

Förlust vid torkning	Mindre än 10 %
Tungmetaller	Mindre än 30 ppm
Pb	Mindre än 10 ppm
As	Mindre än 2 ppm
Koliformer totalt	Inga
<i>Salmonella</i> spp	Inga i ett prov på 25 g
Aeroba bakterier totalt	Mindre än 5×10^4 bakterier/gram

Ureas som får användas vid behandling av vin skall produceras under likvärdiga villkor som sådant ureas som behandlas i yttrandet från Vetenskapliga livsmedelskommittén av den 10 december 1998.

BILAGA XIII

Bestämmelser för bitar av ek

(Artikel 22 i den här förordningen)

SYFTE, URSPRUNG OCH TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Bitar av ek används för framställning av vin och för att överföra vissa egenskaper från ekträ till vinet.

Träbitarna får härröra endast från arten *Quercus*.

De skall antingen lämnas i sitt naturliga tillstånd eller värmas upp till en låg, medelhög eller hög temperatur, men de får inte ha genomgått förbränning, inbegripet på ytan, och inte heller vara förkollnade eller uppvisa skörhet vid beröring. De får inte ha genomgått någon kemisk, enzymatisk eller fysisk behandling utöver uppvärmningen. Ingen produkt får tillsättas för att förhöja deras naturliga aromatiska egenskaper eller öka mängden extraherbara fenolföreningar.

MÄRKNING AV PRODUKTEN

På etiketten måste det finnas en uppgift om ursprunget för de aktuella ekarterna, om intensiteten vid en eventuell uppvärmning, om lagringsförhållanden samt om säkerhetsinstruktioner.

DIMENSIONER

Träpartiklarnas dimensioner måste vara sådana att minst 95 % (av vikten) hålls kvar av ett såll där maskorna är 2 mm (dvs. 9 mesh).

RENHET

Bitarna av ek får inte frigöra ämnen i koncentrationer som skulle kunna medföra hälsorisker.

Behandlingen skall anges i det register som avses i artikel 70.2 i förordning (EG) nr 1493/1999.

BILAGA XIV

Undantag beträffande halten av svaveldioxid*(artikel 23.1 i den här förordningen)*

Som komplement till bilaga V punkt A till förordning (EG) nr 1493/1999 skall följande gränsvärden gälla för svaveldioxidhalten i viner som har en restsockerhalt uttryckt i inverterat socker på lägst 5 g/l:

a) 300 mg/l för

- vita kvalitetsviner fso med den kontrollerade ursprungsbezeichnung "Gaillac",
- kvalitetsviner fso med ursprungsbezeichnungarna Alto Adige och Trentino som bär bezeichnung "passito" och/eller "vendemmia tardiva",
- kvalitetsviner fso som har rätt till ursprungsbezeichnung "Colli orientali del Friuli" – "Picolit",
- kvalitetsvinerna fso Moscato di Pantelleria naturale och Moscato di Pantelleria,
- bordsvin med följande geografiska beteckningar, om den totala alkoholhalten i volymprocent överstiger 15 % och restsockerhalten överstiger 45 g/l:
 - Vin de pays de Franche-Comté,
 - Vin de pays des coteaux de l'Auxois,
 - Vin de pays de Saône-et-Loire,
 - Vin de pays des coteaux de l'Ardèche,
 - Vin de pays des collines rhodaniennes,
 - Vin de pays du comté Tolosan,
 - Vin de pays des côtes de Gascogne,
 - Vin de pays du Gers,
 - Vin de pays du Lot,
 - Vin de pays des côtes Tarn,
 - Vin de pays de la Corrèze,
 - Vin de pays de l'Île de Beauté,
 - Vin de pays d'Oc,
 - Vin de pays des côtes de Thau,
 - Vin de pays des coteaux de Murviel,
 - Vin de pays du Jardin de la France,
 - Vin de pays Portes de Méditerranée,
 - Vin de pays des comtés rhodaniens,
 - Vins de pays des côtes de Thongue,
 - Vins de pays de la Côte Vermeille,

- kvalitetsviner fso som beskrivs med termen "pozdní sběr",
 - Kvalitetsviner fso som beskrivs med termen "neskorý zber",
- b) 400 mg/l för
- vita kvalitetsviner fso med följande kontrollerade ursprungsbeteckningar: Alsace, Alsace grand cru följt av beteckningen "vendanges tardives" eller "sélection de grains nobles", Anjou-Coteaux de la Loire, Chaume-Premier cru des Coteaux du Layon, Coteaux du Layon följt av namnet på ursprungskommunen, Coteaux du Layon följt av namnet Chaume, Coteaux de Saumur, Pacherenc du Vic Bilh och Saussignac,
 - söta viner framställda av övermogna druvor, samt söta viner framställda av lätt torkade druvor med ursprung i Grekland, med en restsockerhalt uttryckt i inverterat socker på lägst 45 g/l, och med följande ursprungsbeteckningar: Samos (Σάμος), Rhodos (Ρόδος), Patras (Πάτρα), Rio Patron (Ρίο Πατρών), Céphalonie (Κεφαλονία), Limnos (Λήμνος), Sitia (Σητεία), Santorin (Σαντορίνη), Néméa (Νεμέα), Daphnès (Δαφνές),
 - kvalitetsviner fso som beskrivs med termerna výběr z bobulí, výběr z cibéb, ledové víno och slámové víno,
 - Kvalitetsviner fso som beskrivs med termerna bobul'ový výběr, hroziakový výběr och ľadový výběr,
 - kvalitetsviner fso med ursprungsbeteckningarna "Albana di Romagna" med beteckningen "passito",
 - de luxemburgska kvalitetsvinerna fso med beteckningarna "vendanges tardives", "vin de glace" eller "vin de paille";
- c) 350 mg/l för
- Kvalitetsviner fso som beskrivs med termen výběr z hroznů,
 - Kvalitetsviner fso som beskrivs med termen výběr z hrozna.

Som komplement till bilaga V punkt A till förordning (EG) nr 1493/1999 skall det övre gränsvärdet för svaveldioxidhalten höjas till 400 mg/l för vita viner med ursprung i Kanada som har en restsockerhalt uttryckt i inverterat socker på lägst 5 g/l och för vilka benämningen "Icewine" får användas.

BILAGA XV

Höjning av den högsta tillåtna svaveldioxidhalten när väderleksförhållandena gör detta nödvändigt*(artikel 23.4 i den här förordningen)*

	Budgetår	Medlemsstat	Vinodlingszon(er)	Berörda viner
1.	2000	Tyskland	Samtliga vinodlingszoner på tyskt territorium	Allt vin av druvor som skördades under år 2000
2.	2006	Tyskland	Vinodlingszonerna Baden-Württemberg, Bayern, Hessen och Rheinland-Pfalz	Allt vin av druvor som skördades under år 2006
3.	2006	Frankrike	Vinodlingszonerna i departementen Bas-Rhin och Haut-Rhin	Allt vin av druvor som skördades under år 2006

BILAGA XVI

Halt av flyktiga syror*(artikel 24 i den här förordningen)*

Genom undantag från bilaga V punkt B.1 till förordning (EG) nr 1493/1999 fastställs härmed den högsta halten av flyktiga syror

a) *för tyska viner*

till 30 milliekvivalenter/l för kvalitetsviner fso som uppfyller kraven för beteckningen "Eiswein" eller "Beerenauslese",

till 35 milliekvivalenter/l vad gäller kvalitetsviner fso som uppfyller kraven för beteckningen "Troockenbeerenauslese";

b) *för franska viner*

till 25 milliekvivalenter/l för kvalitetsvinerna fso

— Barsac,

— Cadillac,

— Cérons,

— Loupiac,

— Monbazillac,

— Sainte-Croix-du-Mont,

— Sauternes,

— Anjou-Coteaux de la Loire,

— Bonnezeaux,

— Coteaux de l'Aubance,

— Coteaux du Layon,

— Coteaux du Layon, följt av namnet på ursprungskommunen,

— Coteaux du Layon, följt av namnet "Chaume",

— Quarts de Chaume,

— Coteaux de Saumur,

— Jurançon,

— Pacherenc du Vic Bilh,

— Alsace och Alsace grand cru, som presenteras med benämningen "vendanges tardives" eller "sélection de grains nobles",

— Arbois, följt av benämningen "vin de paille"

— Côtes du Jura, följt av benämningen "vin de paille",

— L'Etoile, följt av benämningen "vin de paille",

- Hermitage, följt av benämningen "vin de paille",
- Chaume-Premier cru des Coteaux du Layon,
- Graves supérieurs,
- Saussignac;

för bordsvin med följande geografiska beteckningar, om den totala alkoholhalten i volymprocent överstiger 15 % och restsockerhalten överstiger 45 g/l:

- Vin de pays de Franche-Comté,
- Vin de pays des coteaux de l'Auxois,
- Vin de pays de Saône-et-Loire,
- Vin de pays des coteaux de l'Ardèche,
- Vin de pays des collines rhodaniennes,
- Vin de pays du comté Tolosan,
- Vin de pays des côtes de Gascogne,
- Vin de pays du Gers,
- Vin de pays du Lot,
- Vin de pays des côtes du Tarn,
- Vin de pays de la Corrèze,
- Vin de pays de l'île de Beauté,
- Vin de pays d'Oc,
- Vin de pays des côtes de Thau,
- Vin de pays des coteaux de Murviel,
- Vin de pays du Jardin de la France, utom viner som producerats i det område som har kontrollerad ursprungsbeteckning och i områden med sorten Chenin i departementen Maine et Loire och Indre et Loire,
- Vin de pays Portes de Méditerranée,
- Vin de pays des comtés rhodaniens,
- Vin de pays des côtes de Thongue,
- Vin de pays de la Côte Vermeille;

för följande kvalitetslikörviner som presenteras med benämningen "vin doux naturel":

- Banyuls,
- Banyuls rancio,
- Banyuls grand cru,
- Banyuls grand cru rancio,
- Frontignan,

- Grand Roussillon,
 - Grand Roussillon rancio,
 - Maury,
 - Maury rancio,
 - Muscat de Beaumes-de-Venise,
 - Muscat de Frontignan,
 - Muscat de Lunel,
 - Muscat de Mireval,
 - Muscat de Saint-Jean-de-Minervois,
 - Rasteau,
 - Rasteau rancio,
 - Rivesaltes,
 - Rivesaltes rancio,
 - Vin de Frontignan,
 - Muscat du Cap Corse;
- c) *för italienska viner:*
- i) till 25 milliekvivalenter/l för
 - kvalitetslikörvinerna fso Marsala,
 - kvalitetsvinerna fso Moscato di Pantelleria naturale, Moscato di Pantelleria och Malvasia delle Lipari,
 - kvalitetsvinerna fso som har rätt till ursprungsbeteckningen "Picolit",
 - de kvalitetsviner och kvalitetslikörviner fso som uppfyller kraven för beteckningarna eller någon av beteckningarna "vin santo", "passito", "liquoroso" och "vendemmia tardiva" med undantag av de kvalitetsviner fso som har rätt till ursprungsbeteckningen Alto Adige tillsammans med beteckningarna eller någon av beteckningarna "passito" och "vendemmia tardiva",
 - de bordsviner med geografisk beteckning som uppfyller kraven för beteckningarna eller någon av beteckningarna "vin santo", "passito", "liquoroso" och "vendemmia tardiva",
 - bordsviner framställda av druvsorten "Vernaccia di Oristano B" som skördats på Sardinien och som uppfyller kraven för beteckningen "Vernaccia di Sardegna",
 - ii) till 40 milliekvivalenter per liter för kvalitetsviner fso som är berättigade till ursprungsbeteckningen Alto Adige och som bär beteckningen "passito" eller "vendemmia tardiva";
- d) *för österrikiska viner*
- till 30 milliekvivalenter/l för kvalitetsviner fso som uppfyller kraven för beteckningen "Beerenauslese" eller "Eiswein" med undantag av viner med beteckningen "Eiswein" med årgång 2003,
 - till 40 milliekvivalenter/l för kvalitetsviner fso som uppfyller kraven för beteckningen "Ausbruch", "Trockenbeerenauslese" eller "Strohwein" och viner med beteckningen "Eiswein" med årgång 2003;

e) *för viner med ursprung i Förenade kungariket*

till 25 milliekvivalenter/l för kvalitetsviner fso som presenteras och betecknas med "botrytis" eller motsvarande, "noble late harvested", "special late harvested" eller "noble harvest", och som uppfyller kraven för dessa beteckningar.

f) *för viner med ursprung i Spanien:*

i) till 25 milliekvivalenter per liter för kvalitetsviner fso som uppfyller kraven för beteckningen "vendimia tardía"

ii) till 35 milliekvivalenter per liter för

— kvalitetsviner fso av övermogna druvor som har rätt till ursprungsbeteckningen Ribeiro, och

— kvalitetslikörviner fso med beteckningen "generoso" eller "generoso de licor" som har rätt till ursprungsbeteckningarna Condado de Huelva, Jerez-Xerez-Sherry, Manzanilla-Sanlúcar de Barrameda, Málaga och Montilla-Moriles;

g) *för viner med ursprung i Kanada*

till 35 milliekvivalenter/l för viner som beskrivs med ordet "Icewine";

h) *för ungerska viner*

till 25 milliekvivalenter/l för följande kvalitetsviner fso:

— Tokaji máslás,

— Tokaji fordítás,

— aszúbor,

— töppedt szőlőből készült bor,

— Tokaji szamorodni,

— késői szüretelésű bor,

— válogatott szüretelésű bor;

till 35 milliekvivalenter/l för följande kvalitetsviner fso:

— Tokaji aszú,

— Tokaji aszúeszencia,

— Tokaji eszencia;

i) *för tjeckiska viner*

till 30 milliekvivalenter/l för kvalitetsviner fso som beskrivs med orden výběr z bobulí och ledové víno,

till 35 milliekvivalenter/l vad gäller kvalitetsviner fso som beskrivs med orden slámové víno och výběr z cibéb;

j) *för grekiska viner*

till 30 milliekvivalenter/l för följande kvalitetsviner fso med en total alkoholhalt i volymprocent på 13 % eller mer och en restsockerhalt på minst 45 g/l:

— Samos (Σάμος),

- Rhodos (Ρόδος),
 - Patras (Πάτρα),
 - Rio Patron (Ρίο Πατρών),
 - Kefalonia (Κεφαλονιά),
 - Limnos (Λήμνος),
 - Sitia (Σητεία),
 - Santorini (Σαντορίνη),
 - Nemea (Νεμέα),
 - Daphnes (Δαφνές);
- k) *för cypriotiska viner*
- till 25 milliekvivalenter/l för kvalitetslikörvinet fso "Κουμανδάρια" (Commandaria);
- l) *för slovakiska viner*
- till 25 milliekvivalenter/l för kvalitetsvinerna fso
- tokajské samorodné,
- till 35 milliekvivalenter/l för
- tokajský výber;
- m) *för slovenska viner*
- till 30 milliekvivalenter/l för kvalitetsvinerna fso
- vrhunsko vino ZGP — jagodni izbor,
 - vrhunsko vino ZGP — ledeno vino;
- till 35 milliekvivalenter/l för kvalitetsvinerna fso
- vrhunsko vino ZGP — suhi jagodni izbor;
- n) *för luxemburgska viner*
- till 25 milliekvivalenter/l för luxemburgska kvalitetsviner fso som uppfyller kraven beteckningen "vendanges tardives",
 - till 30 milliekvivalenter/l för luxemburgska kvalitetsviner fso som uppfyller kraven för beteckningen "vin de paille" eller "vin de glace".
- o) *för rumänska viner*
- till 25 milliekvivalenter/l vad gäller kvalitetsviner fso som uppfyller kraven för beteckningen "DOC-CT",
 - till 30 milliekvivalenter/l vad gäller kvalitetsviner fso som uppfyller kraven för beteckningen "DOC-CIB".
-

BILAGA XVII

Berikning när väderleken har varit exceptionellt ogynnsam*(artikel 27 i den här förordningen)*

	År	Vinodlingszon	Geografiskt område	Vinsort (om sådan finns)
1.	2000	A	England, Wales	Auxerrois, Chardonnay, Ehrenfelser, Faber, Huxelrebe, Kerner, Pinot blanc, Pinot gris, Pinot noir, Riesling, Schonburger, Scheurebe, Seyval blanc och Wurzer

BILAGA XVIII

Fall där tillsättning av syra och berikning av en och samma produkt får utföras*(artikel 31 i den här förordningen)*

(p.m.)

BILAGA XIX

Datum före vilka berikning, tillsats av syra och avsyrnning får utföras på grund av exceptionellt ogynnsam väderlek*(artikel 33 i den här förordningen)*

(p.m.)

BILAGA XX

Egenskaper hos destillat av vin eller av torkade druvor som får tillsättas i likörviner och i vissa kvalitetslikörviner*(artikel 40 i den här förordningen)*

1. Organoleptiska egenskaper	Ingen märkbar smak av främmande ämnen
2. Alkoholhalt	
Lägst	52 % vol.
Högst	86 % vol.
3. Total kvantitet av andra flyktiga ämnen än etylalkohol och metylalkohol	Lägst 125 g/hl absolut alkohol (100 % vol)
4. Högsta tillåtna halt av metylalkohol	200 g/hl absolut alkohol (100 % vol)

BILAGA XXI

Förteckning över kvalitetslikörviner fso som framställs enligt särskilda regler

A. FÖRTECKNING ÖVER KVALITETSLIKÖRVINER FSO VARS FRAMSTÄLLNING INNEBÄR ANVÄNDNING AV DRUVMUST ELLER EN BLANDNING AV DRUVMUST OCH VIN

(artikel 41.1 i den här förordningen)

GREKLAND

Σάμος (Samos), Μοσχάτος Πατρών (Muscat de Patras), Μοσχάτος Ρίου Πατρών (Muscat Rion de Patras), Μοσχάτος Κεφαλληνίας (Muscat de Céhalonie), Μοσχάτος Ρόδου (Muscat de Rhodos), Μοσχάτος Λήμνου (Muscat de Lemnos), Σητεία (Sitia), Νεμέα (Nemée), Σαντορίνη (Santorini), Δαφνές (Dafnes), Μαυροδάφνη Κεφαλληνίας (Mavrodafne de Céhalonie), Μαυροδάφνη Πατρών (Mavrodafne de Patras)

SPANIEN

Kvalitetslikörvin fso	Produktens beteckning enligt gemenskapens eller medlemsstatens lagstiftning
Alicante	Moscatel de Alicante Vino dulce
Cariñena	Vino dulce
Jerez-Xérès-Sherry	Pedro Ximénez Moscatel
Montilla-Moriles	Pedro Ximénez
Priorato	Vino dulce
Tarragona	Vino dulce
Valencia	Moscatel de Valencia Vino dulce

ITALIEN

Cannonau di Sardegna, Girò di Cagliari, Malvasia di Bosa, Malvasia di Cagliari, Marsala, Monica di Cagliari, Moscato di Cagliari, Moscato di Sorso-Sennori, Moscato di Trani, Nasco di Cagliari, Oltrepò Pavese Moscato, San Martino della Battaglia, Trentino, Vesuvio Lacrima Christi.

B. FÖRTECKNING ÖVER KVALITETSLIKÖRVINER FSO VARS FRAMSTÄLLNING INNEBÄR TILLSATS AV SÅDANA PRODUKTER SOM AVSES I BILAGA V PUNKT J 2 B TILL FÖRORDNING (EG) NR 1493/1999

(Artikel 41.2 i den här förordningen)

1. Förteckning över kvalitetslikörviner fso vars framställning innebär tillsättning av en spritprodukt som härrör från destillation av vin eller torkade druvor, med en alkoholhalt på lägst 95 volymprocent och högst 96 volymprocent

(Bilaga V punkt J 2 b ii första strecksatsen till förordning (EG) nr 1493/1999)

GREKLAND

Σάμος (Samos), Μοσχάτος Πατρών (Muscat de Patras), Μοσχάτος Ρίου Πατρών (Muscat Rion de Patras), Μοσχάτος Κεφαλληνίας (Muscat de Céhalonie), Μοσχάτος Ρόδου (Muscat de Rhodos), Μοσχάτος Λήμνου (Muscat de Lemnos), Σητεία (Sitia), Σαντορίνη (Santorini), Δαφνές (Dafnes), Μαυροδάφνη Πατρών (Mavrodafne de Patras), Μαυροδάφνη Κεφαλληνίας (Mavrodafne de Céhalonie).

SPANIEN

Condado de Huelva, Jerez-Xérès-sherry, Manzanilla-Sanlúcar de Barrameda, Málaga, Montilla-Moriles, Rueda.

CYPERN

Κουμανδαρία (Commandaria).

2. Förteckning över kvalitetslikörviner fso vars framställning innebär tillsättning av eau-de-vie som härrör från destillation av vin eller druvrester, med en alkoholhalt på lägst 52 volymprocent och högst 86 volymprocent

(Bilaga V punkt J 2 b ii andra strecksatsen till förordning (EG) nr 1493/1999)

GREKLAND

Μαυροδάφνη Πατρών (Mavrodafne de Patras), Μαυροδάφνη Κεφαλληνίας (Mavrodafne de Céphalonie), Σητεία (Sitia), Σαντορίνη (Santorini), Δαφνές (Dafnes), Νεμέα (Nemée).

FRANKRIKE

Pineau de Charentes eller Pineau Charentais, Floc de Gascogne, Macvin du Jura.

CYPERN

Κουμανδάρια (Commandaria).

3. Förteckning över kvalitetslikörviner fso vars framställning innebär tillsättning av eau-de-vie som härrör från destillation av torkade druvor, med en alkoholhalt på lägst 52 % volymprocent och högst 94,5 % volymprocent

(bilaga V J 2 b ii) tredje strecksatsen till förordning (EG) nr 1493/1999)

GREKLAND

Μαυροδάφνη Πατρών (Mavrodafne de Patras), Μαυροδάφνη Κεφαλληνίας (Mavrodafne de Céphalonie).

4. Förteckning över kvalitetslikörviner fso vars framställning innebär tillsättning av delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor

(bilaga V punkt J 2 b iii första strecksatsen till förordning (EG) nr 1493/1999)

SPANIEN

Kvalitetslikörvin fso	Produktens beteckning enligt gemenskapens eller medlemsstatens lagstiftning
Jerez-Xérès-Sherry	Vino generoso de licor
Malaga	Vinos dulces
Montilla-Moriles	Vino generoso de licor

ITALIEN

Aleatico di Gradoli, Giro di Cagliari, Malvasia delle Lipari, Malvasia di Cagliari, Moscato Passito di Pantelleria.

CYPERN

Κουμανδάρια (Commandaria).

5. Förteckning över kvalitetslikörviner fso vars framställning innebär tillsättning av koncentrerad druvmust framställd genom direkt uppvärmning, men som i övrigt svarar mot definitionen för koncentrerad druvmust

(bilaga V punkt J 2 b iii andra strecksatsen till förordning (EG) nr 1493/1999)

SPANIEN

Kvalitetslikörvin fso	Produktens beteckning enligt gemenskapens eller medlemsstatens lagstiftning
Alicante	
Condado de Huelva	Vino generoso de licor
Jerez-Xérès-Sherry	Vino generoso de licor
Malaga	Vino dulce
Montilla-Moriles	Vino generoso de licor
Navarra	Moscatel

ITALIEN

Marsala

6. Förteckning över kvalitetslikörviner fso vars framställning innebär tillsättning av koncentrerad druvmust

(Bilaga V punkt J 2 b iii tredje strecksatsen till förordning (EG) nr 1493/1999)

SPANIEN

Kvalitetslikörvin fso	Produktens beteckning enligt gemenskapens eller medlemsstatens lagstiftning
Malaga	Vino dulce
Montilla-Moriles	Vino dulce
Tarragona	Vino dulce

ITALIEN

Oltrepó Pavese Moscato, Marsala, Moscato di Trani.

BILAGA XXII

Upphävd förordning och en förteckning över dess efterföljande ändringar

Kommissionens förordning (EG) nr 1622/2000
(EGT L 194, 31.7.2000, s. 1)

Förordning (EG) nr 2451/2000
(EGT L 282, 8.11.2000, s. 7)

Förordning (EG) nr 885/2001
(EGT L 128, 10.5.2001, s. 54)

endast artikel 2

Förordning (EG) nr 1609/2001
(EGT L 212, 7.8.2001, s. 9)

Förordning (EG) nr 1655/2001
(EGT L 220, 15.8.2001, s. 17)

Förordning (EG) nr 2066/2001
(EGT L 278, 23.10.2001, s. 9)

Förordning (EG) nr 2244/2002
(EGT L 341, 17.12.2002, s. 27)

Förordning (EG) nr 1410/2003
(EUT L 201, 8.8.2003, s. 9)

Punkt 6.A.30 i bilaga II till 2003 års anslutningsakt
(EUT L 236, 23.9.2003, s. 346)

Förordning (EG) nr 1427/2004
(EUT L 263, 10.8.2004, s. 3)

Förordning (EG) nr 1428/2004
(EUT L 263, 10.8.2004, s. 7)

Förordning (EG) nr 1163/2005
(EUT L 188, 20.7.2005, s. 3)

Förordning (EG) nr 643/2006
(EUT L 115, 28.4.2006, s. 6)

endast artikel 1

Förordning (EG) nr 1507/2006
(EUT L 280, 12.10.2006, s. 9)

endast artikel 1

Förordning (EG) nr 2030/2006
(EUT L 414, 30.12.2006, s. 40)

endast artikel 2

Förordning (EG) nr 388/2007
(EUT L 97, 12.4.2007, s. 3)

Förordning (EG) nr 389/2007
(EUT L 97, 12.4.2007, s. 5)

Förordning (EG) nr 556/2007
(EUT L 132, 24.5.2007, s. 3)

Förordning (EG) nr 1300/2007
(EUT L 289, 7.11.2007, s. 8)

BILAGA XXIII

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 1622/2000	Denna förordning
Artikel 1–7	Artikel 1–7
Artikel 8, första stycket, inledningen	Artikel 8.1, inledningen
Artikel 8, första stycket, första strecksatsen	Artikel 8.1 a
Artikel 8, första stycket, andra strecksatsen	Artikel 8.1 b
Artikel 8, andra stycket	Artikel 8.2
Artikel 9, första stycket, inledningen	Artikel 9.1, inledningen
Artikel 9, första stycket, första strecksatsen	Artikel 9.1 a
Artikel 9, första stycket, andra strecksatsen	Artikel 9.1 b
Artikel 9, första stycket, tredje strecksatsen	Artikel 9.1 c
Artikel 9, andra stycket	Artikel 9.2
Artikel 10 och 11	Artikel 10 och 11
Artikel 11a	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 15a	Artikel 17
Artikel 16	Artikel 18
Artikel 17	Artikel 19
Artikel 18	Artikel 20
Artikel 18a	Artikel 21
Artikel 18b	Artikel 22
Artikel 19	Artikel 23
Artikel 20	Artikel 24
Artikel 21	Artikel 25
Artikel 22	Artikel 26
Artikel 23	Artikel 27
Artikel 24, inledningen	Artikel 28, första stycket, inledningen
Artikel 24 a	Artikel 28, första stycket, a
Artikel 24 b	Artikel 28, första stycket, b
Artikel 24 c	Artikel 28, första stycket, c
Artikel 24 d, inledningen	Artikel 28, första stycket, d, inledningen
Artikel 24 d, första strecksatsen	Artikel 28, första stycket, d i
Artikel 24 d, andra strecksatsen	Artikel 28, första stycket, d ii
Artikel 24 d, tredje strecksatsen	Artikel 28, första stycket, d iii
Artikel 24 d, avslutningen	Artikel 28, andra stycket
Artikel 24 e	Artikel 28, första stycket, e

Förordning (EG) nr 1622/2000	Denna förordning
Artikel 25.1	Artikel 29.1
Artikel 25.2, inledningen	Artikel 29.2, inledningen
Artikel 25.2, första strecksatsen	Artikel 29.2 a
Artikel 25.2, andra strecksatsen	Artikel 29.2 b
Artikel 25.2, tredje strecksatsen	Artikel 29.2 c
Artikel 25.2, fjärde strecksatsen	Artikel 29.2 d
Artikel 25.2, femte strecksatsen	Artikel 29.2 e
Artikel 25.3–25.6	Artikel 29.3–29.6
Artikel 26.1	Artikel 30.1
Artikel 26.2, inledningen	Artikel 30.2, inledningen
Artikel 26.2, första strecksatsen	Artikel 30.2 a
Artikel 26.2, andra strecksatsen	Artikel 30.2 b
Artikel 26.2, tredje strecksatsen	Artikel 30.2 c
Artikel 26.3	Artikel 30.3
Artikel 27	Artikel 31
Artikel 28	Artikel 32
Artikel 29	Artikel 33
Artikel 30	Artikel 34
Artikel 31	Artikel 35
Artikel 32	Artikel 36
Artikel 33	Artikel 37
Artikel 34.1	Artikel 38.1
Artikel 34.2, inledningen	Artikel 38.2, inledningen
Artikel 34.2, första strecksatsen	Artikel 38.2 a
Artikel 34.2, andra strecksatsen	Artikel 38.2 b
Artikel 34.2, avslutningen	Artikel 38.2, avslutningen
Artikel 34.3	Artikel 38.3
Artikel 35.1, inledningen	Artikel 39.1, inledningen
Artikel 35.1, första strecksatsen	Artikel 39.1 a
Artikel 35.1, andra strecksatsen	Artikel 39.1 b
Artikel 35.1, tredje strecksatsen	Artikel 39.1 c
Artikel 35.1, avslutningen	Artikel 39.1, inledningen
Artikel 35.2 och 35.3	Artikel 39.2 och 35.3
Artikel 35.4, inledningen	Artikel 39.4, inledningen
Artikel 35.4 a	Artikel 39.4 a
Artikel 35.4 b, inledningen	Artikel 39.4 b, inledningen
Artikel 35.4 b, första strecksatsen	Artikel 39.4 b i
Artikel 35.4 b, andra strecksatsen	Artikel 39.4 b ii
Artikel 35.5	Artikel 39.5
Artikel 37	Artikel 40

Förordning (EG) nr 1622/2000	Denna förordning
Artikel 38	Artikel 41
Artikel 39	Artikel 42
Artikel 40	Artikel 43
Artikel 41.1, första stycket, inledningen	Artikel 44.1, första stycket, inledningen
Artikel 41.1, första stycket, första strecksatsen	Artikel 44.1, första stycket a
Artikel 41.1, första stycket, andra strecksatsen	Artikel 44.1, första stycket b
Artikel 41.1, första stycket, tredje strecksatsen	Artikel 44.1, första stycket c
Artikel 41.1, första stycket, fjärde strecksatsen	Artikel 44.1, första stycket d
Artikel 41.1, andra stycket	Artikel 44.1, andra stycket
Artikel 41.2, 41.3 och 41.4	Artikel 44.2, 44.3 och 44.4
Artikel 42	Artikel 45
Artikel 43	Artikel 46
Artikel 44.1	—
Artikel 44.2	Artikel 47
—	Artikel 48
Artikel 45	Artikel 49
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II
Bilaga III	Bilaga III
Bilaga IV	Bilaga IV
Bilaga VI	Bilaga V
Bilaga VII	Bilaga VI
Bilaga VIII	Bilaga VII
Bilaga VIIIa	Bilaga VIII
Bilaga IX	Bilaga IX
Bilaga IXa	Bilaga X
Bilaga X	Bilaga XI
Bilaga XI	Bilaga XII
Bilaga XIa	Bilaga XIII
Bilaga XII	Bilaga XIV
Bilaga XIIa	Bilaga XV
Bilaga XIII	Bilaga XVI
Bilaga XIV	Bilaga XVII
Bilaga XV	Bilaga XVIII
Bilaga XVI	Bilaga XIX
Bilaga XVII	Bilaga XX
Bilaga XVIII	Bilaga XXI
—	Bilaga XXII
—	Bilaga XXIII

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM
INTERNATIONELLA AVTAL

KOMMISSIONEN

**BESLUT nr 2/2007 AV GEMENSKAPENS OCH SCHWEIZ GEMENSAMMA
LUFTFARTSKOMMITTÉ SOM INRÄTTAS I AVTALET MELLAN EUROPEISKA GEMENSKAPEN
OCH SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET OM LUFTFART**

av den 15 december 2007

**om ersättning av bilagan till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet
om luftfart**

(2008/367/EG)

GEMENSKAPENS OCH SCHWEIZ GEMENSAMMA LUFTFARTSKOMMITTÉ HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart, nedan kallat *avtalet*, särskilt artikel 23.4.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Bilagan till detta beslut ska ersätta bilagan till avtalet.

Utfärdat i Bryssel den 15 december 2007.

På gemensamma kommitténs vägnar

Chefen för gemenskapens delegation
Daniel CALLEJA CRESPO

Chefen för schweiziska delegationen
Raymond CRON

BILAGA

I detta avtal gäller följande:

- När det i rättsakter, som ingår i förteckningen i denna bilaga, hänvisas till EG:s medlemsstater, eller krav på en förbindelse med dessa, ska dessa hänvisningar anses gälla även Schweiz eller krav på en förbindelse med Schweiz.
- Utan att det påverkar tolkningen av artikel 15 i detta avtal ska begreppet EG-lufttrafikföretag, som förekommer i nedanstående gemenskapsdirektiv och gemenskapsförordningar, inbegripa lufttrafikföretag som innehar tillstånd och som har sin huvudsakliga verksamhet och, i förekommande fall, sitt säte i Schweiz i enlighet med bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 2407/92.

1. Det tredje åtgärds paketet för liberalisering av luftfarten och andra regler för civil luftfart

Nr 2407/92

Rådets förordning av den 23 juli 1992 om utfärdande av tillstånd för lufttrafikföretag.

(Artiklarna 1–18)

För tillämpningen av artikel 13.3 ska hänvisningen till artikel 226 i EG-fördraget förstås som en hänvisning till tillämpliga förfaranden i detta avtal.

Nr 2408/92

Rådets förordning av den 23 juli 1992 om EG-lufttrafikföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen.

(Artiklarna 1–10, 12–15)

(Bilagorna ska ändras så att de omfattar även schweiziska flygplatser.)

(De ändringar av bilaga I som härrör från bilaga II kapitel 8 (Transportpolitik) avsnitt G (Luftfart) punkt 1 i akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakien anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen är tillämpliga.)

Nr 2409/92

Rådets förordning av den 23 juli 1992 om biljettpriser och tariffer för lufttrafik.

(Artiklarna 1–11)

Nr 2000/79

Rådets direktiv av den 27 november 2000 om genomförande av det europeiska avtal om arbetstidens förläggning för flygpersonal inom civilflyget som har ingåtts mellan Association of European Airlines (AEA), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF), European Cockpit Association (ECA), European Regions Airline Association (ERA) och International Air Carrier Association (IACA).

Nr 93/104

Rådets direktiv av den 23 november 1993 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, senast ändrat genom

— direktiv nr 2000/34/EG av den 22 juni 2000.

Nr 437/2003

Europaparlamentets och rådets förordning av den 27 februari 2003 om statistisk rapportering om lufttransport av passagerare, gods och post.

Nr 1358/2003

Kommissionens förordning av den 31 juli 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 437/2003 om statistisk rapportering om lufttransport av passagerare, gods och post, och om ändring av bilagorna I och II till den förordningen.

Nr 785/2004

Europaparlamentets och rådets förordning av den 21 april 2004 om försäkringskrav för lufttrafikföretag och luftfartygsoperatörer

Nr 91/670

Rådets direktiv av den 16 december 1991 om ömsesidigt godkännande av certifikat för personal med funktioner inom den civila luftfarten.

(Artiklarna 1–8)

Nr 95/93

Rådets förordning av den 18 januari 1993 om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid gemenskapens flygplatser (artiklarna 1–12), senast ändrad genom

— Europaparlamentets och rådets förordning nr 793/2004 av den 21 april 2004. (Artiklarna 1–2).

Nr 96/67

Rådets direktiv av den 15 oktober 1996 om tillträde till marknaden för marktjänster på flygplatserna inom gemenskapen.

(Artiklarna 1–9, 11–23, 25)

Nr 2027/97

Rådets förordning av den 9 oktober 1997 om lufttrafikföretags skadeståndsansvar vid olyckor (artiklarna 1–8) senast ändrad genom

— Europaparlamentets och rådets förordning nr 889/2002 av den 13 maj 2002. (Artiklarna 1–2)

2. Konkurrensregler

I följande rättsakter ska alla hänvisningar till artiklarna 81 eller 82 i fördraget förstås som en hänvisning till artiklarna 8 respektive 9 i detta avtal.

Nr 17/62

Rådets förordning av den 6 februari 1962 om tillämpning av fördragets artiklar 81 och 82 (artikel 8.3), senast ändrad genom

— förordning nr 59/62,

— förordning nr 118/63,

— förordning nr 2822/71,

— förordning nr 1216/99, och

— förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002. (Artiklarna 1–13, 15–45)

Nr 2988/74

Rådets förordning av den 26 november 1974 om preskriptionstider i fråga om förfaranden och verkställande av påföljder enligt Europeiska ekonomiska gemenskapens transport- och konkurrensregler (artiklarna 1–7), senast ändrad genom

— rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 (artiklarna 1–13, 15–45).

Nr 3975/87

Council Regulation of 14 december 1987 laying down the procedure for the application of the rules on competition to undertakings in the air transport sector (svensk översättning saknas) (artiklarna 1–7, 8.1, 8.2, 9–11, 12.1, 12.2, 12.4, 12.5, 13.1, 13.2 och 14–19), senast ändrad genom

— rådets förordning nr 1284/91 av den 14 maj 1991 (artikel 1),

— rådets förordning nr 2410/92 av den 23 juli 1992 (artikel 1), och

— rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 (artiklarna 1–13, 15–45).

Nr 3976/87

Council Regulation of 14 december 1987 on the application of Article 85 (3) of the Treaty to certain categories of agreements and concerted practices in the air transport sector (svensk översättning saknas) (artiklarna 1–5 och 7), senast ändrad genom

- rådets förordning (EEG) nr 2344/90 av den 24 juli 1990 (artikel 1),
- rådets förordning (EEG) nr 2411/92 av den 23 juli 1992 (artikel 1), och
- rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 (artiklarna 1–13, 15–45).

Nr 1617/93(2)

Kommissionens förordning av den 25 juni 1993 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på vissa kategorier av avtal och samordnade förfaranden med avseende på gemensam planering och samordning av tidtabeller, gemensam drift, samråd om passagerar- och frakttaxor i regelbunden luftfart samt fördelning av avgångs- och ankomsttider på flygplatser (artiklarna 1–7), senast ändrad genom

- kommissionens förordning (EG) nr 1523/96 av den 24 juli 1996 (artiklarna 1 och 2),
- kommissionens förordning (EG) nr 1083/1999 av 26 maj 1999, och
- kommissionens förordning (EG) nr 1324/2001 av 29 juni 2001.

Nr 4261/88

Kommissionens förordning av den 16 december 1988 om de klagomål, ansökningar och förhör som avses i rådets förordning (EEG) nr 3975/87.

(Artiklarna 1–14)

Nr 80/723

Kommissionens direktiv av den 25 juni 1980 om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag (artiklarna 1–9), senast ändrat genom

- kommissionens direktiv nr 85/413/EEG av den 24 juli 1985 (artiklarna 1–3).

Nr 1/2003

Rådets förordning av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget.

(artiklarna 1–13 och 15–45)

(I den utsträckning som den förordningen berör tillämpningen av detta avtal. Införandet av den förordningen påverkar inte ansvarsfördelningen enligt detta avtal.)

Nr 773/2004

Kommissionens förordning av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget.

Nr 139/2004

Rådets förordning av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EG:s koncentrationsförordning).

(Artiklarna 1–18, 19.1–19.2 och 20–23)

Med avseende på artikel 4.5 i koncentrationsförordningen ska följande gälla mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz:

- 1) När det gäller en koncentration enligt definitionen i artikel 3 i förordning (EG) nr 139/2004 som inte har en gemenskapsdimension enligt definitionen i artikel 1 i förordningen och som får prövas enligt den nationella konkurrenslagstiftningen i minst tre EG-medlemsstater och Schweiz, får de personer eller företag som avses i artikel 4.2 i förordningen före varje anmälan till de behöriga myndigheterna genom en motiverad skrivelse underrätta kommissionen om att koncentrationen bör undersökas av kommissionen.

- 2) Kommissionen ska utan dröjsmål översända alla skrivelser enligt artikel 4.5 i förordning (EG) nr 139/2004 och enligt föregående punkt till Schweiziska edsförbundet.
- 3) I de fall då Schweiziska edsförbundet invänder mot begäran om hänskjutande av ärendet ska den behöriga schweiziska konkurrensmyndigheten behålla sin behörighet och ärendet inte hänskjutas från Schweiziska edsförbundet i enlighet med denna punkt.

När det gäller de tidsgränser som avses i artiklarna 4.4, 4.5, 9.2, 9.6 och 22.2 i koncentrationsförordningen ska följande gälla:

- 1) Kommissionen ska utan dröjsmål översända alla relevanta handlingar enligt artiklarna 4.4, 4.5, 9.2, 9.6 och 22.2 till den behöriga schweiziska konkurrensmyndigheten.
- 2) De tidsfrister som avses i artiklarna 4.4, 4.5, 9.2, 9.6 och 22.2 i förordning (EG) nr 139/2004 ska för Schweiziska edsförbundets del börja löpa den dag då handlingarna inkommer till den behöriga schweiziska konkurrensmyndigheten.

Nr 802/2004

Kommissionens förordning av den 7 april 2004 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer.

(Artiklarna 1–24)

3. Flygsäkerhet

Nr 3922/91

Rådets förordning av den 16 december 1991 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart (artiklarna 1–3, 4.2, 5–11 och 13), ändrad genom

— Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1899/2006 av den 12 december 2006, och

— Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1900/2006 av den 20 december 2006.

Nr 94/56/EG

Rådets direktiv av den 21 november 1994 om grundläggande principer för utredning av flyghaverier och tillbud inom civil luftfart.

(Artiklarna 1–13)

Nr 36/2004

Europaparlamentets och rådets direktiv av den 21 april 2004 om säkerheten i fråga om luftfartyg från tredje land som använder flygplatser i gemenskapen.

(Artiklarna 1–9 och 11–14)

Nr 768/2006

Kommissionens förordning av den 19 maj 2006 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/36/EG i fråga om insamling och utbyte av information om säkerheten hos luftfartyg som använder flygplatser i gemenskapen samt förvaltningen av informationssystemet.

Nr 2003/42

Europaparlamentets och rådets direktiv av den 13 juni 2003 om rapportering av händelser inom civil luftfart.

(Artiklarna 1–12)

Nr 1592/2002

Europaparlamentets och rådets förordning av den 15 juli 2002 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet (nedan kallad *förordningen*), senast ändrad genom

— förordning nr 1643/2003 av den 22 juli 2003,

— förordning nr 1701/2003 av den 24 september 2003,

- kommissionens förordning (EG) nr 334/2007 av den 28 mars 2007,
- kommissionens förordning (EG) nr 103/2007 av den 2 februari 2007 om förlängning av den övergångsperiod som avses i artikel 53.4, samt
- av den kommitté som inrättas genom förordning (EG) nr 1592/2002.

Byrån ska även i Schweiz ha de befogenheter den beviljats genom förordningen.

Kommissionen ska även i Schweiz ha de befogenheter den beviljats genom beslut som antagits enligt artiklarna 10.2, 10.4, 10.6, 16.4, 29.3 i, 31.3, 32.5 och 53.4.

De hänvisningar till "medlemsstaterna" i artikel 54 i förordningen eller i bestämmelserna i beslut 1999/468/EG som anges i den bestämmelsen ska inte gälla Schweiz; detta påverkar dock inte den horisontella anpassning som anges i första strecksatsen i bilagan till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart.

Denna förordning ska inte på något sätt bemyndiga Europeiska byrån för luftfartssäkerhet att agera på Schweiz vägnar inom ramen för internationella avtal annat än för att bistå Schweiz vid fullgörandet av landets åtaganden enligt sådana avtal.

Förordningen ska inom ramen för detta avtal tillämpas med följande anpassningar:

a) Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

- i) I punkt 1 ska "eller Schweiz" läggas till efter ordet "gemenskapen".
- ii) I punkt 2 a ska "eller Schweiz" läggas till efter ordet "gemenskapen".
- iii) I punkt 2 ska punkterna b och c utgå.
- iv) Följande punkt ska läggas till:

"3. När gemenskapen förhandlar med ett tredjeland för att ingå avtal om att en medlemsstat eller byrån ska få utfärda certifikat på grundval av certifikat som utfärdats av luftfartsmyndigheterna i det tredjelandet, ska den eftersträva att Schweiz erbjuder ett liknande avtal med det aktuella tredjelandet. Schweiz ska i sin tur eftersträva att ingå sådana avtal med tredjeländer som motsvarar gemenskapens avtal."

b) I artikel 20 ska följande punkt läggas till:

"4. Genom undantag från artikel 12.2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna kan schweiziska medborgare som åtnjuter fulla medborgerliga rättigheter få anställas på kontrakt av byråns verkställande direktör."

c) I artikel 21 ska följande stycke läggas till:

"Europeiska gemenskapernas protokoll om immunitet och privilegier ska tillämpas av Schweiz när det gäller byrån; protokollet är bifogat som bilaga A till den nuvarande bilagan, i enlighet med tillägget till bilaga A."

d) I artikel 28 ska följande stycke läggas till:

"Schweiz ska delta oinskränkt i styrelsen och ska ha samma rättigheter och skyldigheter som EU:s medlemsstater, med undantag av rösträtt."

e) I artikel 48 ska följande punkt läggas till:

"8. Schweiz ska svara för en del av det ekonomiska bidrag som avses i punkt 1 a enligt följande formel:

$$S (0,2/100) + S [1 - (a+b) 0,2/100] c/C$$

där

S = den del av byråns budget som inte omfattas av de arvoden och avgifter som anges i punkterna 1 b och c

a = antalet associerade stater

b = antalet EU-medlemsstater

c = Schweiz bidrag till ICAO-budgeten

C = det totala bidraget från EU:s medlemsstater och de associerade staterna till ICAO-budgeten.”

f) I artikel 50 ska följande stycke läggas till:

”De bestämmelser som gäller gemenskapens ekonomiska kontroll i Schweiz avseende deltagarna i byråns verksamhet återfinns i bilaga B till den nuvarande bilagan.”

g) Bilaga II till förordningen ska utvidgas till följande typer av luftfartyg i deras egenskap av produkter som omfattas av artikel 2.3 a ii i kommissionens förordning (EG) nr 1702/2003 av den 24 september 2003 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för luftvärdighets- och miljöcertifiering av luftfartyg och tillhörande produkter, delar och utrustningar samt för certifiering av konstruktions- och tillverkningsorganisationer ⁽¹⁾:

A/c - [HB ID]] – typ CL600-2B19

A/c - [HB-IGM] – typ Gulfstream G-V-SP

A/c - [HB-IIS, HB-IIY, HB-IM], HB-IVL, HB-IVZ, HB-JES] – typ Gulfstream G-V

A/c - [HB-IBX, HB-IKR, HB-IMY, HB-ITF, HB-IWY] – typ Gulfstream G-IV

A/c - [HB-XJF, HB-ZCW, HB-ZDF, HB-ZDO] – typ MD 900

Nr 736/2006

Kommissionens förordning av den 16 maj 2006 om arbetsmetoder för Europeiska byrån för luftfartssäkerhet vid standardiseringsinspektioner.

Nr 1702/2003

Kommissionens förordning av den 24 september 2003 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för luftvärdighets- och miljöcertifiering av luftfartyg och tillhörande produkter, delar och utrustningar samt för certifiering av konstruktions- och tillverkningsorganisationer, senast ändrad genom

— kommissionens förordning (EG) nr 381/2005 av den 7 mars 2005,

— kommissionens förordning (EG) nr 706/2006 av den 8 maj 2006,

— kommissionens förordning (EG) nr 334/2007 av den 28 mars 2007, och

— kommissionens förordning (EG) nr 375/2007 av den 30 mars 2007.

Vid tolkningen av avtalet ska bestämmelserna i förordning nr 1702/2003 tillämpas med följande anpassningar:

Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

I punkterna 3, 4, 6, 8, 10, 11, 13 och 14 ska datumet ”den 28 september 2003” ersättas med ”den dag då gemenskapens och Schweiz gemensamma luftfartskommittés beslut träder i kraft, genom vilket förordning 1592/2002 införs i förordningens bilaga”.

Nr 2042/2003

Kommissionens förordning av den 20 november 2003 om fortsatt luftvärdighet för luftfartyg och luftfartygsprodukter, delar och utrustning och om godkännande av organisationer och personal som arbetar med dessa arbetsuppgifter, senast ändrad genom

— kommissionens förordning (EG) nr 707/2006 av den 8 maj 2006, och

— kommissionens förordning (EG) nr 375/2007 av den 30 mars 2007.

Nr 104/2004

Kommissionens förordning av den 22 januari 2004 om fastställande av bestämmelser för organisationen och sammansättningen av överklagandenämnden för Europeiska byrån för luftfartssäkerhet.

Nr 488/2005

Kommissionens förordning av den 21 mars 2005 om arvoden och avgifter som tas ut av Europeiska byrån för luftfartssäkerhet.

⁽¹⁾ EUT L 243, 27.9.2003, s. 6.

Nr 779/2006

Kommissionens förordning av den 24 maj 2006 om ändring av förordning (EG) nr 488/2005 om arvoden och avgifter som tas ut av Europeiska byrån för luftfartssäkerhet.

Nr 593/2007

Kommissionens förordning av den 31 maj 2007 om de avgifter som tas ut av Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (14.2).

Nr 2111/2005

Europaparlamentets och rådets förordning av den 14 december 2005 om upprättande av en gemenskapsförteckning över alla lufttrafikföretag som förbjudits att bedriva verksamhet inom gemenskapen och om information till flygpasagerare om vilket lufttrafikföretag som utför en viss flygning, samt om upphävande av artikel 9 i direktiv 2004/36/EG.

Nr 473/2006

Kommissionens förordning av den 22 mars 2006 om genomförandebestämmelser för gemenskapsförteckningen enligt kapitel II i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2111/2005 över de lufttrafikföretag som har belagts med verksamhetsförbud i gemenskapen.

Denna förordning ska tillämpas så länge som den gäller i EU.

4. Luftfartsskydd

Nr 2320/2002

Europaparlamentets och rådets förordning av den 16 december 2002 om införande av gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten (artiklarna 1–8 och 10–13), senast ändrad genom

— Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 849/2004 av den 29 april 2004.

Nr 622/2003

Kommissionens förordning av den 4 april 2003 om åtgärder för att genomföra gemensamma grundläggande standarder avseende luftfartsskydd, senast ändrad genom

- kommissionens förordning (EG) nr 68/2004 av den 15 januari 2004,
- kommissionens förordning (EG) nr 781/2005 av den 24 maj 2005 (artiklarna 1–2),
- kommissionens förordning (EG) nr 857/2005 av den 6 juni 2005 (artiklarna 1–2),
- kommissionens förordning (EG) nr 831/2006 av den 2 juni 2006,
- kommissionens förordning (EG) nr 1448/2006 av den 29 september 2006,
- kommissionens förordning (EG) nr 1546/2006 av den 4 oktober 2006,
- kommissionens förordning (EG) nr 1862/2006 av den 15 december 2006,
- kommissionens förordning (EG) nr 65/2006 av den 13 januari 2006,
- kommissionens förordning (EG) nr 240/2006 av den 10 februari 2006, och
- kommissionens förordning (EG) nr 437/2007 av den 20 april 2007.

Nr 1217/2003

Kommissionens förordning av den 4 juli 2003 om fastställande av gemensamma specifikationer för nationella säkerhets- och kvalitetskontrollprogram för civil luftfart.

Nr 1486/2003

Kommissionens förordning av den 22 augusti 2003 om fastställande av förfaranden för utförande av kommissionens inspektioner på området luftfartsskydd för den civila luftfarten.

(Artiklarna 1–13 och 15–18)

Nr 1138/2004

Kommissionens förordning av den 21 juni 2004 om en gemensam definition av känsliga delar av behörighetsområden på flygplatser.

5. Flygledningstjänst

Nr 549/2004

Europaparlamentets och rådets förordning av den 10 mars 2004 om ramen för inrättande av det gemensamma europeiska luftrummet (*ramförordningen*).

Kommissionen ska i Schweiz ha de befogenheter som den beviljats enligt artiklarna 6, 8.1, 10, 11 och 12.

Trots den horisontella anpassning som avses i första strecksatsen i bilagan till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart ska hänvisningen till medlemsstaterna i artikel 5 i förordning (EG) nr 549/2004 och i beslut 1999/468/EG som nämns i den artikeln inte anses omfatta Schweiz.

— Den kommitté som inrättats i enlighet med förordning (EG) nr 549/2004 (kommittén för det gemensamma luftrummet).

Nr 550/2004

Europaparlamentets och rådets förordning av den 10 mars 2004 om tillhandahållande av flygtrafiktjänster inom det gemensamma europeiska luftrummet (*förordningen om tillhandahållande av tjänster*).

Kommissionen ska ha de befogenheter gentemot Schweiz som den beviljats enligt artikel 16, ändrad enligt nedan.

Förordningen ska inom ramen för detta avtal tillämpas med följande anpassningar:

a) Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

I punkt 2 ska "och Schweiz" införas efter "gemenskapen".

b) Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

I punkterna 1 och 6 ska "och Schweiz" införas efter "gemenskapen".

c) Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

I punkt 1 ska "och Schweiz" införas efter "gemenskapen".

d) Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

I punkt 1 ska "och Schweiz" införas efter "gemenskapen".

e) Artikel 16.3 ska ersättas med följande:

Kommissionen ska rikta sitt beslut till medlemsstaterna och informera tjänsteleverantören, i den mån denne är rättsligt berörd, om sitt beslut.

Nr 551/2004

Europaparlamentets och rådets förordning av den 10 mars 2004 om organisation och användning av det gemensamma europeiska luftrummet (*förordningen om luftrummet*).

Kommissionen ska i Schweiz ha de befogenheter som den beviljats enligt artiklarna 2, 3.5 och 10.

Nr 552/2004

Europaparlamentets och rådets förordning av den 10 mars 2004 om driftskompatibiliteten hos det europeiska nätverket för flygledningstjänst (*förordningen om driftskompatibilitet*).

Kommissionen ska i Schweiz ha de befogenheter som den beviljats enligt artiklarna 4, 7 och 10.3.

Förordningen ska inom ramen för detta avtal tillämpas med följande anpassningar:

a) Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

I punkt 2 ska "eller Schweiz" införas efter "gemenskapen".

b) Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

I punkt 4 ska "eller Schweiz" införas efter "gemenskapen".

c) Bilaga III ska ändras på följande sätt:

I avsnitt 3 andra och sista strecksatsen ska "eller Schweiz" införas efter "gemenskapen".

Nr 2096/2005

Kommissionens förordning av den 20 december 2005 om gemensamma krav i fråga om tillhandahållande av flygtrafiktjänster (Text av betydelse för EES).

Kommissionen ska i Schweiz ha de befogenheter som den beviljats enligt artikel 9.

Nr 2150/2005

Kommissionens förordning av den 23 december 2005 om gemensamma regler för en flexibel användning av luft- rummet.

Nr 2006/23

Europaparlamentets och rådets direktiv av den 5 april 2006 om ett gemenskapscertifikat för flygledare

Nr 730/2006

Kommissionens förordning av den 11 maj 2006 om luftrumsklassificering och tillstånd för flygningar enligt visuellt flygregler ovanför flygnivå 195.

Nr 1033/2006

Kommissionens förordning av den 4 juli 2006 om krav på förfaranden för färdplaner före flygning inom det gemensamma europeiska luftrummet.

Nr 1032/2006

Kommissionens förordning av den 6 juli 2006 om krav avseende automatiska system för utbyte av färdplansdata för anmälan, samordning och överlämning av flygningar mellan enheter för flygkontrolltjänst.

Nr 1794/2006

Kommissionens förordning av den 6 december 2006 om ett gemensamt avgiftssystem för flygtrafiktjänster.

Nr 219/2007

Rådets förordning av den 27 februari 2007 om bildande av ett gemensamt företag för utveckling av en ny generation av det europeiska systemet för flygledningstjänsten (SESAR).

Nr 633/2007

Kommissionens förordning av den 7 juni 2007 om krav avseende tillämpningen av ett protokoll för överföring av färdplansdata, för anmälan, samordning och överlämning av flygningar mellan enheter för flygkontrolltjänst.

6. Miljö och buller

Nr 2002/30

Europaparlamentets och rådets direktiv av den 26 mars 2002 om regler och förfaranden för att av bullerskäl införa driftsrestriktioner vid flygplatser i gemenskapen.

(Artiklarna 1–12 och 14–18).

(De ändringar av bilaga I som härrör från bilaga II kapitel 8 (Transportpolitik) avsnitt G (Luftfart) punkt 2 i akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen är tillämpliga).

Nr 80/51

Rådets direktiv av den 20 december 1979 om begränsning av buller från underljudsluftfartyg (artiklarna 1–9), senast ändrat genom

— direktiv nr 83/206/EEG.

Nr 89/629

Rådets direktiv av den 4 december 1989 om begränsning av buller från civila jetmotor drivna underlydsflygplan.

(Artiklarna 1–8)

Nr 92/14

Rådets direktiv av den 2 mars 1992 om begränsningar i utnyttjandet av flygplan som omfattas av volym 1, del II, kapitel 2 i bilaga 16 till konventionen om internationell civil luftfart, andra upplagan (1988).

(Artiklarna 1–11)

7. Konsumentskydd

Nr 90/314

Rådets direktiv av den 13 juni 1990 om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang.

(Artiklarna 1–10)

Nr 93/13

Rådets direktiv av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal.

(Artiklarna 1–11)

Nr 2299/89

Rådets förordning av den 24 juli 1989 om en uppförandekod för datoriserade bokningssystem (artiklarna 1–22), senast ändrad genom

— rådets förordning nr 3089/93, och

— rådets förordning nr 323/1999 av den 8 februari 1999.

Nr 261/2004

Europaparlamentets och rådets förordning av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning 295/91.

(Artiklarna 1–18)

8. Övrigt

Nr 2003/96

Rådets direktiv av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet.

(Artikel 14.1 b och 14.2).

Bilagor:

A: Protokoll om Europeiska gemenskapernas privilegier och immuniteter

B: Bestämmelser om gemenskapens ekonomiska kontroll i Schweiz avseende deltagarna i EASA:s verksamhet

C: Rådets förklaring om Schweiz deltagande i gemenskapskommittéer.

BILAGA A

PROTOKOLL OM EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS IMMUNITET OCH PRIVILEGIER

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM BEAKTAR att, i enlighet med artikel 28 i fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna, ska dessa gemenskaper och Europeiska investeringsbanken åtnjuta sådan immunitet och sådana privilegier inom medlemsstaternas territorium som behövs för att de ska kunna utföra sina uppgifter,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som ska fogas till detta fördrag.

KAPITEL 1

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS EGENDOM, MEDEL, TILLGÅNGAR OCH TRANSAKTIONER*Artikel 1*

Gemenskapernas lokaler och byggnader ska vara okränkbara. De kan inte omfattas av husrannsakan, rekvisition, konfiskering eller expropriering.

Gemenskapernas egendom och tillgångar får inte utan tillstånd från domstolen bli föremål för några administrativa eller rättsliga tvångsåtgärder.

Artikel 2

Gemenskapernas arkiv ska vara okränkbara.

Artikel 3

Gemenskaperna, deras tillgångar, inkomster och övrig egendom ska vara befriade från alla direkta skatter.

Medlemsstaternas regeringar ska i alla de fall där så är möjligt vidta lämpliga åtgärder för att efterskänka eller betala tillbaka summan av de indirekta skatter och avgifter som ingår i priset på lös eller fast egendom när gemenskaperna för tjänstebruk gör betydande inköp i vilka denna typ av skatter och avgifter inkluderas i priset. Dessa bestämmelser får dock inte tillämpas på ett sådant sätt att konkurrensen inom gemenskaperna snedvrids.

Ingen befrielse ska beviljas för sådana skatter och avgifter som utgör betalning för allmännyttiga tjänster.

Artikel 4

Gemenskaperna ska vara befriade från alla tullar, förbud och restriktioner vad avser import och export av varor som är avsedda för tjänstebruk. Varor som på detta sätt har förts in i en stat får inte avyttras – vare sig detta sker mot betalning eller inte – inom denna stats territorium, om det inte sker på villkor som godkänts av den statens regering.

Gemenskaperna ska också vara befriade från alla tullar, förbud och restriktioner vad avser import och export av gemenskapernas publikationer.

Artikel 5

Europeiska kol- och stålgemenskapen får inneha valutor av alla slag och får ha konton i vilken valuta som helst.

KAPITEL II

MEDELANDEN OCH IDENTITETSHANDLINGAR*Artikel 6*

Vad avser gemenskapernas officiella meddelanden och översändandet av alla deras dokument ska gemenskapernas institutioner inom varje medlemsstats territorium åtnjuta samma behandling som staten i fråga ger diplomatiska beskickningar.

Officiell korrespondens och andra former av officiella meddelanden som gemenskapernas institutioner skickar får inte censureras.

Artikel 7

1. Identitetshandling i den form som rådet ska fastställa kan av ordförandena för gemenskapernas institutioner utställas till ledamöter, medlemmar och anställda i gemenskapernas institutioner och ska godtas som giltig resehandling av medlemsstaternas myndigheter. Dessa identitetshandlingar ska utställas till tjänstemän och övriga anställda enligt de villkor som fastställs i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen och anställningsvillkoren för övriga anställda i gemenskaperna.

Kommissionen får sluta avtal om att dessa identitetshandlingar ska gälla som giltiga resehandlingar inom tredjelands territorium.

2. Bestämmelserna i artikel 6 i protokollet om Europeiska kol- och stålgemenskapens immunitet och privilegier ska dock även fortsättningsvis vara tillämpliga på de av institutionernas ledamöter, medlemmar och anställda som den dag då detta fördrag träder i kraft besitter en sådan identitetshandling som föreskrivs i den artikeln, till dess att bestämmelserna i punkt 1 i föreliggande artikel är tillämpliga.

KAPITEL III

EUROPAPARLAMENTETS LEDAMÖTER*Artikel 8*

Europaparlamentets ledamöter får inte underkastas någon begränsning av administrativ eller annan art i sin rörelsefrihet under resa till eller från Europaparlamentets mötesplats.

Europaparlamentets ledamöter ska, vad avser tull- och valutakontroll,

- a) av sin egen regering beviljas samma lättnader som högre tjänstemän som tillfälligt reser utomlands i offentligt uppdrag,
- b) av regeringarna i övriga medlemsstater beviljas samma lättnader som företrädare för utländska regeringar med tillfälligt offentligt uppdrag.

Artikel 9

Europaparlamentets ledamöter får inte förhöras, kvarhållas eller lagföras på grund av yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt ämbete.

Artikel 10

Under Europaparlamentets sessioner ska dess ledamöter åtnjuta,

- a) a vad avser deras egen stats territorium, den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land,
- b) vad avser alla andra medlemsstaters territorium, immunitet vad gäller alla former av kvarhållande och lagföring.

Immuniteten ska även gälla under resan till och från Europaparlamentets mötesplats.

Immuniteten kan inte åberopas av en ledamot som tas på bar gärning och kan inte hindra Europaparlamentet att utöva sin rätt att upphäva en av dess ledamöters immunitet.

KAPITEL IV

FÖRETRÄDARE FÖR DE MEDLEMSSTATER SOM DELTAR I ARBETET I EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS INSTITUTIONER*Artikel 11*

Företrädare för de medlemsstater som deltar i arbetet i gemenskapernas institutioner, deras rådgivare och tekniska experter ska i sin tjänsteutövning och under resan till och från mötesplatsen åtnjuta sedvanliga privilegier, immunitet och lättnader.

Denna artikel gäller även ledamöter av gemenskapernas rådgivande organ.

KAPITEL V

TJÄNSTEMÄN OCH ANSTÄLLDA I EUROPEISKA GEMENSKAPERNA*Artikel 12*

Inom varje medlemsstats territorium och oberoende av statstillhörighet ska tjänstemän och övriga anställda i gemenskaperna

- a) åtnjuta immunitet mot rättsliga förfaranden vad avser handlingar som de har begått i sin tjänsteutövning, inbegripet muntliga och skriftliga uttalanden, om inte annat följer av bestämmelserna i de fördrag som dels behandlar reglerna för tjänstemännens och de anställdas ansvar gentemot gemenskaperna, dels domstolens behörighet att döma i tvister mellan gemenskaperna och deras tjänstemän och övriga anställda; de ska åtnjuta denna immunitet även efter det att deras uppdrag har upphört,
- b) tillsammans med sina äkta makar och av dem försörjda familjemedlemmar vara undantagna från bestämmelser om begränsning av invandring och formaliteter för registrering av utlänningar,
- c) beviljas samma lättnader i fråga om valuta- och växlingsbestämmelser som normalt beviljas tjänstemän i internationella organisationer,
- d) då de tillträder sin tjänst i landet i fråga, ha rätt att tullfritt föra in sitt bohag och sina personliga tillhörigheter, samt ha rätt att tullfritt föra ut sitt bohag och sina personliga tillhörigheter då deras tjänstgöringstid i landet är slut, om inte annat följer av de villkor som regeringen i det land där rätten utövas, i båda fallen, anser nödvändiga,
- e) ha rätt att tullfritt införa ett motorfordon för personligt bruk som antingen förvärvats enligt gällande regler för hemmamarknaden i det land där de senast var bosatta eller i det land där de är medborgare, samt ha rätt att tullfritt föra ut fordonet, om inte annat följer av de villkor som det berörda landets regering, i båda fallen, anser nödvändiga.

Artikel 13

Gemenskapens tjänstemän och övriga anställda ska vara skyldiga att betala skatt till gemenskaperna på de löner och arvoden de får av gemenskaperna enligt de villkor och det förfarande som rådet på förslag från kommissionen har fastställt.

De ska vara befriade från nationella skatter på de löner och arvoden de får av gemenskaperna.

Artikel 14

Gemenskapernas tjänstemän och övriga anställda som enbart på grund av sin tjänsteutövning i gemenskaperna bosätter sig inom territoriet för en annan medlemsstat än den i vilken de vid tiden för sitt tjänstetillträde vid gemenskaperna var skatterättsligt bosatta, ska – vad avser inkomst- och förmögenhetsbeskattning samt arvsskatt och tillämpningen av avtal om undvikande av dubbelbeskattning som ingåtts mellan gemenskapernas medlemsstater – i båda länderna behandlas som om de fortfarande var bosatta på sin tidigare bostadsort, förutsatt att denna befinner sig inom en av gemenskapernas medlemsstater. Detta gäller även för äkta makar, förutsatt att de inte utövar någon egen yrkesverksamhet, och för barn som de personer som avses i denna artikel försörjer och har hand om.

Lös egendom som tillhör de personer som avses i första stycket och som finns inom den stats territorium i vilken de uppehåller sig, ska vara befriad från arvsskatt i den staten. Vid fastställande av sådan skatt ska den lösa egendomen anses finnas i den stat där personerna skatterättsligt är bosatta, om inte annat följer av tredje lands rätt och eventuell tillämpning av bestämmelser i internationella avtal om dubbelbeskattning.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel ska inte hänsyn tas till en bostadsort som valts enbart på grund av tjänsteutövning inom andra internationella organisationer.

Artikel 15

Rådet ska enhälligt och på förslag från kommissionen fastställa ordningen för sociala förmåner för gemenskapernas tjänstemän och övriga anställda.

Artikel 16

Rådet ska på förslag från kommissionen och efter att ha samrått med övriga berörda institutioner, besluta vilka grupper av gemenskapernas tjänstemän och övriga anställda bestämmelserna i artiklarna 12, 13 andra stycket och 14 helt eller delvis ska tillämpas på.

Medlemsstaternas regeringar ska regelbundet underrättas om namn, ställning och adress avseende de tjänstemän och övriga anställda som ingår i dessa grupper.

KAPITEL VI

IMMUNITET OCH PRIVILEGIER FÖR TREDJE LANDS BESKICKNINGAR ACKREDITERADE HOS EUROPEISKA GEMENSKAPERNA

Artikel 17

Den medlemsstat på vars territorium gemenskaperna har sitt säte ska bevilja tredje lands beskickning som är ackrediterad hos gemenskaperna immunitet och privilegier enligt diplomatisk sedvänja.

KAPITEL VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 18

Privilegier, immunitet och lättnader ska endast beviljas gemenskapernas tjänstemän och övriga anställda om det ligger i gemenskapernas intresse.

Var och en av gemenskapernas institutioner ska upphäva den immunitet som har beviljats en tjänsteman eller en annan anställd, om institutionen anser att upphävandet av immuniteten inte strider mot gemenskapernas intresse.

Artikel 19

Gemenskapernas institutioner ska vid tillämpningen av detta protokoll samarbeta med de berörda medlemsstaternas ansvariga myndigheter.

Artikel 20

Artiklarna 12–15 och 18 ska vara tillämpliga på kommissionens ledamöter.

Artikel 21

Artiklarna 12–15 och 18 ska vara tillämpliga på domstolens domare, generaladvokater, justitiesekreterare och biträdande referenter, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 3 i protokollen om stadgan för domstolen vad avser immunitet mot rättsliga förfaranden för domare och generaladvokater.

Artikel 22

Detta protokoll ska även vara tillämpligt på Europeiska investeringsbanken, på ledamöterna av dess organ, dess personal och de företrädare för medlemsstaterna som deltar i bankens arbete, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i protokollet om bankens stadga.

Europeiska centralbanken ska dessutom vara befriad från alla skatter eller liknande avgifter vid de tillfällen då dess kapital utökas och från de olika formaliteter som kan vara förknippade därmed i den stat där banken har sitt säte. På samma sätt ska bankens upplösning eller likvidation inte medföra några skatter eller avgifter. Slutligen ska den verksamhet som banken och dess organ bedriver i enlighet med dess stadga inte vara föremål för någon omsättningskatt.

Artikel 23

Detta protokoll ska också tillämpas på Europeiska centralbanken, medlemmarna av dess beslutande organ och dess personal, dock utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken.

Europeiska centralbanken ska dessutom vara befriad från alla skatter eller liknande avgifter vid de tillfällen då dess kapital utökas och från de olika formaliteter som kan vara förknippade därmed i den stat där banken har sitt säte. Den verksamhet som banken och dess organ bedriver i enlighet med stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken ska inte vara föremål för någon omsättningskatt.

Ovannämnda bestämmelser ska också tillämpas på Europeiska monetära institutet. På samma sätt ska bankens upplösning eller likvidation inte medföra några skatter eller avgifter.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta fördrag.

Som skedde i Bryssel den åttonde april nittonhundrasextiofem.

TILLÄGG

BESTÄMMELSER FÖR HUR PROTOKOLLET OM IMMUNITET OCH PRIVILEGIER SKA TILLÄMPAS PÅ SCHWEIZ

1. Tillämpningsområdet utsträcks till att omfatta Schweiz

Alla hänvisningar till medlemsstaterna i Europeiska gemenskapernas protokoll om immunitet och privilegier – nedan kallat *protokollet* – ska även omfatta Schweiz, såvida inget annat sägs i följande bestämmelser.

2. Byrån är befriad från indirekta skatter, däribland mervärdesskatt

Varor och tjänster som exporteras från Schweiz ska befrias från schweizisk mervärdesskatt. För varor och tjänster som levereras till byrån i Schweiz för byråns verksamhet ska befrielsen från mervärdesskatt – i enlighet med artikel 3 andra stycket i protokollet – ske genom restitution. Befrielse från mervärdesskatt beviljas om det faktiska inköpspris som är angivet i fakturan för varan eller tjänsten uppgår till minst 100 schweizerfranc inklusive skatter och avgifter.

Mervärdesskatten ska restitueras efter insändande av erforderliga schweiziska ansökningsformulär till Administration fédérale des contributions, Division principale de la TVA, (schweiziska federala skattemyndighetens centralenhet för mervärdesskatteärenden). Som regel ska handläggningen vara klar inom tre månader från det att restitutionsansökan ingetts tillsammans med erforderliga underlag.

3. Hur reglerna för byråns personal ska tillämpas

Beträffande artikel 13 andra stycket i protokollet ska Schweiz – i överensstämmelse med principerna i sin nationella rätt – befria tjänstemän och övriga anställda vid byrån – såsom de definieras i artikel 2 i rådets förordning (Euratom, EKSG, EEG) nr 549/69⁽¹⁾ från federala, kantonala och kommunala skatter på löner, vederlag och arvoden som utbetalas av gemenskapen vilka omfattas av en intern skatt som uppbärs av gemenskapen och tillfaller denna.

Som undantag från punkt 1 i detta tillägg ska artikel 14 i protokollet inte tillämpas på Schweiz.

Tjänstemän och övriga anställda vid byrån, liksom deras familjemedlemmar som är anslutna till det socialförsäkrings-system som gäller för gemenskapens tjänstemän och övriga anställda, är inte skyldiga att vara anslutna till det schweiziska socialförsäkringssystemet.

Europeiska gemenskapernas domstol ska ha exklusiv behörighet i alla ärenden som rör förbindelserna mellan å ena sidan byrån och kommissionen och å andra sidan byråns personal när det gäller tillämpningen av förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68⁽²⁾ och gemenskapslagstiftningens övriga bestämmelser om arbetsvillkor.

⁽¹⁾ Rådets förordning (Euratom, EKSG, EEG) nr 549/69 av den 25 mars 1969 om fastställande av de grupper av tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna som ska omfattas av bestämmelserna i artikel 12, artikel 13 andra stycket samt artikel 14 i protokollet om immunitet och privilegier för Europeiska gemenskaperna (EGT L 74, 27.3.1969, s. 1). Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1749/2002 (EGT L 264, 2.10.2002, s. 13).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän (anställningsvillkor för övriga anställda) (EGT L 56, 4.3.1968, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2104/2005 (EUT L 337, 22.12.2005, s. 7).

BILAGA B

FINANSIELL KONTROLL AVSEENDE SCHWEIZISKA DELTAGARE I EUROPEISKA BYRÅN FÖR LUFTFARTSSÄKERHET

Artikel 1

Direkt förbindelse

Byrån och kommissionen ska stå i direkt förbindelse med alla fysiska och juridiska personer som har skatterättslig hemvist i Schweiz och som deltar i byråns verksamhet i egenskap av avtalsparter, deltagare i något av byråns program, underleverantörer eller mottagare av utbetalningar från byråns eller kommissionens budget. Nämnda personer äger rätt att direkt till kommissionen och byrån överlämna alla relevanta uppgifter och underlag som de är skyldiga att tillhandahålla enligt de rättsakter som det hänvisas till i det här beslutet och enligt de kontrakt och överenskommelser som ingåtts för tillämpningen av rättsakterna liksom i de beslut som fattats inom ramen för dem.

Artikel 2

Kontroller

1. Med stöd av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾ och den budgetförordning som antogs av byrån i enlighet med kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 med rambudgetförordning för de gemenskapsorgan som avses i artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽²⁾, liksom med stöd av de övriga rättsakter som det hänvisas till i avtalet, får det i kontrakt och överenskommelser som ingås med mottagare som har skatterättslig hemvist i Schweiz, liksom i beslut som fattas gemensamt med dem, föreskrivas att vetenskapliga, ekonomiska och tekniska revisioner, liksom revisioner av andra slag, får genomföras när som helst hos dem och deras underentreprenörer av anställda vid byrån och kommissionen, liksom av andra personer som byrån och kommissionen bemyndigat.
2. De anställda vid byrån och kommissionen och andra personer som kommissionen bemyndigat ska i rimlig omfattning ges tillträde till anläggningar, arbetsplatser och dokumentation samt till alla data, däribland i elektronisk form, som erfordras för genomförandet av revisionerna. Tillträdesrätten ska vara uttryckligen fastställd i kontrakt och överenskommelser som ingås inom ramen för de rättsakter som det hänvisas till i det här beslutet.
3. Revisionsrätten ska ha samma rättigheter som kommissionen.
4. Revisionerna får genomföras fem år efter det att det här beslutet löpt ut eller enligt de villkor som fastställs i kontrakt och överenskommelser, liksom enligt beslut av betydelse i sammanhanget.
5. Den schweiziska federala revisionsmyndigheten ska underrättas i förväg om de granskningar som genomförs på schweiziskt territorium. En sådan underrättelse utgör inte ett rättsligt krav för att dessa granskningar ska kunna genomföras.

Artikel 3

Inspektioner på plats

1. Inom ramen för det här beslutet har kommissionen genom Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) rätt att genomföra kontroller och granskningar på plats inom schweiziskt territorium, i enlighet med villkoren och bestämmelserna i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter ⁽³⁾.
2. Kontrollerna och granskningarna på plats ska förberedas och utföras av kommissionen i nära samverkan med den schweiziska federala ekonomiska revisionsmyndigheten (Contrôle fédéral des finances suisse) eller med andra behöriga schweiziska myndigheter som utsetts av nämnda revisionsmyndighet; sistnämnda myndigheter ska därvid i god tid informeras om föremålet, syftet och den rättsliga grunden för kontrollerna och granskningarna, så att de kan lämna allt erforderligt bistånd. För detta ändamål får tjänstemän från behöriga schweiziska myndigheter delta i kontrollerna och inspektionerna på plats.
3. Om berörda schweiziska myndigheter så önskar, ska kontrollerna och inspektionerna på plats genomföras av kommissionen tillsammans med dessa myndigheter.
4. Om deltagarna i ett program motsätter sig en kontroll eller granskning på plats, ska de schweiziska myndigheterna, inom ramen för sina nationella bestämmelser, lämna inspektörerna erforderligt bistånd så att de kan genomföra den kontroll och den granskning på plats som de blivit ålagda att genomföra.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 357, 31.12.2002, s. 72.

⁽³⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

5. Kommissionen ska snarast möjligt underrätta den schweiziska federala revisionsmyndigheten om alla omständigheter eller misstankar rörande någon oegentlighet som kommissionen har fått kännedom om i samband med genomförandet av kontrollen eller inspektionen på plats. Kommissionen ska under alla omständigheter informera ovannämnda myndighet om resultatet av dessa kontroller och inspektioner.

Artikel 4

Information och samråd

1. För att denna bilaga ska tillämpas väl ska berörda schweiziska myndigheter och gemenskapens myndigheter regelbundet utbyta information och på begäran av någon av myndigheterna inleda samråd.

2. Berörda schweiziska myndigheter ska utan dröjsmål underrätta byrån och kommissionen om alla omständigheter som kommer till deras kännedom och som kan leda till förmodan om att det förekommer oegentligheter i fråga om ingående och genomföranden av kontrakt och överenskommelser som sluts inom ramen för de rättsakter som det hänvisas till i det här beslutet.

Artikel 5

Sekretess

Uppgifter som meddelats eller erhållits i enlighet med denna bilaga, oavsett form, ska omfattas av tystnadsplikt och ges samma skydd som motsvarande uppgifter har enligt schweizisk lagstiftning, samt enligt de motsvarande bestämmelser som är tillämpliga på gemenskapsinstitutioner. Uppgifterna får endast överlämnas till personer inom gemenskapsinstitutionerna, i medlemsstaterna eller i Schweiz som i kraft av sin befattning ska ha vetskap om dem, och de får inte användas i andra syften än att säkerställa ett effektivt skydd av parternas finansiella intressen.

Artikel 6

Administrativa åtgärder och påföljder

Utan att det påverkar tillämpningen av den schweiziska strafflagen, får byrån och kommissionen tillgripa administrativa åtgärder och påföljder i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002, kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 och rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 (om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen) ⁽¹⁾.

Artikel 7

Indrivning och verkställighet

Beslut som fattas av byrån och kommissionen inom ramen för tillämpningsområdet för det här beslutet, och som innebär betalningsskyldighet för andra personer än stater, ska utgöra exekutionstitlar i Schweiz.

Exekutionstiteln ska påtecknas – utan annan kontroll än att den är äkta – av den myndighet som utses av den schweiziska regeringen, som i sin tur ska underrätta byrån eller kommissionen därom. Verkställigheten ska ske i enlighet med de civilprocessrättsliga regler som gäller i Schweiz. Det är EG-domstolen som ansvarar för kontrollen av att det verkställbara beslutet är lagligt.

Domar som Europeiska gemenskapernas domstol utfärdar på grundval av en skiljedoms klausul ska vara verkställbara på samma villkor som ovan.

⁽¹⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.

BILAGA C

RÅDETS FÖRKLARING OM SCHWEIZ DELTAGANDE I KOMMITTÉER

- Europeiska Unionens Råd samtycker till att den förklaring om Schweiz deltagande i kommittéer som åtföljer slutakten till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart fortsättningsvis ska tolkas som att följande kompletterande strecksats ingår:
 - ”— Kommittén som inrättats i enlighet med förordning (EG) nr 549/2004 (kommittén för ett gemensamt europeiskt luftrum).”
 - Europeiska Unionens Råd anser att den förklaring om Schweiz deltagande i kommittéer som åtföljer slutakten till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart, undertecknat den 21 juni 1999 och antaget av rådet den 4 april 2002, fortsättningsvis ska tolkas som att följande strecksats ingår:
 - ”— Den kommitté som inrättats genom förordning (EG) nr 1592/2002.”
-

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING V I
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2008/368/GUSP

av den 14 maj 2008

till stöd för genomförandet av Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1540 (2004) och inom ramen för genomförandet av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

kommitté som säkerhetsrådet inrättat genom resolution 1540 (nedan kallad *1540-kommittén*) om åtgärder de vidtagit eller ämnar vidta för att genomföra resolutionen.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 14, och

av följande skäl:

- (1) Den 12 december 2003 antog Europeiska rådet EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen, där kapitel III innehåller en förteckning över åtgärder mot sådan spridning som måste vidtas såväl i EU som i tredjeländer.
- (2) EU genomför aktivt denna strategi och verkställer de åtgärder som förtecknas i kapitel III i denna, särskilt genom att frigöra finansiella medel till särskilda projekt som drivs av multilaterala institutioner, förse behövande stater med tekniskt bistånd och fackkunskap avseende ett brett spektrum av icke-spridningsåtgärder och genom att främja FN:s säkerhetsråds roll.
- (3) Den 28 april 2004 antog FN:s säkerhetsråd resolution 1540, som är det första internationella instrument som integrerat och övergripande behandlar massförstörelsevapen, bärare av dessa vapen och material med koppling till dessa. I resolution 1540 fastställdes bindande skyldigheter för alla stater i syfte att förhindra och avhålla icke-statliga aktörer från att få tillgång till sådana vapen och sådant material med koppling till vapen. I resolutionen uppmanas staterna att lägga fram en rapport för den

- (4) Den 27 april 2006 antog FN:s säkerhetsråd resolution 1673 (2006) och beslutade att kommittén skulle intensifiera sina ansträngningar för att främja ett fullständigt genomförande av resolution 1540 genom arbetsprogram, utåtriktad verksamhet, bistånd, dialog och samarbete. FN:s säkerhetsråd uppmanade även 1540-kommittén att tillsammans med stater och internationella, regionala och subregionala organisationer undersöka möjligheterna att utbyta erfarenheter och lärdomar som gjorts samt undersöka förekomsten av program som skulle kunna underlätta genomförandet av resolution 1540.
- (5) I 1540-kommitténs rapport från april 2006 rekommenderas att regional och subregional utåtriktad verksamhet bör breddas och intensifieras för att det ska bli möjligt att på ett strukturerat sätt ge staterna vägledning om hur de ska fullgöra sina skyldigheter enligt resolution 1540, med beaktande av att 62 stater vid denna tidpunkt fortfarande inte hade lagt fram sin första nationella rapport och att 55 stater som hade lagt fram sin första nationella rapport ännu inte hade lagt fram kompletterande information och förtydliganden som begärts av 1540-kommittén.
- (6) Den 12 juni 2006 antog Europeiska unionens råd en första gemensam åtgärd 2006/419/Gusp⁽¹⁾ till stöd för genomförandet av resolution 1540 och inom ramen för genomförandet av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen. Denna gemensamma åtgärd syftade till att öka medvetenheten om kraven enligt resolution 1540 och bidra till att förstärka tredjeländers administrativa kapacitet när det gäller att utarbeta nationella rapporter om genomförandet av resolution 1540.

⁽¹⁾ EUT L 165, 17.6.2006, s. 30

- (7) Som ett led i genomförandet av gemensam åtgärd 2006/419/Gusp anordnades fem regionala seminarier i Afrika, Mellanöstern, Latinamerika, Västindien och Asien/Stillahavsområdet. Dessa insatser bidrog till en kraftig minskning av antalet icke-rapporterande stater och av antalet stater som inte lämnade kompletterande information som 1540-kommittén begärt efter att ofullständiga rapporter lämnats in.
- (8) I december 2007 betonade 1540-kommittén inför FN:s säkerhetsråd att kommittén nu i sitt praktiska arbete i stället för att sammanställa nationsrapporter i huvudsak borde inrikta sig på genomförandet av alla aspekter av resolution 1540. I detta hänseende kan individuellt utformad utåtriktad verksamhet och bistånd som är anpassat till regionala och andra särskilda omständigheter hjälpa staterna att klara av problem i samband med genomförandet av resolution 1540. Kommittén angav även i sitt arbetsprogram att nationella planer eller färdplaner för genomförandet kan vara användbara planeringsverktyg för staterna och att denna idé bör utvecklas vidare. De berörda länderna bör också få ytterligare hjälp med att utarbeta sina nationella handlingsplaner.
- (9) Kontoret för nedrustningsfrågor vid FN:s sekretariat, som är ansvarigt att förse 1540-kommittén och dess experter med praktiskt och logistiskt stöd bör anförtros det tekniska genomförandet av de projekt som ska genomföras enligt denna gemensamma åtgärd.
- (10) Denna gemensamma åtgärd bör genomföras i enlighet med Europeiska kommissionens finansiella och administrativa ramavtal med FN som gäller förvaltningen av Europeiska unionens ekonomiska bidrag till program eller projekt som administreras av FN.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I enlighet med EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen, som har som mål att främja FN:s säkerhetsråds roll och stärka dess sakkunskap inför den utmaning som spridningen innebär, ska EU ytterligare stödja genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) ("resolution 1540").

2. De projekt till stöd för resolution 1540, som motsvarar åtgärder inom EU:s strategi, ska bestå av en rad temainriktade workshoppar i flera utvalda underregioner.

Workshopparna ska ha två syften, nämligen

- att öka kompetensen hos tjänstemän i utvalda stater med ansvar för hanteringen av alla aspekter av exportkontrollprocessen, så att de på praktisk nivå kan göra effektiva insatser för att genomföra resolution 1540,
- att se till att de tjänstemän i utvalda stater som deltar i projekten får möjlighet att kartlägga brister och behov med beaktande av olika perspektiv (regeringens och näringslivets), så att framställningar om bistånd kan utformas på ett effektivt sätt.

En närmare beskrivning av projekten återfinns i bilagan.

Artikel 2

1. Ordförandeskapet ska biträda av rådets generalsekreterare/den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken ansvariga för genomförandet av denna gemensamma åtgärd. Kommissionen ska fullt ut delta i denna uppgift.

2. FN-sekretariatet (kontoret för nedrustningsfrågor) (nedan kallat *FN-sekretariatet*) ska sörja för det tekniska genomförandet av de projekt som avses i artikel 1.2. Det ska utföra denna uppgift under överinseende av generalsekreteraren/den höge representanten, som ska bistå ordförandeskapet. Generalsekreteraren/den höge representanten ska i detta syfte ingå lämpliga överenskommelser med FN-sekretariatet.

3. Ordförandeskapet, generalsekreteraren/den höge representanten och kommissionen ska regelbundet hålla varandra informerade om genomförandet av denna gemensamma åtgärd, i enlighet med deras respektive befogenheter.

Artikel 3

1. Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av de projekt som avses i artikel 1.2 ska vara 475 000 EUR och ska finansieras över Europeiska unionens allmänna budget.

2. De utgifter som finansieras med det belopp som fastställs i punkt 1 ska förvaltas i enlighet med gemenskapens förfaranden och regler för Europeiska unionens allmänna budget.

3. Kommissionen ska se till att de utgifter som avses i punkt 2, som ska ha formen av gåvobistånd, förvaltas på korrekt sätt. I detta syfte ska kommissionen ingå en finansieringsöverenskommelse med FN-sekretariatet. I finansieringsöverenskommelsen ska det fastställas att FN-sekretariatet ska se till att EU:s bidrag synliggörs på ett sätt som motsvarar dess storlek.

4. Kommissionen ska sträva efter att ingå den finansieringsöverenskommelse som avses i punkt 3 så snart som möjligt efter det att denna gemensamma åtgärd har trätt i kraft. Den ska underrätta rådet om eventuella svårigheter i samband med detta och om den tidpunkt då finansieringsöverenskommelsen ingås.

Artikel 4

Ordförandeskapet, biträtt av generalsekreteraren/den höge representanten, ska rapportera till rådet om genomförandet av denna gemensamma åtgärd på grundval av regelbundna rapporter utarbetade av FN-sekretariatet. Rapporterna ska ligga till grund för rådets utvärdering. Kommissionen ska delta fullt ut och rapportera om de finansiella aspekterna av genomförandet av denna gemensamma åtgärd.

Artikel 5

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

Den upphör att gälla 24 månader efter ingåendet av den finansieringsöverenskommelse som avses i artikel 3.3, eller 3 månader efter dagen för dess antagande, om ingen finansieringsöverenskommelse har ingåtts inom den perioden.

Artikel 6

Denna gemensamma åtgärd ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 14 maj 2008.

På rådets vägnar

A. BAJUK

Ordförande

BILAGA

EU-stöd till genomförandet av Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1540 (2004)**1. Bakgrund**

I sin rapport från april 2006 konstaterade 1540-kommittén att 62 stater fortfarande inte hade lagt fram sin första nationella rapport och att 55 stater, fastän de hade gjort detta, ändå måste lämna in kompletterande uppgifter och förtydliganden. Eftersom dessa stater var koncentrerade till tre geografiska områden (Afrika, Västindien och södra Stillahavsområdet) och eftersom bristerna i de nationella rapporterna följde vissa regionala mönster, föreslog 1540-kommittén att insatserna för att bistå stater med att uppfylla genomförandekraven i resolution 1540 borde inriktas på regioner och områden där särskilda behov har identifierats.

Med anledning av detta synsätt hade EU:s stöd till 1540-kommitténs verksamhet under perioden 2004–2007 följande tvåfaldiga inriktning:

- EU genomförde demarscher till tredjestater för att verka för att nationella rapporter läggs fram i enlighet med resolution 1540.
- Den 12 juni 2006 antog EU gemensam åtgärd 2006/419/Gusp för att tillhandahålla ekonomiskt stöd till fem utåtriktade projekt med inriktning på fem olika regioner med utvecklingsländer. Den utåtriktade verksamheten i form av seminarier syftade till att öka medvetenheten hos utvecklingsländerna om deras skyldigheter enligt resolution 1540 samt bidra till att stärka tredjeländers nationella administrativa kapacitet när det gäller att utarbeta nationella rapporter om genomförandet av resolution 1540.

Enligt den rapporten från 1540-kommitténs ordförande till FN:s säkerhetsråd den 17 december 2007 har man gjort avsevärda framsteg när det gäller FN-medlemsstaternas rapporteringsskyldigheter, men det krävs ytterligare insatser under nästa period för att uppnå ett fullständigt genomförande av alla aspekter av resolutionen. I mars 2008 hade 144 stater redan lämnat in sin första rapport, och 99 stater har redan lämnat den kompletterande information som begärts. Vid den temadiskussion om utåtriktad verksamhet som 1540-kommittén höll i oktober 2007 konstaterades följaktligen att insatserna bör genomföras stegvis, och man rekommenderade att framtida utåtriktad verksamhet ska fokusera mindre på rapporteringsfrågan och mer på att bistå stater med frågor som rör genomförandet.

I rapporten från december 2007 betonades också att 1540-kommitténs praktiska arbete i stället för att inriktas på rapportering nu huvudsakligen bör fokusera på genomförandet av alla aspekter av resolution 1540. I detta hänseende kan individuellt utformad utåtriktad verksamhet och bistånd som är anpassat till regionala och andra särskilda omständigheter hjälpa medlemsstaterna att hantera utmaningarna i samband med genomförandet. Som kommittén angav i sitt arbetsprogram kan nationella planer eller färdplaner för genomförandet utgöra användbara planeringsverktyg för staterna och denna idé bör drivas vidare. De berörda länderna bör ges ytterligare bistånd när det gäller att utarbeta nationella handlingsplaner. Likaledes bör medlemsstaternas kapacitet att formulera framställningar om bistånd på ett effektivt sätt förstärkas.

2. Projektbeskrivningar

Projekten till stöd för genomförandet av resolution 1540 kommer att ha formen av sex workshoppar som går ut på att öka kompetensen hos de tjänstemän som ansvarar för exportkontroll i fem delregioner (Afrika, Centralamerika, Mercosur, Mellanöstern och Gulfreigionen, Stillahavsområdet och Sydostasien), så att de på det praktiska planet ska kunna bidra till genomförandet av resolution 1540. De föreslagna workshopparna kommer att specialutformas för gränskontrolltjänstemän, tulltjänstemän och tjänstemän med ansvar för reglering och tillsyn och kommer att omfatta de viktigaste inslagen inom ett förfarande för exportkontroll, vilket inbegriper tillämplig lagstiftning (inbegriper nationella och internationella rättsliga aspekter), tillsynskontroller (inbegriper bestämmelser om tillståndsgivning, kontroll av slutanvändare och informationsprogram) samt verkställighet (inbegriper varubestämning, riskbedömning och detektionsmetoder).

Under workshoppen kommer staterna att uppmuntras att överföra och utbyta erfarenheter om praktiska frågor rörande genomförandet. Staterna kommer att ges tillfälle att jämföra sina förfaranden för exportkontroll och på så sätt identifiera de förfaranden där andras erfarenheter med fördel skulle kunna utnyttjas. På de områden där bistånd kan behövas för att göra det möjligt för stater att tillämpa de mest effektiva förfarandena kan biståndsprogram eventuellt utarbetas.

Den föreslagna verksamheten bör även ge ovan nämnda tjänstemän möjlighet att klart fastställa brister och behov med hänsyn till olika perspektiv (offentlig förvaltning och näringsliv) så att framställningar om bistånd vad gäller utbildning, utrustning och andra verksamhetsområden kan utformas på ett effektivt sätt. Dessa framställningar kommer att läggas fram för 1540-kommittén – för spridning till olika stater – eller direkt till olika stater samt till internationella, regionala och icke-statliga organisationer. Dessa workshoppar kommer förutom utnyttjandet av experterna inom 1540-kommittén att behöva utnyttja den expertis som finns tillgänglig internationellt. Därför skulle olika länder, liksom internationella mellanstatliga organisationer, även kunna tillhandahålla väletablerad eller känd kompetens genom att ställa sina experter till förfogande under den tid som workshoppen pågår.

Denna nya gemensamma åtgärd bygger på och intensifierar de insatser som gjorts enligt föregående gemensam åtgärd 2006/419/Gusp som huvudsakligen inriktades på medvetandehöjande och rapporteringskyldigheter. Den kommer att ge projekten en klar operativ och subregional dimension genom att under tre till fyra dagar engagera cirka tre statliga tjänstemän (på fältet verksamma/på expertnivå) från varje stat som deltar i workshopparna.

De workshoppar som finansieras genom denna gemensamma åtgärd kommer att underlätta ett klart fastställande av brister och behov, vilket kommer att bli synnerligen värdefullt för Europeiska unionen, framför allt när det gäller att välja ut vilka länder som kan komma i fråga för projekt för kapacitetsuppbyggnad som finansieras inom ramen för det nya stabilitetsinstrumentet. Detta kommer också att bidra till att fastställa inom exakt vilka områden som ytterligare EU-åtgärder bäst behövs. Workshopdeltagarna kommer att uppmanas att lämna in specifika framställningar om bistånd. EU kommer att fastställa biståndets omfattning med hänsyn till andra eventuella givares avsikter och kommer att garantera största möjliga synergi med andra EU-finansieringsinstrument (t.ex. överensstämmelse mellan denna gemensamma åtgärd och verksamhet som rör exportkontroll i tredjeländer i enlighet med stabilitetsinstrumentet).

Resultat av projekten:

- Ökade insikter hos deltagarna om nationella, regionala och internationella insatser för att förhindra spridning av massförstörelsevapen och deras bärare.
- Större klarhet om nuvarande genomförande- och verkställighetsåtgärder och ökat antal vidtagna eller planerade åtgärder för ett fullständigt genomförande av resolution 1540.
- Förbättrade riskbedömnings-, detektions- och undersökningsmetoder.
- Förbättrad samverkan och informationsförmedling mellan nationella och regionala exportkontroll- och verkställighetsmyndigheter.
- Ökade insikter om gods rörelser och metoder för att kringgå exportkontrollförfaranden.
- Ökade insikter i vissa råvarors dubbla användningsegenskaper och bättre förmåga att identifiera de råvaror med dubbla användningsegenskaper som har anknytning till massförstörelsevapen och deras bärare.
- Ökat samarbete mellan tjänstemän med ansvar för tillsyn och verkställighet och näringslivet.
- Workshopresultat för deltagarna:
 - a) Utarbeta möjliga nationella handlingsplaner.
 - b) Utarbeta framställningar om hjälp för framtida uppföljning av mer specifika områden i denna workshop och, i förekommande fall, främja samarbete med mellanstatliga organisationer och subregionala organisationer när det gäller att lämna sådan hjälp.
 - c) Rapportera om seminarierna.

3. Varaktighet

Projektet beräknas pågå i totalt 24 månader.

4. Mottagare och deltagare

Urvalet av deltagande stater har skett utifrån flera olika kriterier. Med hjälp av en genomgång av landöversikter för genomförandet av resolution 1540 har man fastställt vilka stater som kan behöva bistånd när det gäller riskbedömning, gräns- och omlastningskontroller samt varubestämning och detektionsmetoder.

När nedanstående stater föreslagits för deltagande i projekten, har man även tagit hänsyn till att genomförandet och kapaciteten varierar mellan dessa stater. Likheter när det gäller regionala frågor, till exempel omlastning, utgör en gemensam grund och gör det möjligt att fastställa och utveckla synergier mellan staterna.

Dessutom har de utvalda staterna deltagit i utåtriktad verksamhet som tidigare genomförts i de berörda subregionerna.

Staterna kommer att anmodas att utse tjänstemän på genomförandenivå som är förtrogna med förfarandena för exportkontroll och gränskontroll. Dessa tjänstemän skulle kunna inbegripa företrädare för följande offentliga förvaltningar:

- tillsynsmyndigheter och
- myndigheter för gränsskydd (bland annat tull- och polismyndigheter; särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt förfarandena mellan olika förvaltningar och organ).

Ytterligare organ som fastställs som centrala för förfarandet för exportkontroll kommer vid behov att inbjudas efter ett beslut av EU:s ordförandeskap, biträdd av generalsekreteraren/den höge representanten.

En inbjudan att närvara vid och delta i workshoppen kommer också att övervägas för relevanta mellanstatliga och regionala organisationer.

Det är viktigt att betona att en del deltagande stater – t.o.m. ofrivilligt – skulle kunna riskera spridning av massförstörelsevapen på grund av sitt geografiska läge, sin politiska situation eller sina nationella energiplaner. Flera av dem har också redan inlett en konstruktiv dialog med EU om icke-spridning av massförstörelsevapen, bland annat genom förhandlingar och undertecknande av bilaterala avtal med bestämmelser om icke-spridning av massförstörelsevapen. Anordnandet av dessa workshoppar ger EU en utmärkt möjlighet att fullgöra sina åtaganden enligt dessa bestämmelser och visa hur viktigt EU anser det vara att bistå utvecklingsländerna även genom multilaterala åtgärder.

Följande stater har valts ut för att närvara vid workshopparna:

1. Projekt i Afrika

Ghana, Kenya, Marocko, Nigeria, Uganda, Sydafrika, Republiken Kongo, Egypten, Libyen och Tanzania.

2. Projekt i Centralamerika

Belize, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Mexiko, Nicaragua och Panama.

3. Projekt som omfattar Mercosurstaterna

Argentina, Brasilien, Uruguay, Paraguay, Venezuela, Bolivia, Chile, Colombia, Ecuador och Peru.

4. Projekt som omfattar Mellanöstern och Gulfregionen

Bahrain, Irak, Jordanien, Kuwait, Oman, Saudiarabien, Syrien och Förenade Arabemiraten.

5. Projekt som omfattar staterna i Stillahavsområdet

Fiji, Marshallöarna, Mikronesien (Mikronesiska federationen), Nauru, Palau, Papua Nya Guinea, (Republiken) Salomonöarna, Östtimor, Tuvalu, Vanuatu.

6. Projekt som omfattar de sydostasiatiska staterna

Kambodja, Indonesien, Malaysia, Myanmar, Filippinerna, Singapore, Thailand och Vietnam.

6. Genomförandeorgan

Ordförandeskapet, biträdd av generalsekreteraren/den höge representanten, har ansvaret för genomförandet av denna gemensamma åtgärd. Ordförandeskapet ska anförtro FN-sekretariatet det tekniska genomförandet. FN-sekretariatet kommer att underteckna ett stöдавtal med de stater som utses till värdstater. Värdstaten kommer att delta i genomförandet av de projekt som finansieras genom denna gemensamma åtgärd. Eventuell upphandling av varor, entreprenader eller tjänster som görs i värdstaterna av FN-sekretariatet inom ramen för denna gemensamma åtgärd kommer att genomföras i enlighet med FN:s tillämpliga regler och förfaranden, såsom fastställs i finansieringsöverenskommelsen med FN-sekretariatet (artikel 3.3 i denna gemensamma åtgärd).

RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT 2008/369/GUSP

av den 14 maj 2008

**om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo och om upphävande av gemensam
ståndpunkt 2005/440/Gusp**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 15, och

av följande skäl:

- (1) Efter det att FN:s säkerhetsråd den 18 april 2005 antagit resolution 1596 (2005) antog rådet gemensam ståndpunkt 2005/440/Gusp av den 13 juni 2005 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo ⁽¹⁾.
- (2) Den 31 mars 2008 antog FN:s säkerhetsråd resolution 1807(2008) om nya undantag från de restriktiva åtgärderna angående vapenembargo, frysning av tillgångar och reseförbud, med en förteckning över sanktionskommitténs – upprättad i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 1533 (2004) – kriterier för utpekande av de personer och enheter som ska bli föremål för frysning av tillgångar och reseförbud, och förlängning av åtgärderna fram till och med den 31 december 2008.
- (3) För tydlighetens skull bör de bestämmelser som införs genom gemensam ståndpunkt 2005/440/Gusp och de bestämmelser som ska gälla enligt FN:s säkerhetsråds resolution 1807 (2008) sammanföras till ett enda rättsligt instrument.
- (4) Gemensam ståndpunkt 2005/440/Gusp bör därför upphävas.
- (5) Insatser från gemenskapens sida krävs för att genomföra vissa åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Direkt eller indirekt leverans, försäljning eller överföring av vapen och all dithörande materiel, inklusive skjutvapen och ammunition, militära fordon och militär utrustning, paramilitär utrustning och reservdelar till ovanstående till alla icke-statliga enheter och enskilda personer som agerar på Demokratiska republiken Kongos territorium genom medlemsstaternas medborgares försorg, från medlemsstaternas territorium eller med användning av fartyg som för deras flagg eller av deras luftfartyg, är förbjuden vare sig ovanstående har ursprung i medlemsstaterna eller inte.

⁽¹⁾ EUT L 152, 15.6.2005, s. 22. Den gemensamma ståndpunkten senast ändrad genom gemensam ståndpunkt 2008/179/Gusp (EUT L 57, 1.3.2008, s. 37).

2. Det är även förbjudet att

- a) bevilja, sälja, tillhandahålla eller överföra, direkt eller indirekt, tekniskt bistånd, förmedlingsverksamhet och andra tjänster som rör militär verksamhet, samt att tillhandahålla, tillverka, underhålla eller använda vapen och all dithörande materiel, inklusive skjutvapen och ammunition, militära fordon och militär utrustning, paramilitär utrustning och reservdelar till ovanstående, till alla icke-statliga enheter och enskilda personer som agerar på Demokratiska republiken Kongos territorium,
- b) tillhandahålla finansiering eller finansiellt bistånd som rör militär verksamhet, särskilt gåvobistånd, lån och exportkreditförsäkring, för all direkt eller indirekt försäljning, leverans, överföring eller export av vapen och dithörande materiel, eller för direkt eller indirekt beviljande, försäljning, tillhandahållande eller överföring av tekniskt bistånd, förmedlingsverksamhet och andra tjänster som rör militär verksamhet, till alla icke-statliga enheter och enskilda personer som agerar på Demokratiska republiken Kongos territorium.

Artikel 2

1. Artikel 1 ska inte gälla

- a) sådant tillhandahållande, försäljning eller överföring av vapen och dithörande materiel eller tillhandahållande av tekniskt bistånd, finansiering, förmedlingsverksamhet och andra tjänster som rör vapen och dithörande materiel, vilket endast avser stöd till, eller endast ska användas inom, FN:s uppdrag i Demokratiska republiken Kongo (Monuc),
- b) tillhandahållande, försäljning eller överföring av skyddsdräkter, inbegripet skottsäkra västar och militärhjälm, som tillfälligt exporteras till Demokratiska republiken Kongo av Förenta nationernas personal, mediernas företrädare samt humanitär personal och biståndsarbetare och åtföljande personal, enbart för deras personliga bruk,
- c) tillhandahållande, försäljning eller överföring av icke-dödande militär utrustning som endast är avsedd för användning på det humanitära området eller som skydd, eller tillhandahållande av tekniskt bistånd och utbildning i samband med sådan icke-dödande utrustning.

2. För tillhandahållande, försäljning eller överföring av vapen och dithörande materiel eller tillhandahållande av tjänster eller tekniskt bistånd eller utbildning enligt punkt 1 krävs det ett förhandsgodkännande av medlemsstaternas behöriga myndigheter.

3. Medlemsstaterna ska på förhand underrätta den sanktionskommitté som upprättats enligt FN:s säkerhetsråds resolution 1533 (2004) ("sanktionskommittén") om leveranser av vapen och dithörande materiel till Demokratiska republiken Kongo, eller tillhandahållande av tekniskt bistånd, finansiering, förmedlingsverksamhet och andra tjänster med anknytning till militär verksamhet i Demokratiska republiken Kongo, utöver vad som avses i punkterna 1 a och b. Sådana underrättelser ska innehålla all nödvändig information, bl.a., i förekommande fall, uppgifter om slutanvändare, föreslaget leveransdatum och transportväg.

4. Medlemsstaterna ska från fall till fall ta ställning till leveranser enligt punkt 1 och därvid fullt ut beakta de kriterier som fastställs i Europeiska unionens uppförandekod för vapenexport. Medlemsstaterna ska kräva lämpliga garantier mot missbruk av tillstånd som ges enligt punkt 2 och ska vid behov vidta åtgärder för återsändande av de vapen och dithörande materiel som levererats.

Artikel 3

Restriktiva åtgärder enligt artiklarna 4.1 och 5.1–2 ska införas mot följande personer och, i förekommande fall, enheter i enlighet med sanktionskommitténs beslut:

- Personer eller enheter som bryter mot vapenembargot och dithörande åtgärder som avses i artikel 1.
- Politiska och militära ledare för utländska beväpnade grupper verksamma i Demokratiska republiken Kongo, som hindrar avvapning och frivilligt återvändande eller återflyttning av kombattanter som hör till dessa grupper.
- Politiska och militära ledare för kongolesiska milisstyrkor som erhåller stöd utanför Demokratiska republiken Kongo, som hindrar sina kombattanter från att delta i processen för avvapning, demobilisering och återanpassning.
- Politiska och militära ledare verksamma i Demokratiska republiken Kongo som värvar eller använder barn i väpnade konflikter i strid med tillämplig internationell rätt.
- Personer verksamma i Demokratiska republiken Kongo som begår allvarliga brott mot internationell rätt riktade mot barn eller kvinnor i väpnade konfliktsituationer, inbegripet

dödande, lemlästande, sexuellt våld, bortförande och tvångsflyttning.

De berörda personerna och enheterna upptas i förteckningen i bilagan.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna ska vidta erforderliga åtgärder för att förhindra att de personer som avses i artikel 3 reser in till eller passerar genom deras territorium.

2. Punkt 1 ska inte innebära att en medlemsstat är skyldig att vägra sina egna medborgare inresa till det egna territoriet.

3. Punkt 1 gäller inte om sanktionskommittén

a) på förhand och från fall till fall fastställer att en resa är motiverad av brådskande humanitära skäl, inklusive religiösa skyldigheter,

b) drar slutsatsen att ett undantag skulle främja målen i FN:s säkerhetsråds berörda resolutioner, det vill säga fred och nationell försoning i Demokratiska republiken Kongo och stabilitet i regionen,

c) på förhand och från fall till fall ger tillstånd till transitering för personer som återvänder till den stat där de är medborgare, eller deltar i insatser för att ställa personer som begått grova brott mot mänskliga rättigheter eller mot internationell humanitär rätt inför rätta.

4. När en medlemsstat enligt punkt 3 tillåter personer som angetts av sanktionskommittén att resa in till eller passera genom dess territorium, ska tillståndet endast gälla det ändamål för vilket det ges och de personer som berörs av det.

Artikel 5

1. Alla penningmedel, andra finansiella tillgångar och ekonomiska resurser som direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av de personer eller enheter som avses i artikel 3, eller som innehålls av enheter som direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av dem eller av personer eller enheter som handlar på deras vägnar eller under deras ledning, enligt förteckningen i bilagan, ska frysas.

2. Inga penningmedel, andra finansiella tillgångar eller ekonomiska resurser får direkt eller indirekt göras tillgängliga för, eller utnyttjas till gagn för, de personer eller enheter som avses i punkt 1.

3. Medlemsstaterna får medge undantag från de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 för penningmedel, andra finansiella tillgångar och ekonomiska resurser som

- a) är nödvändiga för att täcka grundläggande utgifter, inklusive betalning av livsmedel, hyra, amorteringar och räntor på bostadskrediter, mediciner och läkarvård, skatter, försäkringspremier och avgifter för allmännyttiga tjänster,
- b) är avsedda endast för betalning av rimliga arvoden och ersättning för utgifter i samband med tillhandahållande av juridiska tjänster,
- c) är avsedda endast för betalning av avgifter eller serviceavgifter, i enlighet med nationell lag, för rutinmässig hantering eller förvaltning av frysta penningmedel eller andra finansiella tillgångar och ekonomiska resurser,
- d) är nödvändiga för att täcka extraordinära utgifter, efter det att den berörda medlemsstaten har anmält ett sådant beslut till sanktionskommittén och det har godkänts av denna,
- e) är föremål för kvarstad i enlighet med ett rättsligt eller administrativt beslut eller en skiljedom, i vilket fall penningmedlen, de andra finansiella tillgångarna och ekonomiska resurserna får användas för att tillgodose ett sådant kvarstadsbeslut eller en sådan dom, förutsatt att kvarstadsbeslutet eller domen meddelats innan sanktionskommittén fört upp den berörda personen eller enheten i förteckningen, och inte är till gagn för en person eller enhet som avses i artikel 3, efter det att den berörda medlemsstaten har gjort en anmälan till sanktionskommittén.

4. De undantag som avses i punkt 3 a, b och c kan göras efter det att den berörda medlemsstaten till sanktionskommittén har anmält att den avser att i förekommande fall bevilja tillgång till sådana penningmedel, andra finansiella tillgångar och ekonomiska resurser och sanktionskommittén inte har fattat ett negativt beslut inom fyra arbetsdagar efter en sådan anmälan.

5. Punkt 2 ska inte tillämpas på kreditering av frysta konton med

- a) ränta eller andra intäkter från dessa konton, eller
- b) betalningar enligt avtal, överenskommelser eller förpliktelser som ingåtts eller uppkommit före det datum då dessa konton blev föremål för restriktiva åtgärder,

under förutsättning att sådan ränta och sådana andra intäkter och betalningar fortfarande omfattas av punkt 1.

Artikel 6

Rådet ska upprätta förteckningen i bilagan och ändra den i enlighet med sanktionskommitténs beslut.

Artikel 7

Denna gemensamma ståndpunkt får verkan samma dag som den antas.

Artikel 8

Denna gemensamma ståndpunkt ska i förekommande fall ses över, ändras eller upphävas i enlighet med beslut som fattas av FN:s säkerhetsråd.

Artikel 9

Gemensam ståndpunkt 2005/440/Gusp upphör härmed att gälla.

Artikel 10

Denna gemensamma ståndpunkt ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 14 maj 2008.

På rådets vägnar

A. BAJUK

Ordförande

BILAGA

a) Förteckning över personer som avses i artiklarna 3, 4 och 5

	Efternamn	Förmann	Alias	Kön	Titel, befattning	Adress (gatunamn, gatumummer, postnummer, stad, land)	Födelsedatum	Födelseort (stad, land)	Pass-/ ID-nummer (liksom utfär- dande land samt datum och plats för utfärdandet)	Nationalitet	Datum för upptagande i förteckningen	Övrig information
1.	BWAMBALE	Frank Kakolele	Frank Kakorere, Frank Kakorere Bwambale	M							1.11.2005	F.d. ledare för RDC-ML med inflytande på det strategiska området. Han leder och kontrollerar RDC-ML-styrkornas aktiviteter. RDC-ML är en av de väpnade grupper och milisgrupper som nämns i punkt 20 i resolution 1493 (2003), ansvarig för olaglig vapenhandel i strid med vapenembargot.
2.	KAKWAVU BUKANDE	Jérôme	Jérôme Kakwavu	M						Kongole- sisk	1.11.2005	Känd som "Kommandant Jérôme". F.d. ordförande för UCD/FAPC. FAPC kontrollerar olagliga gräns- poster mellan Uganda och Demokratiska re- publiken Kongo – en viktig väg för transitering av vapen. Som ordförande för FAPC har han strate- giskt inflytande och leder FAPC-styrkornas aktivite- ter. FAPC har varit inblandad i olaglig vapenhandel i strid med vapenembargot. Tilldelades generals grad i FARDC i december 2004.
3.	KATANGA	Germain		M						Kongole- sisk	1.11.2005	I husarrest i Kinshasa sedan mars 2005 för FRPI:s inblandning i kränkningar av mänskliga rättigheter. Överlämnad av den kongolesiska regeringen till In- ternationella brottmålsdomstolen den 18 oktober 2007. FRPI-ledare. Utnämnd till general i FARDC i december 2004. Inblandad i överföringar av va- pen i strid med vapenembargot.

	Efternamn	Förmann	Alias	Kön	Titel, befattning	Adress (gatunamn, gatunummer, postnummer, stad, land)	Födelsedatum	Födelseort (stad, land)	Pass-/ ID-nummer (liksom utfär- dande land samt datum och plats för utfärdandet)	Nationalitet	Datum för upptagande i förteckningen	Övrig information
4.	KAMBALE	Kisoni	Dr Kisoni, Kidubai, Kambale KISONI	M			24.5.1961	Mulashé, Demokra- tiska repu- bliken Kongo	C0323172	Kongole- sisk	29.3.2007	Guldhandlare, ägare till Butembo Airlines och Congocom Trading House i Butembo. Avliden den 5 juli 2007 i Butembo, Demokratiska republiken Kongo. Kisono deltog i finansiering av militär genom guldhandel (genom köp från FNI och försäljning till Uganda Commercial Impex (UCI Ltd)) och smuggling över gränsen mellan Demokratiska republiken Kongo och Uganda. Kisonis stöd till en olaglig väpnad grupp (FNI) genom en personlig handelsförbindelse med NJABU (en person mot vilken det redan införts sanktioner enligt resolution 1596 (2005)) är i strid med vapenembargot enligt resolutionerna 1493 (2003) och 1596 (2005).
5.	LUBANGA	Thomas		M				Ituri		Kongole- sisk	1.11.2005	Frihetsberövad i Kinshasa sedan mars 2005 på grund av UPC/L:s inblandning i kränkningar av mänskliga rättigheter. Ordförande för UPC/L, en av de väpnade grupper och milisgrupper som nämns i punkt 20 i resolution 1493 (2003) och inblandad i olaglig vapenhandel i strid med vapenembargot.
6.	MANDRO	Khawa Panga	Kawa Panga, Kawa Panga Mandro, Kawa Mandro, Yves Andoul Karim, Mandro Panga Kahwa, Yves Khawa Panga Mandro	M			20.8.1973	Bunia		Kongole- sisk	1.11.2005	Känd som "Chief Kahwa", "Kawa". F.d. ledare för PUSIC, en av de väpnade grupper och milisgrupper som nämns i punkt 20 i resolution 1493 (2003) och som är inblandad i olaglig vapenhandel i strid med vapenembargot. I fångelse i Bunia sedan april 2005 för att ha saboterat fredsprocessen i Ituri.

	Efternamn	Förmann	Alias	Kön	Titel/ befattning	Adress (gatunamn, gatumummer, postnummer, stad, land)	Födelsedatum	Födelseort (stad, land)	Pass-/ ID-nummer (liksom utfär- dande land samt datum och plats för utfärdandet)	Nationalitet	Datum för upptagande i förteckningen	Övrig information
7.	MPAMO	Iruta Douglas	Mpano, Douglas Iruta Mpamo	M		Bld. Karyamuhanga 52, Goma	28.12.1965/ 29.12.1965	Bashali, Masisi/Goma, Demokratiska republiken Kongo (f.d. Zaire)	Kongole-sisk	1.11.2005	Baserad i Goma. Ägare och direktör i Compagnie aérienne des Grands Lacs och Great Lakes Business Company, vars flygplan användes för att ge bistånd till de väpnade grupper och milisgrupper som nämns i punkt 20 i resolution 1493 (2003). Även ansvarig för att ha gett missledande information om flygningar och laster, uppenbarligen för att möjliggöra brott mot vapenembargot.	
8.	MUDACU- MURA	Sylvestre		M					Rwandisk	1.11.2005	Känd som "Radja", "Mupenzi Bernard", "Generalmajor Mupenzi". Befälhavare för FDLR:s markstyrkor med strategiskt inflytande. Leder och kontrollerar FDLR-styrkornas aktiviteter. FDLR är en av de väpnade grupper och milisgrupper som nämns i punkt 20 i resolution 1493 (2003) och som är inblandad i olaglig vapenhandel i strid med vapenembargot.	
9.	MURWANA- SHY-AKA	Dr Ignace	Ignace	M			14.5.1963	Butera (Rwanda)/ Ngoma, Butare (Rwanda)	Rwandisk	1.11.2005	Bosatt i Tyskland. Ledare för FDLR med strategiskt inflytande. Leder och kontrollerar FDLR-styrkornas aktiviteter. FDLR är en av de väpnade grupper och milisgrupper som nämns i punkt 20 i resolution 1493 (2003) och som är inblandad i olaglig vapenhandel i strid med vapenembargot.	
10.	MUSONI	Straton	IO Musoni	M			6.4.1961 (ev. 4.6.1961)	Mugambazi, Kigali, Rwanda	Rwandiskt pass som löpte ut 10.9.2004	29.3.2007	Bosatt i Neuffen, Tyskland. I.e vice ledare för Forces Démocratiques de Libération du Rwanda (FDLR) i Europa. Genom ledarskapet för FDLR, en utländsk väpnad grupp som agerar i Demokratiska republiken Kongo, hindrar Musoni avväpning och frivilligt återvändande eller återflyttning av stridande som tillhör dessa grupper, i strid med resolution 1649 (2005).	

	Efternamn	Förnamn	Alias	Kön	Titel, befattning	Adress (gatunamn, gatunummer, postnummer, stad, land)	Födelsedatum	Födelseort (stad, land)	Pass-/ ID-nummer (liksom utfär- dande land samt datum och plats för utfärdandet)	Nationalitet	Datum för upptagande i förteckningen	Övrig information
11.	MUTEBUTSI	Jules	Jules Mutebusi, Jules Mutebuzi	M				Södra Kivu		Kongole- sisk (Södra Kivu)	1.11.2005	För närvarande fängslad i Rwanda. Känd som "Överste Mutebutsi". F.d. regional vice militärbefälhavare för FARDC för 10:e militärområdet, avskedad i april 2004 på grund av bristande disciplin. Slog sig ihop med andra överlöpare från f.d. RCD-G för att med våld inta staden Bukavu i maj 2004. Inblandad i mottagande av vapen utanför FARDC:s strukturer. Leveranser till väpnade grupper och milisgrupper nämnda i punkt 20 i resolution 1493 (2003) i strid med vapenembargot.
12.	NGUDJOLO	Mathieu Cui	Cui Ngudjolo	M							1.11.2005	"Överste" eller "General". Stabschef i FNI och f.d. stabschef i FRPI med inflytande på det strategiska området. Han leder och kontrollerar FRPI-styrkor- nas aktiviteter. FRPI är en av de väpnade grupper och milisgrupper som nämns i punkt 20 i resolu- tion 1493 (2003) och som är ansvarig för olaglig vapenhandel i strid med vapenembargot. Frihetsbe- rövad genom Monucus försorg i Bunia i oktober 2003.
13.	NJABU	Floribert Ngabu	Floribert Njabu, Floribert Ndjabu, Floribert Ngabu Ndjabu	M							1.11.2005	Frihetsberövad och i husarrest i Kinshasa sedan mars 2005 för att ha varit inblandad i FN:s kränk- ningar av mänskliga rättigheter. Ledare för FNI, en av de väpnade grupper och milisgrupper som nämns i punkt 20 i resolution 1493 (2003), in- blandad i olaglig vapenhandel i strid med vapen- embargot.

	Efternamn	Förmann	Alias	Kön	Titel, befattning	Adress (gatunamn, gatunummer, postnummer, stad, land)	Födelsedatum	Födelseort (stad, land)	Pass-/ ID-nummer (liksom utfär- dande land samt datum och plats för utfärdandet)	Nationalitet	Datum för upptagande i förteckningen	Övrig information
14.	NKUNDA	Laurent	Laurent Nkunda Bwatare, Laurent Nkunda- batware, Laurent Nkunda Mahoro Batware, Laurant Nkunda Batware	M			6.2.1967/ 2.2.1967	Norra Kivu/ Rutshuru		Kongole- sisk	1.11.2005	Uppehållsort för närvarande okänd. Har setts i Rwanda och Goma. Känd som "General Nkunda". F.d. general i RCD-G. Slog sig ihop med andra överlöpare från f.d. RCD-G för att med våld inta FARDC:s strukturer i strid med vapenembargot. Grundare av National Congress for the People's Defense 2006, ledande befattning inom Rally for Congolese Democracy-Goma (RDC-G) 1998-2006, överordnad befattning i Rwandan Patriotic Front (RPF) 1992-1998.
15.	NYAKUNI	James		M						Ugandisk	1.11.2005	Handelspartner med "Kommandant Jérôme", särskilt i fråga om smuggling över gränsen mellan Demokratiska republiken Kongo och Uganda, bl.a. mistänkt smuggling av vapen och militär utrustning i okontrollerade lastbilar. Brott mot vapenembargot och bistånd till de väpnade grupper och milisgrupper som nämns i punkt 20 i resolution 1493 (2003), inklusive ekonomiskt stöd som gör att dessa kan operera militärt.
16.	OZIA MAZIO	Dieu- donné	Ozia Ma- zio	M			6.6.1949	Ariwara, Demokra- tiska repu- bliken Kongo		Kongole- sisk	1.11.2005	Känd som "Omari", "Mr Omari". Ledare för FEC (La Fédération des Entreprises du Congo) i Aru-området. Smidit finansiella ränker med "Kommandant Jérôme" och FAPC. Smuggling över gränsen mellan Demokratiska republiken Kongo och Uganda för att leverera materiel och likvida medel till "Kommandant Jérôme" och hans styrkor. Brott mot vapenembargot, bl.a. genom bistånd till de väpnade grupper och milisgrupper som nämns i punkt 20 i resolution 1493 (2003).

	Efternamn	Förmann	Alias	Kön	Titel, befattning	Adress (gatunamn, gatumummer, postnummer, stad, land)	Födelsedatum	Födelseort (stad, land)	Pass-/ ID-nummer (liksom utfär- dande land samt datum och plats för utfärdandet)	Nationalitet	Datum för upptagande i förteckningen	Övrig information
17.	TAGANDA	Bosco	Bosco Ntaganda, Bosco Ntaganda	M						Kongole- sisk	1.11.2005	Känd som "Terminator", "Majoren". Militär befälhåvare för UPC/L med inflytande på det strategiska området. Leder och kontrollerar UPC/L:s aktiviteter. UPC/L är en av de väpnade grupper och milisgrupper som nämns i punkt 20 i resolution 1493 (2003) och är inblandad i olaglig vapenhandel i strid med vapenembargot. Utnämndes till general i FARDC i december 2004 men vägrade godta denna befordran och fortsätter därför att stå utanför FARDC.

b) Förteckning över enheter som avses i artiklarna 3, 4 och 5

	Namn	Alias	Adress (gatunamn, gatu- nummer, postnum- mer, stad, land)	Registreringsort (stad, land)	Registreringsdatum	Registreringsnum- mer	Huvudort för verksamheten	Datum för uppta- gande i förteckningen	Övrig information
18.	BUTEMBO AIR- LINES (BAL)			Butembo, De- mokratiska re- publiken Kongo				29.3.2007	Privatägt flygbolag med verksamheten förlagd till Bu-tembo. Kambale Kisoni använde sitt flygbolag för att transportera guld, proviant och vapen mellan Mongb-walu och Butembo. Detta utgör "tillhandahållande av bistånd" till olagliga väpnade grupper i strid med vapen-embargot enligt resolutionerna 1493 (2003) och 1596 (2005).
19.	CONGOCOM TRADING HOUSE			Butembo, De- mokratiska re- publiken Kongo (tfn +253 (0) 99 983 784)				29.3.2007	Guldhandel i Butembo. CONGOCOM ägs av Kambale Kisoni. Kisoni förvärvat nästan hela guldproduktionen i Mongbwalu-distriktet, som kontrolleras av FNI. FNI till-skansar sig avsevärda inkomster genom skatter som åläggs denna produktion. Detta utgör "tillhandahållande av bistånd" till olagliga väpnade grupper i strid med vapenembargot enligt resolutionerna 1493 (2003) och 1596 (2005).
20.	COMPAGNIE AERIENNE DES GRANDS LACS (CAGL), GREAT LAKES BUSINESS		CAGL, Avenue Président Mo- butu, Goma, Demokratiska republiken Kongo (CAGL har även ett kontor i Gise- nyi, Rwanda); GLBC, PO Box 315, Goma, De- mokratiska re- publiken Kongo (GLBC har även ett kontor i Gi- senyi, Rwanda)					29.3.2007	CAGL och GLBC är företag som ägs av Douglas MPAMO, en person mot vilken det redan införts sank-tioner enligt resolution 1596 (2005). CAGL och GLBC användes för att transportera vapen och ammunition i strid med vapenembargot enligt resolutionerna 1493 (2003) och 1596 (2005).
21.	MACHANGA		Kampala, Uganda					29.3.2007	Guldexportföretag i Kampala. (Verkställande direktör: Mr Rajua). MACHANGA köpte guld genom reguljära handelsförbindelser med handlare i Demokratiska repu-bliken Kongo med nära koppling till milisgrupperna. Detta utgör "tillhandahållande av bistånd" till olagliga väpnade grupper i strid med vapenembargot enligt re-solutionerna 1493 (2003) och 1596 (2005).

	Namn	Alias	Adress (gatunamn, gatu- nummer, postnum- mer, stad, land)	Registreringsort (stad, land)	Registreringsdatum	Registreringsnum- mer	Huvudort för verksamheten	Datum för uppta- gande i förteckningen	Övrig information
22.	TOUS POUR LA PAIX ET LE DEVELOPPE- MENT (icke- statlig organisa- tion)	TPD	Goma, Norra Kivu					1.11.2005	Inblandad i brott mot vapenembargot genom bistånd till RCD-G, särskilt genom att tillhandahålla lastbilar för att transportera vapen och trupper och även genom att transportera vapen för utdelning till delar av befolkningen i Masisi och Rutshuru, Norra Kivu, i början av 2005.
23.	UGANDA COMMERCIAL IMPEC (UCI) LTD		Kajoka Street, Kisemete Kam- pala, Uganda (tfn +256 41 533 578(9); alternativ adress: PO Box 22709, Kam- pala, Uganda					29.3.2007	Gullexportföretag i Kampala. UCI köpte guld genom sina handelsförbindelser med handlare i Demokratiska republiken Kongo med nära koppling till milisgrup- perna. Detta utgör "tillhandahållande av bistånd" till olagliga väpnade grupper i strid med vapenembargot enligt resolutionerna 1493 (2003) och 1596 (2005).